

1 ΣΑΜΟΥ΄ΗΛ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΥΠΗΡΧΕ δε κάποιος άνθρωπος από τη Ραμαθάιμ-σοφίμ, από το βουνό Εφραΐμ, και το όνομά του ήταν Ελκανά, γιος τού Ιεροάμ, γιου τού Ελιού, γιου τού Θοού, γιου τού Σουφ, Εφραθαίος.

² Και είχε δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Άννα, και το όνομα της δεύτερης, Φενίννα· η μεν Φενίννα είχε παιδιά, η Άννα όμως δεν είχε παιδιά.

³ Και ο άνθρωπος αυτός ανέβαινε από την πόλη του κάθε χρόνο, για να προσκυνήσει και να προσφέρει θυσία στον Κύριο των δυνάμεων στη Σηλώ. Κι εκεί ήσαν οι δύο γιοι τού Ηλεί, ο Οφνεί και ο Φινεές, ως ιερείς τού Κυρίου.

⁴ Και έφτασε η ημέρα, κατά την οποία ο Ελκανά θυσίασε, και έδωσε μερίδες στη Φενίννα, τη γυναίκα του, και σε όλους τούς γιους της και στις θυγατέρες της.

⁵ Στην Άννα, όμως, έδωσε διπλάσια μερίδα· επειδή, αγαπούσε την Άννα· αλλ' ο Κύριος είχε κλείσει τη μήτρα της.

⁶ Και η αντίζηλός της την παρόξυνε υπερβολικά, ώστε να την κάνει να αδημονεί, που ο Κύριος είχε κλείσει τη μήτρα της.

⁷ Και έκανε έτσι κάθε χρόνο· όσες φορές ανέβαινε στον οίκο τού Κυρίου, έτσι την παρόξυνε· κι εκείνη έκλαιγε, και δεν έτρωγε.

⁸ Και ο άνδρας της, ο Ελκανά, της είπε: Άννα, γιατί κλαις; Και γιατί δεν τρως; Και γιατί είναι θλιμμένη η καρδιά σου; Δεν είμαι εγώ σε σένα καλύτερος από δέκα γιους;

⁹ Και η Άννα σηκώθηκε, αφού έφαγαν στη Σηλώ, και αφού ήπιαν· και ο Ηλεί ο ιερέας 7 καθόταν σε μία καθέδρα, κοντά στον παραστάτη τής πύλης τού ναού τού Κυρίου.

¹⁰ Κι αυτή ήταν καταπικραμένη στην ψυχή, και προσευχόταν στον Κύριο, κλαίγοντας υπερβολικά.

¹¹ Και ευχήθηκε μια ευχή, λέγοντας: Κύριε των δυνάμεων, αν πραγματικά επιβλέψεις στην ταπείνωση της δούλης σου, και με θυμηθείς, και δεν ξεχάσεις τη δούλη σου, αλλά δώσεις στη δούλη σου ένα αρσενικό παιδί, τότε θα το δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες τής ζωής του, και ξυράφι δεν θα περάσει από το κεφάλι του.

¹² Κι ενώ αυτή εξακολουθούσε να προσεύχεται μπροστά στον Κύριο, ο Ηλεί παρατηρούσε το στόμα της.

¹³ Αλλά, η Άννα, αυτή μιλούσε μέσα στην καρδιά της· μονάχα τα χείλη της κινούνταν, η φωνή της όμως δεν ακουγόταν· γι' αυτό, ο Ηλεί νόμισε ότι ήταν μεθυσμένη.

¹⁴ Και ο Ηλεί τής είπε: Μέχρι πότε θα είσαι μεθυσμένη; Να αποβάλεις από σένα το κρασί.

¹⁵ Και η Άννα αποκρίθηκε και είπε: Όχι, κύριέ μου, εγώ είμαι γυναίκα καταθλιμμένη στην

ψυχή· ούτε κρασί ούτε σίκερα δεν ήπια, αλλά ξέχυσα την ψυχή μου μπροστά στον Κύριο·

¹⁶ μη πάρεις τη δούλη σου για αχρεία γυναίκα· επειδή, από το πλήθος τού πόνου μου και της θλίψης μου μίλησα μέχρι τώρα.

¹⁷ Τότε, ο Ηλεί αποκρίθηκε και είπε: Πήγαινε σε ειρήνη· και ο Θεός τού Ισραήλ ας σου δώσει το αίτημά σου, που του ζήτησες.

¹⁸ Κι εκείνη είπε: Είθε η δούλη σου να βρει χάρη στα μάτια σου. Τότε η γυναίκα έφυγε στον δρόμο της, και έφαγε, και το πρόσωπό της δεν ήταν πλέον σκυθρωπό.

¹⁹ Και το πρωί σηκώθηκαν ενωρίς, και αφού προσκύνησαν μπροστά στον Κύριο, γύρισαν, και ήρθαν στο σπίτι τους στη Ραμάθ. Και ο Ελκανά γνώρισε τη γυναίκα του την Άννα· και ο Κύριος τη θυμήθηκε.

²⁰ Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες από τότε που η Άννα συνέλαβε, γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σαμουήλ, Επειδή, είπε, τον ζήτησα από τον Κύριο.

²¹ Και ανέβηκε ο άνθρωπος Ελκανά, και όλη η οικογένειά του, για να προσφέρει στον Κύριο την ετήσια θυσία, και την ευχή του.

²² Η Άννα, όμως, δεν ανέβηκε· επειδή, είπε στον άνδρα της: Δεν θα ανέβω μέχρι να απογαλακτιστεί το παιδί· και τότε θα το φέρω, για να εμφανιστεί μπροστά στον Κύριο, και να κατοικεί εκεί για πάντα.

²³ Και ο άνδρας της ο Ελκανά τής είπε: Κάνε ό,τι σου φαίνεται καλό· κάθησε μέχρι να το απογαλακτίσεις· μονάχα ο Κύριος να εκπληρώσει τον λόγο του! Και η γυναίκα κάθησε, και θήλαζε τον γιο της, μέχρις ότου τον απογαλάκτισε.

²⁴ Και αφού τον απογαλάκτισε, τον ανέβασε μαζί της, μαζί με τρία μοσχάρια, και ένα εφά αλεύρι, και έναν ασκό κρασί, και τον έφερε στον οίκο τού Κυρίου στη Σηλώ· και το παιδί ήταν μικρό.

²⁵ Και έσφαξαν το μοσχάρι, και έφεραν το παιδί στον Ηλεί.

²⁶ Και η Άννα είπε: Ω, κύριέ μου! Ζει η ψυχή σου, κύριέ μου, εγώ είμαι η γυναίκα, που είχε σταθεί εδώ κοντά σου, που δεόταν στον Κύριο·

²⁷ για το παιδί αυτό δεόμουν· και ο Κύριος μου έδωσε το αίτημά μου, που είχα ζητήσει απ' αυτόν·

²⁸ γι' αυτό κι εγώ το δάνεισα στον Κύριο· όλες τις ημέρες της ζωής του θα είναι δανεισμένο στον Κύριο. Και προσκύνησε εκεί τον Κύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΙ η Άννα προσευχήθηκε, και είπε: Ευφράνθηκε η καρδιά μου στον Κύριο· υψώθηκε το κέρας μου διαμέσου του Κυρίου. Πλατύνθηκε το στόμα μου ενάντια στους εχθρούς μου· επειδή, ευφράνθηκα στη σωτηρία σου.

² Δεν υπάρχει άγιος όπως ο Κύριος· επειδή, δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα· ούτε υπάρχει βράχος όπως ο Θεός μας.

³ Μη καυχάστε, μη μιλάτε υπερήφανα· ας μη βγει από το στόμα σας κομπασμός· Επειδή, ο Κύριος είναι Θεός γνώσεων· και οι πράξεις σταθμίζονται απ' αυτόν.

⁴ Τα τόξα των δυνατών έσπασαν, και οι αδύνατοι περιζώστηκαν με δύναμη.

⁵ Οι χορτασμένοι μίσθωσαν τον εαυτό τους για ψωμί· και όσοι πεινούσαν σταμάτησαν. Μέχρι που και η στείρα γέννησε επτά, ενώ η πολύτεκνη εξασθένησε.

⁶ Ο Κύριος θανατώνει και ζωοποιεί· κατεβάζει στον άδη και ανεβάζει από τον άδη.

⁷ Ο Κύριος φτωχίζει, και πλουτίζει· ταπεινώνει και υψώνει.

⁸ Ανεγείρει τον πένητα από το χώμα, και ανυψώνει τον φτωχό από την κοπριά, Για να τους

καθίσει ανάμεσα σε άρχοντες, και να τους κάνει να κληρονομήσουν θρόνο δόξας· Επειδή, του Κυρίου είναι οι στύλοι τής γης, και επάνω σ' αυτούς έστηκε την οικουμένη.

⁹ Θα φυλάττει τα πόδια των οσίων του· οι ασεβείς, όμως, θα απολεστούν μέσα στο σκοτάδι· επειδή, ο άνθρωπος δεν θα υπερισχύσει με δύναμη.

¹⁰ Ο Κύριος θα συντρίψει τους αντιδίκους του· θα βροντήσει από τον ουρανό επάνω τους· Ο Κύριος θα κρίνει τα πέρατα της γης· και θα δώσει δύναμη στον βασιλιά του, και θα υψώσει το κέρασ τού χρισμένου του.

¹¹ ΤΟΤΕ, ο Ελκανά αναχώρησε προς το σπίτι του στη Ραμάθ. Και το παιδί υπηρετούσε τον Κύριο μπροστά στον ιερέα Ηλεί.

¹² Οι γιοι, όμως, του Ηλεί ήσαν αχρείοι άνθρωποι· δεν γνώριζαν τον Κύριο.

¹³ Και η συνήθεια των ιερέων απέναντι στον λαό ήταν η εξής: Όταν κάποιος πρόσφερε θυσία, ερχόταν ο υπηρέτης τού ιερέα, ενώ το κρέας ψηνόταν, έχοντας στο χέρι του μια τρίδοντη κρεάγρα·

¹⁴ και τη βύθιζε στο κακκάβι ή στον λέβητα ή στη χύτρα ή στο χαλκείο· και ό,τι ανέβαζε η κρεάγρα, το έπαιρνε ο ιερέας για τον εαυτό του. Έτσι έκαναν σε όλους τους Ισραηλίτες που έρχονταν εκεί στη Σηλώ.

¹⁵ Πριν ακόμα κάψουν το πάχος, ερχόταν ο υπηρέτης τού ιερέα, και έλεγε στον άνθρωπο που πρόσφερε τη θυσία: Δώσε κρέας για ψητό στον ιερέα· επειδή, δεν θέλει να πάρει από σένα κρέας βρασμένο, αλλά ωμό.

¹⁶ Και αν ο άνθρωπος του έλεγε: Ας κάψουν πρώτα το πάχος, και έπειτα, πάρε όσο επιθυμεί η ψυχή σου· τότε, του αποκρινόταν: Όχι, αλλά τώρα θα δώσεις· αλλιώς, θα το πάρω με τη βία.

¹⁷ Γι' αυτό, η αμαρτία των νέων ήταν μπροστά στον Κύριο υπερβολικά μεγάλη· επειδή, οι άνθρωποι αποστρέφονταν τη θυσία τού Κυρίου.

¹⁸ Και ο Σαμουήλ υπηρετούσε μπροστά στον Κύριο, ως μικρό παιδί, περιζωσμένο με λινό εφόδ.

¹⁹ Και η μητέρα του έκανε σ' αυτόν ένα μικρό επανωφόρι, και του το έφερνε κάθε χρόνο, όταν ανέβαινε με τον άνδρα της για να προσφέρει την ετήσια θυσία.

²⁰ Και ο Ηλεί ευλόγησε τον Ελκανά και τη γυναίκα του, λέγοντας: Ο Κύριος να αποδώσει σε σένα σπέρμα απ' αυτή τη γυναίκα, αντί για το δάνειο που δάνεισε στον Κύριο! Και αναχώρησαν στον τόπο τους.

²¹ Και ο Κύριος επισκέφθηκε την Άννα· και συνέλαβε, και γέννησε τρεις γιους και δύο θυγατέρες. Και το παιδί, ο Σαμουήλ, μεγάλωνε μπροστά στον Κύριο.

²² Και ο Ηλεί ήταν πολύ γέροντας· και άκουσε όλα όσα έκαναν οι γιοι του σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ότι κοιμόνταν με γυναίκες που προσέρχονταν στην πόρτα τής σκηνής τού μαρτυρίου.

²³ Και τους είπε: Γιατί κάνετε τέτοια πράγματα; Επειδή, εγώ ακούω κακά πράγματα για σας από ολόκληρον αυτό τον λαό·

²⁴ μη, παιδιά μου· επειδή, δεν είναι καλή η φήμη, που εγώ ακούω· εσείς κάνετε τον λαό τού Κυρίου να γίνεται παραβάτης·

²⁵ αν ένας άνθρωπος αμαρτήσει σε άνθρωπο, θα γίνεται ικεσία γι' αυτόν στον Θεό· αλλ' αν κάποιος αμαρτήσει στον Κύριο, ποιος θα ικετεύσει γι' αυτόν; Εκείνοι, όμως, δεν υπάκουαν στη φωνή τού πατέρα τους· επειδή, ο Κύριος ήθελε να τους θανατώσει.

²⁶ Και το παιδί, ο Σαμουήλ, μεγάλωνε, και ήταν αρεστός και στον Θεό και στους ανθρώπους.

²⁷ Και ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε στον Ηλεί, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Δεν αποκαλύφθηκα φανερά στην οικογένεια του πατέρα σου, όταν αυτοί ήσαν στην Αίγυπτο

στο παλάτι τού Φαραώ;

28 Και δεν διάλεξα αυτήν από όλες τις φυλές τού Ισραήλ στον εαυτό μου για ιερέα, για να κάνει προσφορές επάνω στο θυσιαστήριό μου, και να καίει θυμίαμα, και να φοράει μπροστά μου εφόδ; Και δεν έδωσα στην οικογένεια του πατέρα σου όλες τις προσφορές των γίων Ισραήλ, που γίνονται με φωτιά;

29 Γιατί κλοτσάτε στη θυσία μου και στην προσφορά μου, που πρόσταξα να κάνουν στο κατοικητήριό μου, και δοξάζεις τους γιους σου περισσότερο από μένα, ώστε να παχαίνετε με το καλύτερο από όλες τις προσφορές τού Ισραήλ τού λαού μου;

30 Γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ λέει: Είπα, βέβαια, ότι η οικογένειά σου και η οικογένεια του πατέρα σου θα περπατούσαν μπροστά μου μέχρι τον αιώνα· αλλά, τώρα, ο Κύριος λέει: Μακριά από μένα· επειδή, αυτούς που με δοξάζουν θα τους δοξάσω, ενώ αυτοί που με καταφρονούν θα ατιμαστούν.

31 Δες, έρχονται ημέρες, όταν θα κόψω τον βραχίονά σου, και τον βραχίονα της οικογένειας του πατέρα σου, ώστε γέροντας άνθρωπος δεν θα υπάρχει στην οικογένειά σου.

32 Και μέσα στο κατοικητήριό μου θα δεις έναν αντίπαλο, ανάμεσα σε όλα τα αγαθά που δίνονται στον Ισραήλ· και δεν θα υπάρχει γέροντας στην οικογένειά σου στον αιώνα.

33 Και όποιον από τους δικούς σου δεν αποκόψω από το θυσιαστήριό μου, θα υπάρχει για να καταναλώνει τα μάτια σου, και να λιώνει την ψυχή σου· και όλοι οι απόγονοι της οικογένειάς σου θα πεθαίνουν σε ανδρική ηλικία.

34 Κι αυτό θα είναι σημάδι σε σένα, το οποίο θάρθει επάνω στους δύο γιους σου, επάνω στον Οφνεΐ και τον Φινεές: Και οι δύο θα πεθάνουν μέσα σε μία ημέρα.

35 Και θα σηκώσω για τον εαυτό μου έναν ιερέα πιστό, που θα πράττει σύμφωνα με την καρδιά μου, και σύμφωνα με την ψυχή μου· και θα οικοδομήσω σ' αυτόν ασφαλές σπίτι· και θα περπατάει μπροστά από τον χρισμένον μου στον αιώνα.

36 Και καθένas, που θα έχει εναπομείνει μέσα στην οικογένειά σου, θα έρχεται προσπέφτοντας σ' αυτόν για λίγο ασήμι και για ένα κομμάτι ψωμί, και θα λέει: Διόρισέ με, παρακαλώ, σε κάποια από τις ιερατικές υπηρεσίες, για να τρώω λίγο ψωμί.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 3

ΚΑΙ το παιδί, ο Σαμουήλ, υπηρετούσε τον Κύριο μπροστά στον Ηλεί. Ο λόγος, όμως, του Κυρίου ήταν σπάνιος κατά τις ημέρες εκείνες· όραση δεν φαινόταν.

2 Και σ' εκείνο τον καιρό, όταν ο Ηλεί ήταν ξαπλωμένος στον τόπο του, και τα μάτια ήσαν αμαυρωμένα, ώστε δεν μπορούσε να βλέπει,

3 και ο Σαμουήλ ήταν ξαπλωμένος στον ναό τού Κυρίου, όπου ήταν η κιβωτός τού Θεού, πριν σβήσει ο λύχνος τού Θεού,

4 ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ· κι εκείνος αποκρίθηκε: Νάμαι, εγώ.

5 Και έτρεξε στον Ηλεί, και είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Κι εκείνος είπε: Δεν σε κάλεσα· γύρισε να κοιμηθείς. Και πήγε να κοιμηθεί.

6 Και ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ ξανά, για δεύτερη φορά, και πήγε στον Ηλεί, και του είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Κι εκείνος αποκρίθηκε: Δεν σε κάλεσα, παιδί μου· γύρισε να κοιμηθείς.

7 Και ο Σαμουήλ δεν γνώριζε ακόμα τον Κύριο, και ο λόγος τού Κυρίου δεν του είχε ακόμα αποκαλυφθεί.

8 Και ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ ξανά, για τρίτη φορά. Και σηκώθηκε, και πήγε στον Ηλεί, και είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Και ο Ηλεί κατάλαβε ότι ο Κύριος κάλεσε το

παιδί.

⁹ Και ο Ηλεί είπε στον Σαμουήλ: Πήγαινε να κοιμηθείς· και αν σε κράξει, θα πεις: Μίλησε, Κύριε· επειδή, ο δούλος σου ακούει. Και ο Σαμουήλ πήγε και κοιμήθηκε στον τόπο του.

¹⁰ Και ήρθε ο Κύριος, και αφού στάθηκε, κάλεσε όπως τις προηγούμενες φορές: Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ αποκρίθηκε: Μίλησε, επειδή ο δούλος σου ακούει.

¹¹ Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Δες, εγώ θα κάνω στον Ισραήλ ένα πράγμα, ώστε καθένας που θα το ακούει θα ηχήσουν και τα δυο του αυτιά·

¹² κατά την ημέρα εκείνη θα εκτελέσω ενάντια στον Ηλεί όλα όσα μίλησα για την οικογένειά του· θα αρχίσω, και θα τα πραγματοποιήσω·

¹³ επειδή, του ανήγγειλα, ότι εγώ θα κρίνω την οικογένειά του μέχρι τον αιώνα, εξαιτίας της ανομίας· για τον λόγο ότι, ενώ γνώρισε ότι οι γιοι του έφερναν κατάρρα επάνω τους, δεν τους συμμαζέψε·

¹⁴ και γι' αυτό, ορκίστηκα ενάντια στην οικογένεια του Ηλεί, ότι η ανομία των γιων τού Ηλεί δεν θα καθαριστεί στον αιώνα, ούτε με θυσία ούτε με προσφορά.

¹⁵ Και ο Σαμουήλ κοιμήθηκε μέχρι το πρωί· έπειτα, άνοιξε τις πόρτες τού οίκου τού Κυρίου. Και ο Σαμουήλ φοβόταν να αναγγείλει στον Ηλεί την όραση.

¹⁶ Και ο Ηλεί κάλεσε τον Σαμουήλ, και είπε: Σαμουήλ, παιδί μου. Κι εκείνος αποκρίθηκε: Νάμαι, εγώ.

¹⁷ Και είπε: Ποιος είναι ο λόγος, που μιλήθηκε σε σένα; Μη τον κρύψεις, παρακαλώ, από μένα· έτσι να κάνει σε σένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν κρύψεις από μένα κάποιο από όλα τα λόγια που μιλήθηκαν σε σένα.

¹⁸ Και ο Σαμουήλ τού ανήγγειλε όλα τα λόγια, και δεν του έκρυψε κανένα. Και ο Ηλεί είπε: Αυτός είναι Κύριος· ας κάνει το αρεστό στα μάτια του.

¹⁹ Και ο Σαμουήλ μεγάλωνε· και ο Κύριος ήταν μαζί του, και δεν άφηνε κανένα από τα λόγια του να πέφτει στη γη.

²⁰ Και ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, γνώρισε ότι ο Σαμουήλ ήταν διορισμένος στο να είναι προφήτης τού Κυρίου.

²¹ Και ο Κύριος εξακολούθησε να φανερώνεται στη Σηλώ· επειδή, ο Κύριος αποκαλυπτόταν στον Σαμουήλ στη Σηλώ διαμέσου του λόγου τού Κυρίου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4

Και έγινε λόγος τού Σαμουήλ σε ολόκληρο τον Ισραήλ. ΚΑΙ ο Ισραήλ βγήκε σε μάχη εναντίον των Φιλισταίων, και στρατοπέδευσαν κοντά στο Έβεν-έζερ· και οι Φιλισταίοι στρατοπέδευσαν στην Αφέκ.

² Και οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν ενάντια στον Ισραήλ· και όταν η μάχη απλώθηκε, ο Ισραήλ χτυπήθηκε μπροστά στους Φιλισταίους· και κατά τη συμπλοκή σκοτώθηκαν στο πεδίο τής μάχης μέχρι 4.000 άνδρες.

³ Και όταν ο λαός ήρθε στο στρατόπεδο, οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ είπαν: Γιατί μας χτύπησε σήμερα ο Κύριος μπροστά στους Φιλισταίους; Ας πάρουμε κοντά μας από τη Σηλώ την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και αφού έρθει ανάμεσά μας θα μας σώσει από το χέρι των εχθρών μας.

⁴ Και ο λαός έστειλε στη Σηλώ, και σήκωσαν από εκεί την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου των δυνάμεων, εκείνου που κάθεται επάνω στα χερουβείμ· και οι δύο οι γιοι τού Ηλεί, ο Οφνεί και ο Φινεές, ήσαν εκεί μαζί με την κιβωτό τής διαθήκης τού Θεού.

⁵ Και όταν η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου ήρθε στο στρατόπεδο, ολόκληρος ο Ισραήλ αλάλαξε με μεγάλη φωνή, ώστε αντήχησε η γη.

⁶ Και καθώς οι Φιλισταίοι άκουσαν τη φωνή τού αλαλαγμού, είπαν: Τι να σημαίνει η φωνή αυτού του μεγάλου αλαλαγμού στο στρατόπεδο των Εβραίων; Και έμαθαν ότι η κιβωτός τού Κυρίου ήρθε στο στρατόπεδο.

⁷ Και οι Φιλισταίοι φοβήθηκαν, λέγοντας: Ο Θεός ήρθε στο στρατόπεδο. Και είπαν: Ουαί σε μας! Επειδή, δεν συνέβηκε τέτοιο πράγμα χθες και προχθές·

⁸ ουαί σε μας! Ποιος θα μας σώσει από το χέρι αυτών των δυνατών θεών; Αυτοί είναι οι θεοί που χτύπησαν τους Αιγυπτίους με κάθε πληγή στην έρημο·

⁹ ενδυναμωθείτε, Φιλισταίοι, και σταθείτε σαν άνδρες, ώστε να μη γίνετε δούλοι στους Εβραίους, όπως αυτοί στάθηκαν δούλοι σε σας· σταθείτε σαν άνδρες, και πολεμήστε τους.

¹⁰ Τότε, οι Φιλισταίοι πολέμησαν· και ο Ισραήλ χτυπήθηκε, και κάθε ένας έφυγε στη σκηνή του· και έγινε μια υπερβολικά μεγάλη σφαγή· και από τον Ισραήλ έπεσαν 30.000 πεζοί.

¹¹ Και η κιβωτός τού Θεού πιάστηκε· και οι δύο γιοι τού Ηλεί, ο Οφνεί και ο Φινεές, θανατώθηκαν.

¹² Και έτρεξε από τη μάχη κάποιος άνθρωπος από τον Βενιαμίν, και ήρθε στη Σηλώ την ίδια ημέρα, έχοντας τα ιμάτιά του σχισμένα, κι επάνω στο κεφάλι του χρώμα.

¹³ Και όταν ήρθε, να, ο Ηλεί καθόταν επάνω στην καθέδρα, στο πλάγιο του δρόμου, παρατηρώντας· επειδή, η καρδιά του έτρεμε για την κιβωτό τού Θεού. Και όταν ο άνθρωπος, που ήρθε στην πόλη, ανήγγειλε τα πράγματα αυτά, ολόκληρη η πόλη αναβόησε.

¹⁴ Και καθώς ο Ηλεί άκουσε τη φωνή τής βοής, είπε: Τι σημαίνει η φωνή αυτής της βοής; Και ο άνθρωπος ήρθε με βιασύνη, και ανήγγειλε στον Ηλεί.

¹⁵ Ο δε Ηλεί ήταν 98 χρόνων· και τα μάτια του ήσαν αμαυρωμένα, ώστε δεν μπορούσε να βλέπει.

¹⁶ Και ο άνθρωπος είπε στον Ηλεί: Εγώ είμαι αυτός που ήρθα από τη μάχη, και εγώ διέφυγα σήμερα από τη μάχη. Και είπε: Τι έγινε παιδί μου;

¹⁷ Και ο μηνυτής αποκρίθηκε, και είπε: Ο Ισραήλ έφυγε από μπροστά από τους Φιλισταίους, κι ακόμα έγινε μεγάλη σφαγή στον λαό· και επιπλέον, και οι δύο γιοι σου, ο Οφνεί και ο Φινεές, πέθαναν· και η κιβωτός τού Θεού πιάστηκε.

¹⁸ Και καθώς ανέφερε για την κιβωτό τού Θεού, ο Ηλεί έπεσε από την καθέδρα προς τα πίσω, προς το πλάγιο της πύλης, και συντρίφτηκε ο τράχηλός του, και πέθανε· επειδή, ήταν γέροντας άνθρωπος, και βαρύς. Κι αυτός έκρινε τον Ισραήλ για 40 χρόνια.

¹⁹ Και η νύφη του, η γυναίκα τού Φινεές, που ήταν έγκυος, έτοιμη να γεννήσει, μόλις άκουσε την αγγελία, ότι πιάστηκε η κιβωτός τού Θεού, και ότι ο πεθερός της και ο άνδρας της πέθαναν, κυρτώθηκε και γέννησε· επειδή, της ήρθαν οι πόνοι.

²⁰ Και τον καιρό που πέθαινε, οι γυναίκες που βρίσκονταν κοντά της, της είπαν: Μη φοβάσαι· επειδή, γέννησες γιο. Εκείνη, όμως, δεν απάντησε ούτε το έβαλε στην καρδιά της.

²¹ Και αποκάλεσε το παιδί Ιχαβώδ, λέγοντας: Η δόξα έφυγε από τον Ισραήλ· - επειδή η κιβωτός τού Θεού πιάστηκε, και επειδή ο πεθερός της και ο άνδρας της πέθαναν.

²² Και είπε: Η δόξα έφυγε από τον Ισραήλ· επειδή, πιάστηκε η κιβωτός τού Θεού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 5

ΚΑΙ οι Φιλισταίοι πήραν την κιβωτό τού Θεού, και την έφεραν από το Έβεν-έζερ στην Άζωτο.

² Και οι Φιλισταίοι πήραν την κιβωτό τού Θεού, και την έφεραν στον οίκο τού Δαγών, και

την έβαλαν κοντά στον Δαγών.

³ Και όταν οι Αζώτιοι σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί την επόμενη ημέρα, να, ο Δαγών ήταν πεσμένος με το πρόσωπό του επάνω στη γη, μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου. Και αφού πήραν τον Δαγών, τον έβαλαν στον τόπο του.

⁴ Και την επόμενη ημέρα, όταν σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, να, ο Δαγών ήταν πεσμένος με το πρόσωπό του επάνω στη γη μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου· και το κεφάλι του Δαγών και οι δύο παλάμες των χεριών του ήσαν αποκομμένες επάνω στο κατώφλι· μονάχα ο κορμός του Δαγών εναπέμεινε σ' αυτόν.

⁵ Γι' αυτό, οι ιερείς του Δαγών στην Άζωτο, και καθένας που μπαίνει μέσα στον οίκο του Δαγών, δεν πατούν στο κατώφλι του Δαγών, μέχρι τη σημερινή ημέρα.

⁶ Και το χέρι του Κυρίου έγινε βαρύ επάνω στους Αζώτιους, και τους εξολόθρευσε, και τους χτύπησε με αιμορροΐδες, την Άζωτο και τα όριά της.

⁷ Και όταν οι άνδρες της Άζωτου είδαν ότι έγινε έτσι, είπαν: Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει να κατοικεί μαζί μας· επειδή, το χέρι του σκληρύνθηκε επάνω μας, κι επάνω στον Δαγών τον θεό μας.

⁸ Γι' αυτό, αφού έστειλαν, συγκέντρωσαν κοντά τους όλους τους σατράπες των Φιλισταίων, και είπαν: Τι θα κάνουμε με την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ; Κι εκείνοι είπαν: Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομιστεί στη Γαθ. Και μετακόμισαν την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ.

⁹ Και αφού τη μετακόμισαν, το χέρι του Κυρίου ήταν ενάντια στην πόλη με υπερβολικά μεγάλον όλεθρο· και χτύπησε τους άνδρες της πόλης, από μικρόν μέχρι μεγάλον, και βγήκαν σ' αυτούς αιμορροΐδες.

¹⁰ Γι' αυτό, έστειλαν την κιβωτό του Κυρίου στην Ακκαρών. Και καθώς η κιβωτός του Κυρίου ήρθε στην Ακκαρών, οι Ακκαρωνίτες αναβόησαν, λέγοντας: Έφεραν σε μας την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, για να θανατώσει εμάς και τον λαό μας.

¹¹ Και αφού έστειλαν, συγκέντρωσαν όλους τους σατράπες των Φιλισταίων, και είπαν: Διώξτε την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψει στον τόπο της, για να μη θανατώσει εμάς και τον λαό μας· επειδή, τρόμος θανάτου ήταν σε όλη την πόλη· το χέρι του Κυρίου ήταν εκεί υπερβολικά βαρύ.

¹² Και οι άνδρες, όσοι δεν πέθαναν, χτυπήθηκαν με αιμορροΐδες· και η κραυγή της πόλης ανέβηκε στον ουρανό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΚΑΙ η κιβωτός του Κυρίου ήταν στη γη των Φιλισταίων επτά μήνες.

² Και οι Φιλισταίοι φώναξαν τους ιερείς και τους μάντεις, λέγοντας: Τι να κάνουμε με την κιβωτό του Κυρίου; Φανερώστε μας με ποιον τρόπο να τη στείλουμε στον τόπο της.

³ Κι εκείνοι είπαν: Αν στείλετε την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, μη τη στείλετε αδειανή· αλλά, με κάθε τρόπο αποδώστε σ' αυτόν προσφορά για ανομία· τότε, θα γιατρευτείτε, και θα γνωρίσετε γιατί το χέρι του δεν αποσύρθηκε από σας.

⁴ Και είπαν: Ποια είναι η προσφορά για ανομία, που θα του αποδώσουμε; Κι εκείνοι αποκρίθηκαν: Σύμφωνα με τον αριθμό των σατραπών των Φιλισταίων, πέντε χρυσές αιμορροΐδες, και πέντε χρυσά ποντίκια· επειδή, η ίδια πληγή ήταν σε όλους σας, και στους σατράπες σας·

⁵ γι' αυτό, θα κάνετε ομοιώματα των αιμορροΐδων σας, και ομοιώματα των ποντικών σας, που φθείρουν τη γη· και θα δώσετε δόξα στον Θεό του Ισραήλ· ίσως ελαφρύνει το χέρι του από πάνω σας και πάνω από τους θεούς σας, και πάνω από τη γη σας·

- ⁶ γιατί, λοιπόν, σκληραίνετε τις καρδιές σας, όπως οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ σκλήρυναν τις καρδιές τους; Όταν έκανε τεράστια πράγματα ανάμεσά τους, δεν τους άφησαν να πάνε, κι αυτοί αναχώρησαν;
- ⁷ Τώρα, λοιπόν, πάρτε και ετοιμάστε μια καινούργια άμαξα, και δύο θηλυκά βόδια, που θηλάζουν, στα οποία δεν πέρασε ζυγός, και ζεύξτε τα θηλυκά βόδια στην άμαξα, τα μοσχάρια τους όμως να τα επαναφέρετε από πίσω τους στο σπίτι.
- ⁸ Και πάρτε την κιβωτό του Κυρίου, και βάλτε την επάνω στην άμαξα· και τα χρυσά σκεύη, που του αποδίδετε προσφορά για ανομία, βάλτε τα σε ένα κιβώτιο, στα πλάγια μέρη της· και στείλτε την να πάει·
- ⁹ και κοιτάζετε, αν ανεβαίνει από τον δρόμο των ορίων της, που είναι στη Βαιθ-σεμές, αυτός έκανε σε μας αυτό το μεγάλο κακό· αν, όμως, όχι, τότε θα γνωρίσουμε ότι δεν μας χτύπησε το χέρι του, αλλ' ότι αυτό στάθηκε για μας ένα τυχαίο συμβάν.
- ¹⁰ Και οι άνδρες έκαναν έτσι, και αφού πήραν δύο βόδια, που θήλαζαν, τα έζευξαν στην άμαξα, τα δε μοσχάρια τους τα απέκλεισαν στο σπίτι.
- ¹¹ Και έβαλαν την κιβωτό του Κυρίου επάνω στην άμαξα, και το κιβώτιο με τα χρυσά ποντίκια και τα ομοιώματα των αιμορροϊδων τους.
- ¹² Και τα βόδια κατευθύνθηκαν στον δρόμο, που είναι στη Βαιθ-σεμές· τον ίδιο δρόμο εξακολουθούσαν, μουγκρίζοντας καθώς πήγαιναν, και δεν γύριζαν δεξιά ή αριστερά· και οι σατράπες των Φιλισταίων πήγαιναν από πίσω τους μέχρι τα όρια της Βαιθ-σεμές.
- ¹³ Και οι Βαιθ-σεμίτες θέριζαν το σιτάρι τους, στην κοιλάδα· και καθώς σήκωσαν τα μάτια τους, είδαν την κιβωτό, και βλέποντάς την χάρηκαν υπερβολικά.
- ¹⁴ Και η άμαξα μπήκε στο χωράφι του Ιησού του Βαιθ-σεμίτη, και στάθηκε εκεί, όπου ήταν μια μεγάλη πέτρα· και έσχισαν τα ξύλα του αμαξιού, και πρόσφεραν τα θηλυκά βόδια ολοκαύτωμα στον Κύριο.
- ¹⁵ Και οι Λευίτες κατέβασαν την κιβωτό του Κυρίου, και το κιβώτιο που ήταν μαζί της, αυτό που περιείχε τα χρυσά σκεύη, και τα έβαλαν επάνω στη μεγάλη πέτρα· και οι άνδρες τής Βαιθ-σεμές πρόσφεραν ολοκαυτώματα, και θυσίασαν θυσίες στον Κύριο την ίδια ημέρα.
- ¹⁶ Και αφού οι πέντε σατράπες των Φιλισταίων είδαν, γύρισαν στην Ακκαρών την ίδια ημέρα.
- ¹⁷ Αυτές ήσαν οι χρυσές αιμορροϊδες, που οι Φιλισταίοι απέδωσαν προσφορά για ανομία στον Κύριο: Της Αζώτου μία, της Γάζας μία, της Ασκάλωνας μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία·
- ¹⁸ και τα χρυσά ποντίκια, σύμφωνα με τον αριθμό όλων των πόλεων των Φιλισταίων των πέντε σατραπών, από περιτειχισμένες πόλεις, και απεριτείχιστες κωμοπόλεις, μέχρι μάλιστα τη μεγάλη πέτρα, Αβέλ, επάνω στην οποία τοποθέτησαν την κιβωτό του Κυρίου· η οποία διασώζεται μέχρι σήμερα στο χωράφι του Ιησού του Βαιθ-σεμίτη.
- ¹⁹ Και ο Κύριος χτύπησε τους άνδρες τής Βαιθ-σεμές, επειδή κοίταξαν μέσα στην κιβωτό του Κυρίου· και χτύπησε 50.070 άνδρες από τον λαό· και ο λαός πένθησε, επειδή ο Κύριος τον χτύπησε με μεγάλη πληγή.
- ²⁰ Και οι άνδρες τής Βαιθ-σεμές είπαν: Ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στον Κύριο, αυτόν τον άγιο Θεό; Και σε ποιον από μας θα ανέβει;
- ²¹ Και έστειλαν μηνυτές στους κατοίκους τής Κιριάθ-ιαρείμ, λέγοντας: Οι Φιλισταίοι έφεραν πίσω την κιβωτό του Κυρίου· κατεβείτε, ανεβάστε την σε σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Και οι άνδρες τής Κιριάθ-ιαρείμ ήρθαν, και ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, και την έφεραν στο σπίτι τού Αβιναδάβ, επάνω στον λόφο, και καθιέρωσαν τον Ελεάζαρ, τον γιο του, για να φυλάττει την κιβωτό τού Κυρίου.

² Και από την ημέρα που η κιβωτός τοποθετήθηκε στην Κιριάθ-ιαρείμ, πέρασε πολύς καιρός· και έγιναν 20 χρόνια· και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ στέναζε, αναζητώντας τον Κύριο.

³ Και ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, λέγοντας: Αν εσείς επιστρέψετε με ολόκληρη την καρδιά σας προς τον Κύριο, αποβάλτε από ανάμεσά σας τους ξένους θεούς, και τις Ασταρώθ, και ετοιμάστε τις καρδιές σας προς τον Κύριο, και λατρεύετε μονάχα αυτόν· και θα σας ελευθερώσει από το χέρι των Φιλισταίων.

⁴ Τότε οι γιοι Ισραήλ απέβαλαν τους Βααλείμ και τις Ασταρώθ, και λάτρευσαν μονάχα τον Κύριο.

⁵ Και ο Σαμουήλ είπε: Συγκεντρώστε ολόκληρο τον Ισραήλ στη Μισπά, και θα προσευχηθώ για σας στον Κύριο.

⁶ Και συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί στη Μισπά, και άντλησαν νερό, και το έχυναν μπροστά στον Κύριο, και νήστευσαν εκείνη την ημέρα, κι εκεί είπαν: Αμαρτήσαμε στον Κύριο. Και ο Σαμουήλ έκρινε τους γιους Ισραήλ στη Μισπά.

⁷ Και όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι συγκεντρώθηκαν οι γιοι Ισραήλ, στη Μισπά, ανέβηκαν οι σατράπες των Φιλισταίων ενάντια στον Ισραήλ. Και καθώς οι γιοι Ισραήλ άκουσαν, φοβήθηκαν μπροστά από τους Φιλισταίους.

⁸ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν στον Σαμουήλ: Μη σταματήσεις να βοάς για χάρη μας στον Κύριο τον Θεό μας, για να μας σώσει από το χέρι των Φιλισταίων.

⁹ Και ο Σαμουήλ πήρε ένα αρνί, που θήλαζε, και το προσέφερε ολόκληρο ως ολοκαύτωμα στον Κύριο· και ο Σαμουήλ βόησε στον Κύριο για χάρη τού Ισραήλ· και ο Κύριος τον εισάκουσε.

¹⁰ Κι ενώ ο Σαμουήλ πρόσφερε το ολοκαύτωμα, οι Φιλισταίοι πλησίασαν για να πολεμήσουν ενάντια στον Ισραήλ· και ο Κύριος βρόντησε με δυνατή φωνή, εκείνη την ημέρα, επάνω στους Φιλισταίους, και τους κατατρόπωσε· και χτυπήθηκαν μπροστά στον Ισραήλ.

¹¹ Και οι άνδρες τού Ισραήλ βγήκαν από τη Μισπά, και καταδίωξαν τους Φιλισταίους, και τους χτύπησαν, μέχρι από κάτω από τη Βαιθ-χάρ.

¹² Τότε, ο Σαμουήλ πήρε μια πέτρα, και την έστησε ανάμεσα στη Μισπά και τη Σεν, και αποκάλεσε το όνομά της Έβεν-έζερ, λέγοντας: Μέχρι τώρα μας βοήθησε ο Κύριος.

¹³ Και οι Φιλισταίοι ταπεινώθηκαν, και δεν ήρθαν πλέον στα όρια του Ισραήλ· και το χέρι τού Κυρίου ήταν ενάντια στους Φιλισταίους όλες τις ημέρες τού Σαμουήλ.

¹⁴ Και οι πόλεις, που οι Φιλισταίοι είχαν πάρει από τον Ισραήλ, αποδόθηκαν στον Ισραήλ, από την Ακκαρών μέχρι τη Γαθ· και ο Ισραήλ ελευθέρωσε τα όριά τους από το χέρι των Φιλισταίων. Και υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Ισραήλ και τους Αμορραίους.

¹⁵ Και ο Σαμουήλ έκρινε τον Ισραήλ όλες τις ημέρες τής ζωής του·

¹⁶ και πήγαινε κάθε χρόνο, περιοδεύοντας στη Βαιθήλ, και στα Γάλγαλα, και στη Μισπά, και έκρινε τον Ισραήλ σε όλους αυτούς τους τόπους·

¹⁷ και η επιστροφή του ήταν στη Ραμά· επειδή, εκεί ήταν το σπίτι του, κι εκεί έκρινε τον Ισραήλ· εκεί, ακόμα, οικοδόμησε θυσιαστήριο στον Κύριο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 8

Και όταν ο Σαμουήλ γέρασε, κατέστησε τους γιους του κριτές επάνω στον Ισραήλ.

² Και το όνομα του πρωτότοκου γιου του ήταν Ιωήλ, το δε όνομα του δεύτερου γιου του ήταν Αβιά· αυτοί ήσαν κριτές στη Βηρ-σαβεέ.

³ Εντούτοις, οι γιοι του δεν περπάτησαν στους δρόμους του, αλλά ξέκλιναν πίσω από το κέρδος, και δωροδοκούνταν, και διέστρεφαν την κρίση.

⁴ Γι' αυτό, όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, συγκεντρώθηκαν και ήρθαν στον Σαμουήλ, στη Ραμά,

⁵ και του είπαν: Δες, εσύ γέρασες, και οι γιοι σου δεν περπατούν στους δρόμους σου· κατάστησε, λοιπόν, σε μας έναν βασιλιά για να μας κρίνει, όπως έχουν όλα τα έθνη.

⁶ Το πράγμα, όμως, δεν άρεσε στον Σαμουήλ, ότι είπαν: Δώσε μας έναν βασιλιά για να μας κρίνει. Και ο Σαμουήλ δειήθηκε στον Κύριο.

⁷ Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Άκουσε τη φωνή τού λαού, σε όλα όσα λένε σε σένα· επειδή, δεν απέβαλαν εσένα, αλλ' εμένα απέβαλαν από το να βασιλεύω επάνω τους·

⁸ σε όλα τα έργα που έπραξαν, από την ημέρα που τους ανέβασα από την Αίγυπτο μέχρι αυτή την ημέρα, αφού με εγκατέλειψαν, και λάτρευσαν άλλους θεούς, έτσι κάνουν και σε σένα·

⁹ τώρα, λοιπόν, άκουσε τη φωνή τους· όμως, διαμαρτυρήσου σ' αυτούς ανοιχτά, και δείξ' τους τον τρόπο τού βασιλιά, που θα βασιλεύσει επάνω τους.

¹⁰ Και ο Σαμουήλ μίλησε όλα τα λόγια τού Κυρίου στον λαό, που ζητούσε απ' αυτόν βασιλιά·

¹¹ και είπε: Αυτός θα είναι ο τρόπος τού βασιλιά, που θα βασιλεύσει επάνω σας· Θα παίρνει τους γιους σας, και θα τους διορίζει στον εαυτό του, για τις άμαξές του, και για καβαλάρηδές του, και για να τρέχουν μπροστά από τις άμαξές του.

¹² Και θα διορίζει στον εαυτό του χιλιάρχους, και πεντηκόνταρχους· και για να εργάζονται τη γη του, και για να θερίζουν τον θερισμό του, και για να κατασκευάζουν τα πολεμικά σκεύη του και τον εξοπλισμό των αμαξών του.

¹³ Και θα παίρνει τις θυγατέρες σας, για μυροποιοούς, και μαγείρισσες, και αρτοποιούς·

¹⁴ και θα πάρει τα χωράφια σας, και τους αμπελώνες σας, και τους ελαιώνες σας, τους καλύτερους, και θα τους δώσει στους δούλους του.

¹⁵ Και θα παίρνει το ένα δέκατο των σπαρτών σας, και των αμπελώνων σας, και θα το δίνει στους ευνούχους του, και στους δούλους του.

¹⁶ Και θα παίρνει τους δούλους σας, και τις δούλες σας, και τους καλύτερους νέους σας, και τα γαϊδούρια σας, και θα διορίζει στις δουλειές του.

¹⁷ Θα δεκατίζει τα ποιμνιά σας· κι εσείς θα είστε δούλοι του.

¹⁸ Και εκείνη την ημέρα θα βοάτε εξαιτίας του βασιλιά σας, που εσείς τον εκλέξατε για τον εαυτό σας· αλλ' ο Κύριος, εκείνη την ημέρα, δεν θα σας εισακούσει.

¹⁹ Ο λαός, όμως, δεν θέλησε να υπακούσει στη φωνή τού Σαμουήλ· και είπαν: Όχι· αλλά βασιλιάς θα υπάρχει επάνω μας·

²⁰ για να είμαστε κι εμείς όπως όλα τα έθνη· και να μας κρίνει ο βασιλιάς μας, και να βγαίνει μπροστά μας, και να μάχεται τις μάχες μας.

²¹ Και ο Σαμουήλ άκουσε όλα τα λόγια τού λαού, και τα ανέφερε στα αυτιά τού Κυρίου.

²² Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Άκουσε τη φωνή τους, και κατάστησε επάνω τους βασιλιά. Και ο Σαμουήλ είπε στους άνδρες τού Ισραήλ: Πηγαίνετε ο καθένας στην πόλη του.

ΥΠΗΡΧΕ δε κάποιος άνδρας από τον Βενιαμίν, που ονομαζόταν Κεις, γιος τού Αβιήλ, γιου τού Σερώρ, γιου τού Βεχωράθ, γιου τού Αφιά, άνδρα Βενιαμίτη, ισχυρός με δύναμη.

² Κι αυτός είχε έναν γιο, εκλεκτό και ωραίο, που ονομαζόταν Σαούλ· και δεν υπήρχε ωραιότερος άνθρωπος απ' αυτόν· από τους ώμους του κι επάνω προεξείχε από ολόκληρο τον λαό.

³ Και τα γαϊδούρια τού Κεις, του πατέρα τού Σαούλ, χάθηκαν· και ο Κεις είπε στον Σαούλ, τον γιο του: Πάρε, τώρα, μαζί σου έναν από τους υπηρέτες, και αφού σηκωθείς πήγαινε να αναζητήσεις τα γαϊδούρια.

⁴ Και πέρασε μέσα από το βουνό Εφραΐμ, και πέρασε μέσα από τη γη Σαλισά, αλλά δεν τα βρήκαν· και πέρασαν μέσα από τη γη Σααλείμ, όμως δεν ήσαν εκεί· και πέρασε μέσα από τη γη Ιεμινί, αλλά δεν τα βρήκαν.

⁵ Όταν, όμως, ήρθαν στη γη Σουφ, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη, που ήταν μαζί του: Έλα, και ας γυρίσουμε, μήπως ο πατέρας μου, αφήνοντας τη φροντίδα των γαϊδουριών, συλλογίζεται για μας.

⁶ Κι εκείνος τού είπε: Δες, τώρα, σ' αυτή την πόλη υπάρχει ένας άνθρωπος του Θεού, και ο άνθρωπος αυτός είναι ένδοξος· κάθε τι που θα πει γίνεται οπωσδήποτε· ας πάμε, λοιπόν, εκεί· ίσως μας φανερώσει τον δρόμο μας, τον οποίο πρέπει να πάμε.

⁷ Και ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη του: Αλλά, δες, θα πάμε, όμως τι θα φέρουμε στον άνθρωπο; Επειδή, το ψωμί τέλειωσε από τα αγγεία μας· και δώρο να προσφέρουμε στον άνθρωπο του Θεού δεν υπάρχει· τι έχουμε;

⁸ Και απαντώντας πάλι ο υπηρέτης στον Σαούλ, είπε: Δες, βρίσκεται στο χέρι μου ένα τέταρτο σίκλου ασήμι, που θα δώσω στον άνθρωπο του Θεού, και θα μας φανερώσει τον δρόμο μας.

⁹ (Τον παλιό καιρό, όταν κανείς πήγαινε να ρωτήσει τον Θεό, έλεγε έτσι: Ελάτε, κι ας πάμε μέχρι σ' αυτόν που βλέπει· επειδή, ο σημερινός προφήτης τον παλιό καιρό αποκαλείτο αυτός που βλέπει).

¹⁰ Τότε, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη του: Καλός είναι ο λόγος σου· έλα, ας πάμε. Πήγαν, λοιπόν, στην πόλη, όπου ήταν ο άνθρωπος του Θεού.

¹¹ Κι ενώ ανέβαιναν τον ανήφορο της πόλης, βρήκαν κοριτσάκια που έβγαιναν για να αντλήσουν νερό· και είπαν σ' αυτά: Είναι εδώ αυτός που βλέπει;

¹² Κι εκείνα αποκρίθηκαν σ' αυτούς, και είπαν: Είναι· δες, μπροστά σου· κάνε, λοιπόν, γρήγορα· επειδή σήμερα ήρθε στην πόλη, για τον λόγο ότι σήμερα είναι θυσία τού λαού επάνω στον ψηλό τόπο·

¹³ αμέσως μόλις μπειτε μέσα στην πόλη, θα τον βρείτε, πριν ανέβει για να φάει στον ψηλό τόπο· επειδή, ο λαός δεν τρώει μέχρις ότου έρθει αυτός, δεδομένου ότι αυτός ευλογεί τη θυσία· ύστερα απ' αυτά τρώνε οι καλεσμένοι· τώρα, λοιπόν, ανεβείτε· επειδή, αυτή περίπου την ώρα θα τον βρείτε.

¹⁴ Και ανέβηκαν στην πόλη· και καθώς έμπαιναν στην πόλη, να, ο Σαμουήλ έβγαινε μπροστά τους, για να ανέβει στον ψηλό τόπο.

¹⁵ Ο Κύριος, όμως, είχε αποκαλύψει στον Σαμουήλ, μία ημέρα πριν έρθει ο Σαούλ, λέγοντας:

¹⁶ Αύριο, αυτή την ώρα περίπου, θα σου στείλω έναν άνθρωπο από τη γη Βενιαμίν, και θα τον κρίσεις άρχοντα επάνω στον λαό μου Ισραήλ, και θα σώσει τον λαό μου από το χέρι των Φιλισταίων· επειδή, επέβλεψα επάνω στον λαό μου, για τον λόγο ότι, η βοή τους ήρθε σε μένα.

¹⁷ Και όταν ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος του είπε: Δες, ο άνθρωπος για τον οποίο σου είχα πει· αυτός θα άρχει επάνω στον λαό μου.

- 18** Τότε ο Σαούλ πλησίασε στον Σαμουήλ στην πύλη, και είπε: Δείξε μου, παρακαλώ, πού είναι το σπίτι εκείνου που βλέπει.
- 19** Και αποκρίθηκε ο Σαμουήλ στον Σαούλ: Εγώ είμαι εκείνος που βλέπει· ανέβα μπροστά από μένα στον ψηλό τόπο· και θα φάτε μαζί μου σήμερα, και το πρωί θα σε εξαποστείλω· και θα σου αναγγείλω όλα όσα έχεις στην καρδιά σου·
- 20** όσο για τα γαϊδούρια, που έχεις χάσει ήδη εδώ και τρεις ημέρες, μη φροντίζεις γι' αυτά, επειδή βρέθηκαν· και σε ποιον είναι ολόκληρη η επιθυμία τού Ισραήλ; Δεν είναι σε σένα, και σε ολόκληρο τον οίκο τού πατέρα σου;
- 21** Και αποκρινόμενος ο Σαούλ είπε: Δεν είμαι εγώ Βενιαμίτης, από τη μικρότερη από τις φυλές τού Ισραήλ; Και η οικογένειά μου η πιο μικρή από όλες τις οικογένειες της φυλής τού Βενιαμίν; Γιατί, λοιπόν, μιλάς έτσι σε μένα;
- 22** Και ο Σαμουήλ πήρε τον Σαούλ και τον υπηρέτη του, και τους έφερε στο οίκημα, και τους έδωσε την πρώτη θέση ανάμεσα στους καλεσμένους, που ήσαν περίπου 30 άνδρες.
- 23** Και ο Σαμουήλ είπε στον μάγισσα: Φέρε το μερίδιο που σου έδωσα, για το οποίο σου είχα πει: Φύλαγέ το κοντά σου.
- 24** Και ο μάγισσας ύψωσε την πλάτη, και το μέρος που ήταν επάνω σ' αυτή, και τα έβαλε μπροστά στον Σαούλ. Και ο Σαμουήλ είπε: Δες αυτό που εναπέμεινε· βάλ' το μπροστά σου, φάε· επειδή, γι' αυτή την ώρα φυλάχθηκε για σένα, όταν είπα: Προσκάλεσα τον λαό. Και ο Σαούλ έφαγε μαζί με τον Σαμουήλ εκείνη την ημέρα.
- 25** Και αφού κατέβηκαν από τον ψηλό τόπο στην πόλη, ο Σαμουήλ συνομίλησε με τον Σαούλ επάνω στο δώμα.
- 26** Και σηκώθηκαν ενωρίς· και γύρω στα χαράματα της ημέρας, ο Σαμουήλ κάλεσε τον Σαούλ, που ήταν επάνω στο δώμα, λέγοντας: Σήκω να σε εξαποστείλω. Και σηκώθηκε ο Σαούλ, και βγήκαν και οι δύο, αυτός και ο Σαμουήλ, μέχρις έξω.
- 27** Και καθώς κατέβαιναν στο τέλος τής πόλης, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Να προστάξεις τον υπηρέτη σου να περάσει μπροστά μας· (κι εκείνος πέρασε)· εσύ, όμως, στάσου λιγάκι, και θα σου αναγγείλω τον λόγο του Θεού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 10

- Τ**ότε, ο Σαμουήλ πήρε τη φιάλη τού λαδιού, και έχυσε λάδι επάνω στο κεφάλι του, και τον φίλησε, και είπε: Δεν σε έχρισε ο Κύριος άρχοντα επάνω στην κληρονομιά του;
- 2** Αφού αναχωρήσεις από μένα σήμερα, θα βρεις δύο ανθρώπους κοντά στον τάφο τής Ραχήλ, προς το συνοριακό σημείο τού Βενιαμίν στη Σελσά· και θα σου πουν: Βρέθηκαν τα γαϊδούρια, που πήγες να ζητήσεις· και να, ο πατέρας σου, αφήνοντας τη φροντίδα των γαϊδουριών, υπερλυπάται για σας, λέγοντας: Τι να κάνω για τον γιο μου;
- 3** Και αφού προχωρήσεις από εκεί, θάρθεις μέχρι τη βελανιδιά τού Θαβώρ, κι εκεί θα σε βρουν τρεις άνθρωποι, που ανεβαίνουν στον Θεό στη Βαιθήλ, ο ένας φέρνοντας τρία κατσίκια, και ο άλλος φέρνοντας τρία ψωμιά, και ο άλλος φέρνοντας ένα ασκί κρασί·
- 4** και θα σε χαιρετήσουν και θα σου δώσουν δύο ψωμιά, τα οποία θα δεχθείς από τα χέρια τους.
- 5** Ύστερα απ' αυτά, θα πας στο βουνό του Θεού, όπου είναι η φρουρά των Φιλισταίων· και όταν πας εκεί στην πόλη, θα συναντήσεις μια ομάδα από προφήτες, που θα κατεβαίνουν από τον ψηλό τόπο, με ψαλτήρι, και τύμπανο, και αυλό, και κιθάρα μπροστά απ' αυτούς, και θα προφητεύουν.
- 6** Και θάρθει επάνω σου το Πνεύμα τού Κυρίου, και θα προφητεύσεις μαζί τους, και θα μεταβληθείς σε άλλον άνθρωπο.

- ⁷ Και όταν τα σημεία αυτά θάρθουν επάνω σου, κάνε ό,τι μπορείς· επειδή, ο Θεός είναι μαζί σου.
- ⁸ Και θα κατέβεις πριν από μένα στα Γάλλαλα· και δες, εγώ θα κατέβω σε σένα, για να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσιάσω ειρηνικές θυσίες· περίμενε επτά ημέρες, μέχρις ότου έρθω σε σένα, και σου αναγγείλω τι έχεις να κάνεις.
- ⁹ Και όταν γύρισε τα νώτα του για να αναχωρήσει από τον Σαμουήλ, ο Θεός τού έδωσε μια άλλη καρδιά· και όλα εκείνα τα σημάδια συνέβησαν εκείνη την ημέρα.
- ¹⁰ Και όταν ήρθαν εκεί στο βουνό, να, τον συνάντησε μια ομάδα προφητών· και ήρθε επάνω του το Πνεύμα τού Θεού, και προφήτευσε ανάμεσά τους.
- ¹¹ Και καθώς το είδαν αυτό εκείνοι που τον γνώριζαν από πριν, και δέστε, προφήτεψε μαζί με τους προφήτες, τότε ο λαός έλεγε, κάθε ένας στον διπλανό του: Τι είναι αυτό που έγινε στον γιο τού Κεις; Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;
- ¹² Ένας, μάλιστα, απ' αυτούς που ήσαν εκεί αποκρίθηκε, και είπε: Και ποιος είναι ο πατέρας τους; Γι' αυτό έγινε παροιμία: Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;
- ¹³ Και αφού τελείωσε προφητεύοντας, ήρθε στον ψηλό τόπο.
- ¹⁴ Και ο θεός τού Σαούλ είπε, σ' αυτόν και στον υπηρέτη του: Πού πήγατε; Και είπε: Να αναζητήσουμε τα γαϊδούρια· και όταν είδαμε ότι δεν υπήρχαν, ήρθαμε στον Σαμουήλ.
- ¹⁵ Και ο θεός τού Σαούλ είπε: Ανάγγεilé μου, σε παρακαλώ, τι σας είπε ο Σαμουήλ.
- ¹⁶ Και ο Σαούλ είπε στον θεό του: Μας είπε με σιγουριά ότι τα γαϊδούρια βρέθηκαν. Τον λόγο, όμως, για τη βασιλεία, που του είπε ο Σαμουήλ, δεν του τον φανέρωσε.
- ¹⁷ Και ο Σαμουήλ συγκέντρωσε τον λαό στον Κύριο στη Μισπά·
- ¹⁸ και είπε στους γιους Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· Εγώ ανέβασα τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, και σας ελευθέρωσα από το χέρι των Αιγυπτίων, και από το χέρι όλων των βασιλειών, που σας κατέθλιβαν·
- ¹⁹ κι εσείς, αυτή την ημέρα, έχετε αποβάλει τον Θεό σας, που σας έσωσε από όλα τα κακά σας, και τις θλίψεις σας, και του είπατε: Όχι, αλλά κατάστησε επάνω μας βασιλιά. Τώρα, λοιπόν, να παρουσιαστείτε μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με τις φυλές σας, και σύμφωνα με τις χιλιάδες σας.
- ²⁰ Και όταν ο Σαμουήλ έκανε να πλησιάσουν όλες οι φυλές τού Ισραήλ, πιάστηκε η φυλή τού Βενιαμίν.
- ²¹ Και αφού έκανε τη φυλή τού Βενιαμίν να πλησιάσει σύμφωνα με τις οικογένειές τους, πιάστηκε η οικογένεια του Ματρεί, και πιάστηκε ο Σαούλ, ο γιος τού Κεις· και τον αναζήτησαν, και δεν βρέθηκε.
- ²² Γι' αυτό, ζήτησαν επιπλέον από τον Κύριο αν ο άνθρωπος έρχεται ακόμα προς τα εκεί. Και ο Κύριος είπε: Δέστε, αυτός είναι κρυμμένος ανάμεσα στην αποσκευή.
- ²³ Τότε, έτρεξαν και τον πήραν από εκεί· και όταν στάθηκε ανάμεσα στον λαό, προεξείχε από ολόκληρο τον λαό, από τους ώμους του κι επάνω.
- ²⁴ Και ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον λαό: Βλέπετε εκείνον, που ο Κύριος διάλεξε για βασιλιά, ότι δεν υπάρχει όμοιός του ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό; Και ολόκληρος ο λαός αλάλαξε, και είπε: Ζήτω ο βασιλιάς.
- ²⁵ Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό τον τρόπο τής βασιλείας, και τον έγραψε σε βιβλίο, και το έβαλε μπροστά στον Κύριο. Και ο Σαμουήλ απέλυσε όλον τον λαό, καθέναν στο σπίτι του.
- ²⁶ Και ο Σαούλ το ίδιο, αναχώρησε στο σπίτι του, στη Γαβαά· και πήγε εκεί μαζί του ένα τάγμα πολεμιστών, την καρδιά των οποίων είχε προδιαθέσει ο Θεός.
- ²⁷ Μερικοί, όμως, κακοί άνθρωποι είπαν: Πώς θα μας σώσει αυτός; Και τον καταφρόνησαν, και δεν του πρόσφεραν δώρα· εκείνος, όμως, έκανε τον κουφό.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 11

ΑΝΕΒΗΚΕ τότε ο Νάας ο Αμμωνίτης, και στρατοπέδευσε ενάντια στην Ιαβείς-γαλαάδ· και όλοι οι άνδρες τής Ιαβείς είπαν στον Νάας: Κάνε συνθήκη με μας, και θα σε δουλεύουμε.

² Και ο Νάας ο Αμμωνίτης είπε σ' αυτούς: Με τούτο θα κάνω συνθήκη με σας, να βγάλω το δεξί μάτι όλων σας, κι αυτό να το βάλω ως όνειδος επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

³ Και οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς του είπαν: Δώσε μας επτά ημέρες αναβολή, για να στείλουμε μηνυτές σε όλα τα όρια του Ισραήλ· και τότε, αν δεν υπάρχει κάποιος να μας σώσει, θα βγούμε προς εσένα.

⁴ Ήρθαν, λοιπόν, οι μηνυτές στη Γαβαά τού Σαούλ, και είπαν αυτά τα λόγια στα αυτιά τού λαού· και ολόκληρος ο λαός ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν.

⁵ Και να, ο Σαούλ ερχόταν από το χωράφι πίσω από το κοπάδι· και ο Σαούλ είπε: Τι έχει ο λαός και κλαίει; Και του διηγήθηκαν τα λόγια των ανδρών τής Ιαβείς.

⁶ Και ήρθε επάνω στον Σαούλ το Πνεύμα τού Θεού, όταν άκουσε εκείνα τα λόγια· και άναψε η οργή του υπερβολικά.

⁷ Και πήρε ένα ζευγάρι από βόδια, και αφού τα κατέκοψε σε κομμάτια, τα έστειλε προς όλα τα όρια του Ισραήλ, διαμέσου μηνυτών, λέγοντας: Όποιος δεν βγει πίσω από τον Σαούλ, και πίσω από τον Σαμουήλ, έτσι θα γίνει στα βόδια του. Και ο φόβος τού Κυρίου έπεσε επάνω στον λαό, και βγήκαν σαν ένας άνθρωπος.

⁸ Και όταν τους απαρίθμησαν στη Βεζέκ, ήσαν 300.000 οι γιοι Ισραήλ, και 30.000 οι άνδρες Ιούδα.

⁹ Και είπαν στους μηνυτές που είχαν έρθει: Έτσι θα πείτε στους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ: Αύριο, καθώς θα θερμάνει ο ήλιος, θα υπάρξει σε σας σωτηρία. Και ήρθαν οι μηνυτές, και ανήγγειλαν στους άνδρες τής Ιαβείς· και χάρηκαν υπερβολικά.

¹⁰ Και οι άνδρες τής Ιαβείς είπαν: Αύριο θα βγούμε προς εσάς, και θα κάνετε σε μας ό,τι σας φαίνεται καλό.

¹¹ Και την επόμενη ημέρα, ο Σαούλ διαίρεσε τον λαό σε τρία σώματα· και μπήκαν στο μέσον τού στρατοπέδου, κατά την πρωινή φυλακή, και χτύπησαν τους Αμμωνίτες μέχρις ότου ζεστάνει η ημέρα· και όσοι εναπέμειναν διασκορπίστηκαν, ώστε ούτε δύο απ' αυτούς δεν έμειναν ενωμένοι.

¹² Και ο λαός είπε στον Σαμουήλ: Ποιος είναι εκείνος που είπε: Ο Σαούλ θα βασιλεύσει σε μας; Παραδώστε τούς άνδρες, για να τους θανατώσουμε.

¹³ Και ο Σαούλ είπε: Αυτή την ημέρα δεν θα θανατωθεί κανένας· επειδή, σήμερα ο Κύριος έκανε σωτηρία στον Ισραήλ.

¹⁴ Τότε ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Ελάτε, και ας πάμε στα Γάλγαλα, και ας εγκαινιάσουμε εκεί τη βασιλεία.

¹⁵ Και ολόκληρος ο λαός πήγε στα Γάλγαλα· κι εκεί έκανε τον Σαούλ βασιλιά μπροστά στον Κύριο στα Γάλγαλα· κι εκεί θυσίασαν ειρηνικές θυσίες μπροστά στον Κύριο· κι εκεί ευφράνθηκαν υπερβολικά ο Σαούλ και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 12

ΚΑΙ ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Δέστε, υπάκουσα στη φωνή σας, σε όλα όσα μου είπατε, και κατέστησα επάνω σας βασιλιά·

² και τώρα, δέστε, ο βασιλιάς πηγαίνει μπροστά σας· ενώ εγώ είμαι γέροντας και ασπρομάλλης· και οι γιοι μου, δέστε, είναι μαζί σας· και εγώ περπάτησα μπροστά σας

από τα νεανικά μου χρόνια, μέχρι αυτή την ημέρα·

³ νάμαι, εγώ· δώστε μαρτυρία εναντίον μου μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον χρισμένο του· τίνος πήρα το βόδι; Ή, τίνος πήρα το γαϊδούρι; Ή, ποιον αδίκησα; Ποιον καταδυνάστευσα; Ή, από το χέρι τίνος πήρα δώρα, ώστε μ' αυτά να τυφλώσω τα μάτια μου; Και θα σας τα επιστρέψω.

⁴ Κι εκείνοι είπαν: Δεν μας αδίκησες ούτε μας καταδυνάστευσες ούτε πήρες κάτι από το χέρι κάποιου.

⁵ Και τους είπε: Μάρτυρας σε σας ο Κύριος, μάρτυρας και ο χρισμένος του αυτή την ημέρα, ότι δεν βρήκατε στο χέρι μου τίποτε. Και αποκρίθηκαν: Μάρτυρας.

⁶ Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Μάρτυρας είναι ο Κύριος, που κατέστησε τον Μωυσή και τον Ααρών, και που ανέβασε τους πατέρες σας από τη γη τής Αιγύπτου.

⁷ Τώρα, λοιπόν, σταθείτε, και θα συζητήσω με σας μπροστά στον Κύριο, για όλες τις δικαιοσύνες τού Κυρίου, που έκανε σε σας και στους πατέρες σας.

⁸ Αφού ο Ιακώβ ήρθε στην Αίγυπτο, και οι πατέρες σας βόησαν στον Κύριο, τότε ο Κύριος έστειλε τον Μωυσή και τον Ααρών, και έβγαλαν τους πατέρες σας από την Αίγυπτο, και τους κατοίκησαν σ' αυτό τον τόπο.

⁹ Ξέχασαν, όμως, τον Κύριο τον Θεό τους· γι' αυτό τους παρέδωσε στο χέρι τού Σισάρα, αρχηγού τού στρατού τού Ασώρ, και στο χέρι των Φιλισταίων, και στο χέρι τού βασιλιά τού Μωάβ, και πολέμησαν εναντίον τους.

¹⁰ Και βόησαν στον Κύριο, και είπαν: Αμαρτήσαμε, επειδή εγκαταλείψαμε τον Κύριο, και λατρεύσαμε τους Βααλείμ και τις Ασταρώθ· αλλά, τώρα, ελευθέρωσε μας από το χέρι των εχθρών μας, και θα λατρεύσουμε εσένα.

¹¹ Και ο Κύριος έστειλε τον Ιεροβάαλ, και τον Βεδάν, και τον Ιεφθάε, και τον Σαμουήλ, και σας ελευθέρωσε από το χέρι των εχθρών σας από παντού, και κατοικήσατε με ασφάλεια.

¹² Αλλά, όταν είδατε ότι ο Νάας, ο βασιλιάς των γιων Αμών, ήρθε εναντίον σας, μου είπατε: Όχι, αλλά βασιλιάς θα βασιλεύει επάνω μας· ενώ ο Κύριος ο Θεός σας ήταν ο βασιλιάς σας.

¹³ Τώρα, λοιπόν, να ο βασιλιάς, που εκλέξατε, τον οποίο ζητήσατε! Και δέστε, ο Κύριος κατέστησε βασιλιά επάνω σας.

¹⁴ Αν φοβάστε τον Κύριο, και τον λατρεύετε, και υπακούτε στη φωνή του, και δεν στασιάζετε ενάντια στην προσταγή τού Κυρίου, τότε κι εσείς, και ο βασιλιάς, που βασιλεύει επάνω σας, θα περπατάτε ακολουθώντας τον Κύριο τον Θεό σας·

¹⁵ αν, όμως, δεν υπακούτε στη φωνή τού Κυρίου, αλλά στασιάζετε ενάντια στην προσταγή του Κυρίου, τότε το χέρι τού Κυρίου θα είναι εναντίον σας, καθώς στάθηκε ενάντια στους πατέρες σας.

¹⁶ Τώρα, λοιπόν, παρασταθείτε, και δείτε αυτό το μεγάλο πράγμα, που ο Κύριος θα κάνει μπροστά στα μάτια σας·

¹⁷ δεν είναι σήμερα θερισμός των σιτηρών; Θα επικαλεστώ τον Κύριο, και θα στείλει βροντές και βροχή· για να γνωρίσετε και να δείτε ότι το κακό σας, το οποίο πράξατε μπροστά στον Κύριο, είναι μεγάλο, καθώς ζητήσατε για τον εαυτό σας βασιλιά.

¹⁸ Τότε, ο Σαμουήλ επικαλέστηκε τον Κύριο· και ο Κύριος έστειλε βροντές και βροχή εκείνη την ημέρα· και ολόκληρος ο λαός φοβήθηκε υπερβολικά τον Κύριο και τον Σαμουήλ.

¹⁹ Και ολόκληρος ο λαός είπε στον Σαμουήλ: Δεήσου για τους δούλους σου στον Κύριο τον Θεό σου, για να μη πεθάνουμε· επειδή, σε όλες τις αμαρτίες μας, προσθέσαμε και το κακό, να ζητήσουμε για τον εαυτό μας βασιλιά.

²⁰ Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Μη φοβάστε· εσείς πράξατε μεν όλο αυτό το κακό· όμως, μη παραδρομήσετε από το να ακολουθείτε τον Κύριο, αλλά να λατρεύετε τον Κύριο με όλη

σας την καρδιά·

²¹ και μη παραδρομήσετε· επειδή, τότε θα πηγαίνατε πίσω από τα μάτια, τα οποία δεν μπορούν να ωφεληθούν ούτε να ελευθερώσουν, για τον λόγο ότι είναι μάτια·

²² επειδή, ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τον λαό του, εξαιτίας του μεγάλου του ονόματος, δεδομένου ότι ο Κύριος ευδόκησε να σας κάνει λαόν του·

²³ σε μένα, όμως, μη γένοιτο να αμαρτήσω στον Κύριο, ώστε να σταματήσω από το να δέομαι για σας! Αλλά, θα σας διδάσκω τον αγαθό και ευθύ δρόμο·

²⁴ μόνον να φοβάστε τον Κύριο, και να τον λατρεύετε αληθινά με όλη σας την καρδιά· επειδή, είδατε πόσα μεγαλεία έκανε για σας·

²⁵ αλλά, αν εξακολουθείτε να κάνετε το κακό, θα απολεστείτε, κι εσείς και ο βασιλιάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο ΣΑΟΥΛ ήταν έναν χρόνο βασιλιάς· και αφού βασίλευσε δύο χρόνια στον Ισραήλ,

² ο Σαούλ διάλεξε για τον εαυτό του 3.000 άνδρες από τον Ισραήλ· και ήσαν μαζί με τον Σαούλ 2.000 στη Μιχμάς και στο βουνό τής Βαιθήλ, και 1.000 ήσαν μαζί με τον Ιωνάθαν στη Γαβαά τού Βενιαμίν· και το υπόλοιπο του λαού, έστειλε κάθε έναν στη σκηνή του.

³ Και ο Ιωνάθαν χτύπησε τη φρουρά των Φιλισταίων, που ήταν στο βουνό· και οι Φιλισταίοι το άκουσαν. Και ο Σαούλ σάλπισε με τη σάλπιγγα σε ολόκληρη τη γη, λέγοντας: Ας ακούσουν οι Εβραίοι.

⁴ Και ολόκληρος ο Ισραήλ άκουσε να λένε: Ο Σαούλ χτύπησε τη φρουρά των Φιλισταίων, και μάλιστα ο Ισραήλ μισείται από τους Φιλισταίους. Και ο λαός συγκεντρώθηκε πίσω από τον Σαούλ στα Γάλγαλα.

⁵ Και οι Φιλισταίοι συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν με τον Ισραήλ, 30.000 άμαξες, και 6.000 καβαλάρηδες, και λαός σαν την άμμο, που είναι στην άκρη τής θάλασσας, σε πλήθος· και ανέβηκαν και στρατοπέδευαν στη Μιχμάς, ανατολικά τής Βαιθ-αυέν.

⁶ Όταν οι άνδρες τού Ισραήλ είδαν ότι ήσαν σε αμηχανία, επειδή ο λαός μικροψυχούσε, τότε ο λαός κρυβόταν σε σπήλαια, και σε πυκνόφυτα, και σε βράχους, και σε οχυρά μέρη, και στους λάκκους.

⁷ Και μερικοί από τους Εβραίους διάβηκαν τον Ιορδάνη, προς τη γη Γαδ και Γαλαάδ. Και ο ίδιος ο Σαούλ ήταν ακόμα στα Γάλγαλα· και ολόκληρος ο λαός ήταν έντρομος πίσω απ' αυτόν.

⁸ Και περίμενε επτά ημέρες, σύμφωνα με τον διορισμένο καιρό από τον Σαμουήλ· αλλά, ο Σαμουήλ δεν ερχόταν στα Γάλγαλα· και ο λαός διασκορπιζόταν από κοντά του.

⁹ Και ο Σαούλ είπε: Φέρτε εδώ σε μένα το ολοκαύτωμα, και τις ειρηνικές προσφορές. Και πρόσφερε το ολοκαύτωμα.

¹⁰ Και καθώς τελείωσε να προσφέρει το ολοκαύτωμα, να, ήρθε ο Σαμουήλ· και ο Σαούλ βγήκε σε συνάντησή του, για να τον χαιρετήσει.

¹¹ Και ο Σαμουήλ είπε: Τι έκανες; Και ο Σαούλ αποκρίθηκε: Επειδή, είδα ότι διασκορπιζόταν από μένα ο λαός, κι εσύ δεν είχες έρθει την καθορισμένη ημέρα, και οι Φιλισταίοι συγκεντρώνονταν στη Μιχμάς,

¹² γι' αυτό, είπα: Τώρα οι Φιλισταίοι θα κατέβουν εναντίον μου στα Γάλγαλα, κι εγώ δεν έκανα δέηση στον Κύριο· τόλμησα, λοιπόν, και πρόσφερα το ολοκαύτωμα.

¹³ Και ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Εσύ έπραξες με αφροσύνη· δεν φύλαξες το πρόσταγμα του Κυρίου τού Θεού σου, που σε πρόσταξε· επειδή, τώρα, ο Κύριος θα στερέωνε τη βασιλεία σου επάνω στον Ισραήλ για πάντα·

- ¹⁴ αλλά, τώρα, η βασιλεία σου δεν θα στηριχθεί· ο Κύριος ζήτησε για τον εαυτό του έναν άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά του, και ο Κύριος τον διόρισε να είναι άρχοντας επάνω στον λαό του, επειδή δεν φύλαξες εκείνο που σε πρόσταξε ο Κύριος.
- ¹⁵ Και ο Σαμουήλ σηκώθηκε, και ανέβηκε από τα Γάλγαλα στη Γαβαά τού Βενιαμίν. Και ο Σαούλ αρίθμησε τον λαό, που βρέθηκε μαζί του, ήσαν περίπου 600 άνδρες.
- ¹⁶ Και ο Σαούλ, και ο Ιωνάθαν ο γιος του, και ο λαός που βρέθηκε μαζί τους, κάθονταν στη Γαβαά τού Βενιαμίν· και οι Φιλιισταίοι ήσαν στρατοπεδευμένοι στη Μιχμάς.
- ¹⁷ Και βγήκαν από το στρατόπεδο των Φιλισטיών λεηλάτες, σε τρία σώματα· το ένα σώμα στράφηκε στον δρόμο Οφρά, προς τη γη Σωγάλ·
- ¹⁸ και το άλλο σώμα στράφηκε στον δρόμο Βαιθ-ωρών· και το άλλο σώμα στράφηκε στον δρόμο τού συνόρου, που βλέπει προς την κοιλάδα Σεβωείμ, προς την έρημο.
- ¹⁹ Και σε ολόκληρη τη γη Ισραήλ δεν βρισκόταν σιδηρουργός· επειδή, οι Φιλιισταίοι είπαν: Μήπως και κατασκευάσουν οι Εβραίοι ρομφαίες και λόγχες·
- ²⁰ και όλοι οι Ισραηλίτες κατέβαιναν στους Φιλιστίους, για να ακονίζει κάθε ένας το υνί του και το δικέλλι του, την αξίνα του, και τη σκαπάνη του,
- ²¹ κάθε φορά που θα χαλούσε η κόψη στις σκαπάνες, και στα δικέλλια τους, και στα τρίκρανα, και στις αξίνες τους· και για να κάνουν κοφτερά τα βούκεντρά τους.
- ²² Γι' αυτό, στην ημέρα τής μάχης, δεν βρισκόταν ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη, στο χέρι κάποιου από τον λαό, που ήταν κοντά στον Σαούλ και στον Ιωνάθαν· στον Σαούλ, όμως, και στον γιο του, τον Ιωνάθαν, βρέθηκαν.
- ²³ Και η φρουρά των Φιλιστιών βγήκε προς το πέρασμα Μιχμάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

ΚΑΠΟΙΑ, μάλιστα, ημέρα ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, είπε στον νέο που βάσταζε τα όπλα του: Έλα και ας περάσουμε προς τη φρουρά των Φιλιστιών, που είναι απέναντι. Στον πατέρα του, όμως, δεν το φανέρωσε.

- ² Και ο Σαούλ καθόταν στην άκρη τού Γαβαά, κάτω από τη ροδιά, που βρισκόταν στη Μιγρών· και ο λαός που ήταν μαζί του ήταν μέχρι 600 άνδρες·
- ³ και ο Αχιά, ο γιος τού Αχιτώβ, αδελφού τού Ιχαβώδ, γιου τού Φινεές, γιου τού Ηλεί, ιερέας τού Κυρίου στη Σηλώ, ενώ φορούσε εφόδ. Και ο λαός δεν ήξερε ότι είχε πάει ο Ιωνάθαν.
- ⁴ Κι ανάμεσα στις διαβάσεις, μέσα από τις οποίες ζητούσε να περάσει ο Ιωνάθαν προς τη φρουρά των Φιλιστιών, ήταν ένας απότομος βράχος από το ένα μέρος, και ένας απότομος βράχος από το άλλο μέρος· και το όνομα του ενός ήταν Βοσές, το δε όνομα του άλλου Σενέ.
- ⁵ Το μέτωπο του ενός βράχου ήταν προς τον βορρά, απέναντι από τη Μιχμάς, και το μέτωπο του άλλου ήταν προς τον νότο, απέναντι από τη Γαβαά.
- ⁶ Και ο Ιωνάθαν είπε στον νέο που βάσταζε τα όπλα του: Έλα, και ας περάσουμε προς τη φρουρά αυτών των απερίτμητων· ίσως ο Κύριος ενεργήσει για χάρη μας· επειδή, δεν υπάρχει στον Κύριο εμπόδιο, να σώσει με πολλούς ή με λίγους.
- ⁷ Και ο οπλοφόρος του είπε σ' αυτόν: Κάνε ό,τι είναι στην καρδιά σου· προχώρα· δεσ, εγώ είμαι μαζί σου, σύμφωνα με την καρδιά σου.
- ⁸ Τότε ο Ιωνάθαν είπε: Δες, εμείς θα περάσουμε προς τους άνδρες, και θα δείξουμε τον εαυτό μας σ' αυτούς·
- ⁹ αν μας πουν ως εξής: Σταθείτε μέχρι νάρθουμε σε σας· -τότε θα σταθούμε στον τόπο μας, και δεν θα ανέβουμε προς αυτούς·

- 10** αλλά, αν πουν ως εξής: Ανεβείτε προς εμάς· -τότε θα ανέβουμε· επειδή, ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι μας· κι αυτό θα είναι σε μας το σημάδι.
- 11** Και οι δυο τους έδειξαν, λοιπόν, τον εαυτό τους στη φρουρά των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι είπαν: Δέστε, οι Εβραίοι βγαίνουν από τις τρύπες, όπου είχαν κρυφτεί.
- 12** Και οι άνδρες τής φρουράς μίλησαν στον Ιωνάθαν και σ' αυτόν που βάσταζε τα όπλα του, και είπαν: Ανεβείτε σε μας, και θα σας φανερώσουμε κάτι. Και ο Ιωνάθαν είπε στον οπλοφόρο του: Ανέβα πίσω από μένα· επειδή, ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τού Ισραήλ.
- 13** Και αναρριχήθηκε ο Ιωνάθαν με τα χέρια του και με τα πόδια του, κι αυτός που βάσταζε τα όπλα του πίσω απ' αυτόν· και έπεσαν μπροστά στον Ιωνάθαν· κι αυτός που βάσταζε τα όπλα του τους θανάτωνε πίσω απ' αυτόν.
- 14** Αυτή δε ήταν η πρώτη σφαγή, που έκαναν ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος του, ήσαν περίπου 20 άνδρες, σε διάστημα γης μισού στρέμματος.
- 15** Και έγινε τρόμος στο στρατόπεδο, στα χωράφια, και σε ολόκληρο τον λαό· η φρουρά, κι εκείνοι που λεηλατούσαν, κι αυτοί κατατρόμαξαν, και συνταράχθηκε η γη· ώστε ήταν σαν τρόμος Θεού.
- 16** Και οι φρουροί τού Σαούλ στη Γαβαά τού Βενιαμίν είδαν, και ξάφνου, το πλήθος διαλυόταν, και σιγά-σιγά διασκορπιζόταν.
- 17** Τότε, ο Σαούλ είπε στον λαό που ήταν μαζί του: Απαριθμήστε τώρα, και δείτε ποιος αναχώρησε από μας. Και όταν απαρίθμησαν, να, ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος του δεν ήσαν εκεί.
- 18** Και ο Σαούλ είπε στον Αχιά: Φέρε εδώ την κιβωτό τού Θεού. Επειδή, η κιβωτός τού Θεού ήταν τότε μαζί με τους γιους Ισραήλ.
- 19** Κι ενώ ο Σαούλ μιλούσε στον ιερέα, ο θόρυβος στο στρατόπεδο των Φιλισταίων προχωρούσε όλο και περισσότερο και πληθυνόταν· και ο Σαούλ είπε στον ιερέα: Τράβηξε πίσω το χέρι σου.
- 20** Και συγκεντρώθηκαν ο Σαούλ και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, και ήρθαν μέχρι τη μάχη· και να, η ρομφαία κάθε άνδρα ήταν ενάντια στον σύντροφό του, μια υπερβολικά μεγάλη σφαγή.
- 21** Και οι Εβραίοι, που ήσαν όπως άλλοτε μαζί με τους Φιλισταίους, που είχαν ανέβει μαζί τους στο στρατόπεδο από τα γύρω, κι αυτοί ακόμα ενώθηκαν μαζί με τους Ισραηλίτες, που ήσαν μαζί με τον Σαούλ και τον Ιωνάθαν.
- 22** Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, που κρύβονταν στο βουνό Εφραΐμ, μόλις άκουσαν ότι οι Φιλισταίοι έφευγαν, έτρεξαν κι αυτοί πίσω τους, σε πόλεμο.
- 23** Και ο Κύριος έσωσε τον Ισραήλ εκείνη την ημέρα· και η μάχη πέρασε στη Βαιθ-αυέν.
- 24** Κι οι άνδρες τού Ισραήλ απέκαμαν εκείνη την ημέρα· επειδή, ο Σαούλ είχε ορκίσει τον λαό, λέγοντας: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που θα φάει τροφή μέχρι την εσπέρα, και εκδικηθώ από τους εχθρούς μου. Γι' αυτό, ολόκληρος ο λαός δεν γεύθηκε τροφή.
- 25** Και ολόκληρο το πλήθος ήρθε στο δάσος, όπου υπήρχε μέλι καταγής.
- 26** Και όταν ο λαός μπήκε στο δάσος, να, το μέλι στάλαξε· κανένας, όμως, δεν έφερε το χέρι του στο στόμα του· επειδή, ο λαός φοβήθηκε τον όρκο.
- 27** Ο Ιωνάθαν, όμως, δεν είχε ακούσει, όταν ο πατέρας του όρκισε τον λαό· γι' αυτό, άπλωσε την άκρη τής ράβδου του, που είχε στο χέρι του, και τη βύθισε στην κηρήθρα, και έβαλε το χέρι του στο στόμα του, και ζωογονήθηκαν τα μάτια του.
- 28** Και ένας από τον λαό αποκρίθηκε, και είπε: Ο πατέρας σου όρκισε τον λαό με όρκο, λέγοντας: Επικατάρατος ο άνθρωπος που θα φάει σήμερα τροφή· γι' αυτό, ο λαός είναι σήμερα εξαντλημένος.

- ²⁹ Και ο Ιωνάθαν είπε: Ο πατέρας μου τάραξε τον κόσμο· δέστε, παρακαλώ, πόσο ζωογονήθηκαν τα μάτια μου, επειδή γεύθηκα λίγο απ' αυτό το μέλι·
- ³⁰ πόσο μάλλον, αν ο λαός έτρωγε σήμερα ελεύθερα από τα λάφυρα των εχθρών του που βρήκε; Επειδή, δεν θα γινόταν τώρα πολύ μεγαλύτερη σφαγή ανάμεσα στους Φιλισταίους;
- ³¹ Και εκείνη την ημέρα χτύπησαν τους Φιλισταίους από τη Μιχμάς μέχρι την Αιαλών· και ο λαός ήταν υπερβολικά εξαντλημένος.
- ³² Γι' αυτό, ο λαός ρίχτηκε στα λάφυρα, και πήρε πρόβατα, και βόδια, και μοσχάρια, και τα έσφαξαν καταγής· και ο λαός τα έτρωγε μαζί με το αίμα.
- ³³ Και ανήγγειλαν στον Σαούλ, λέγοντας: Δες, ο λαός αμαρτάνει στον Κύριο, επειδή τρώνε μαζί με το αίμα. Και είπε: Σταθήκατε παραβάτες· κυλίστε προς εμένα σήμερα μια μεγάλη πέτρα.
- ³⁴ Και ο Σαούλ είπε: Διασκορπιστείτε ανάμεσα στον λαό, και πείτε τους: Φέρτε μου εδώ κάθε ένας το βόδι του, και κάθε ένας το πρόβατό του, και σφάξτε τα εδώ, και φάτε· και μη αμαρτάνετε στον Κύριο, τρώγοντας μαζί με το αίμα. Και όλος ο λαός, κάθε ένας έφερε μαζί του το βόδι του εκείνη τη νύχτα, και το έσφαξαν εκεί.
- ³⁵ Και ο Σαούλ οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο· αυτό ήταν το πρώτο θυσιαστήριο, που ο Σαούλ οικοδόμησε στον Κύριο.
- ³⁶ Και ο Σαούλ είπε: Ας κατέβουμε πίσω από τους Φιλισταίους τη νύχτα, και ας τους διαρπάξουμε μέχρι να φέξει η ημέρα, και ας μη αφήσουμε απ' αυτούς ούτε έναν. Και είπαν: Κάνε κάθε τι που σου φαίνεται καλό. Τότε, ο ιερέας είπε: Ας πλησιάσουμε εδώ στον Θεό.
- ³⁷ Και ο Σαούλ ρώτησε τον Κύριο: Να κατέβω πίσω από τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στο χέρι τού Ισραήλ; Αλλά, δεν του απάντησε εκείνη την ημέρα.
- ³⁸ Και ο Σαούλ είπε: Πλησιάστε εδώ όλοι οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και δείτε, σε ποιον στάθηκε σήμερα αυτή η αμαρτία·
- ³⁹ επειδή, ζει ο Κύριος, που έσωσε τον Ισραήλ, ότι και στον Ιωνάθαν τον γιο μου αν στάθηκε, σίγουρα θα θανατωθεί. Και δεν βρέθηκε ούτε ένας ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό, που του απάντησε.
- ⁴⁰ Και είπε σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Σταθείτε εσείς από το ένα μέρος, κι εγώ και ο Ιωνάθαν ο γιος μου θα σταθούμε από το άλλο μέρος. Και ο λαός είπε στον Σαούλ: Κάνε κάθε τι που σου φαίνεται καλό.
- ⁴¹ Τότε, ο Σαούλ είπε στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ: Δείξε τον αθώο. Και πιάστηκε ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ· και ο λαός απολύθηκε.
- ⁴² Και ο Σαούλ είπε: Ρίξτε κλήρους ανάμεσα σε μένα και στον Ιωνάθαν τον γιο μου. Και πιάστηκε ο Ιωνάθαν.
- ⁴³ Τότε, ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν: Φανέρωσέ μου τι έκανες. Και ο Ιωνάθαν τού φανέρωσε και είπε: Πραγματικά, γεύθηκα λίγο μέλι με την άκρη τής ράβδου μου, που είχα στο χέρι μου· να, εγώ, πεθαίνω.
- ⁴⁴ Και αποκρίθηκε ο Σαούλ: Έτσι να κάνει ο Θεός, και έτσι να προσθέσει· σίγουρα, θα πεθάνεις, Ιωνάθαν.
- ⁴⁵ Και ο λαός είπε στον Σαούλ: Ο Ιωνάθαν θα πεθάνει, που έκανε τη μεγάλη αυτή σωτηρία στον Ισραήλ; Μη γένοιτο! Ζει ο Κύριος, ούτε μια τρίχα δεν θα πέσει από το κεφάλι του στη γη· επειδή, ενέργησε μαζί με τον Θεό αυτή την ημέρα. Και ο λαός λύτρωσε τον Ιωνάθαν και δεν πέθανε.
- ⁴⁶ Τότε, ο Σαούλ ανέβηκε από την καταδίωξη των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι πήγαν στον τόπο τους.
- ⁴⁷ Και ο Σαούλ πήρε τη βασιλεία επάνω στον Ισραήλ, και πολέμησε ενάντια σε όλους τους

εχθρούς του ολόγυρα· ενάντια στον Μωάβ, και ενάντια στους γιους τού Αμμών, και ενάντια στον Εδώμ, και ενάντια στους βασιλιάδες τής Σωβά, και ενάντια στους Φιλισταίους· και ενάντια σε όλους, όπου και αν στρεφόταν, τους κατατρόπωνε.

⁴⁸ Συγκρότησε ακόμα και δύναμη, και χτύπησε τον Αμαλήκ, και ελευθέρωσε τον Ισραήλ από το χέρι εκείνων που τους διάρπαζαν.

⁴⁹ Και οι γιοι τού Σαούλ ήσαν ο Ιωνάθαν, και ο Ισουεί, και ο Μελχί-σουέ· και τα ονόματα των δύο θυγατέρων του, το όνομα της πρωτότοκης ήταν Μεράβ, και το όνομα της νεότερης Μιχάλ·

⁵⁰ και το όνομα της γυναίκας τού Σαούλ ήταν Αχινοάμ, θυγατέρα τού Αχιμάας. Και το όνομα του αρχιστρατήγου του ήταν Αβενήρ, γιος τού Νηρ, θείου τού Σαούλ.

⁵¹ Και ο Κεις, ο πατέρας τού Σαούλ, και ο Νηρ, ο πατέρας τού Αβενήρ, ήσαν γιοι τού Αβιήλ.

⁵² Υπήρχε, μάλιστα, δυνατός πόλεμος ενάντια στους Φιλισταίους όλες τις ημέρες τού Σαούλ· και κάθε φορά που ο Σαούλ έβλεπε έναν δυνατό άνδρα ή ανδρείο, τον έπαιρνε κοντά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

ΚΑΙ ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Εμένα έστειλε ο Κύριος να σε κρίσω βασιλιά επάνω στον λαό του, στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, άκουσε τη φωνή των λόγων τού Κυρίου.

² Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα εκδικήσω όσα έκανε ο Αμαλήκ στον Ισραήλ, ότι του αντιστάθηκε στον δρόμο όταν ανέβαιναν από την Αίγυπτο·

³ πήγαινε τώρα και πάταξε τον Αμαλήκ, και εξολόθρευσε κάθε τι που έχει, και μη τους λυπηθείς· αλλά, θανάτωσε και άνδρα και γυναίκα, και παιδί και βρέφος που θηλάζει, και βόδι και πρόβατο, και καμήλα και γαϊδούρι.

⁴ Και ο Σαούλ κάλεσε τον λαό, και τους απαρίθμησε στην Τελαΐμ, 200.000 πεζοί, και 10.000 άνδρες του Ιούδα.

⁵ Και ο Σαούλ ήρθε μέχρι την πόλη τού Αμαλήκ, και έστησε ενέδρα στη φάραγγα.

⁶ Και ο Σαούλ είπε στους Κεναίους: Πηγαίνετε, αναχωρήστε, κατεβείτε από μέσα από τους Αμαληκίτες, για να μη σας συμπεριλάβω μαζί τους· επειδή, εσείς δείξατε έλεος σε όλους τούς γιους Ισραήλ, όταν ανέβαιναν από την Αίγυπτο. Και αναχώρησαν οι Κεναίοι μέσα από τους Αμαληκίτες.

⁷ Και ο Σαούλ πάταξε τους Αμαληκίτες από την Αβιλά μέχρι την είσοδο της Σουρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο.

⁸ Και συνέλαβε ζωντανό τον Αγάγ, τον βασιλιά των Αμαληκίων, και ολόκληρο τον λαό τον εξολόθρευσε με μάχαιρα.

⁹ Όμως, ο Σαούλ, και ο λαός, λυπήθηκε τον Αγάγ, και τα καλύτερα από τα πρόβατα, και τα βόδια, και τα δευτερεύοντα, και τα αρνιά, και κάθε αγαθό, και δεν ήθελαν να τα εξολοθρεύσουν· αλλά, κάθε τι το ευτελές και εξουθενωμένο, εκείνο εξολόθρευσαν.

¹⁰ Τότε, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Σαμουήλ, λέγοντας:

¹¹ Μεταμελήθηκα που έκανα τον Σαούλ βασιλιά· επειδή, στράφηκε από πίσω μου, και δεν εκτέλεσε τα λόγια μου. Κι αυτό λύπησε τον Σαμουήλ, και βόησε στον Κύριο ολόκληρη τη νύχτα.

¹² Και όταν ο Σαμουήλ σηκώθηκε ενωρίς για να πάει σε συνάντηση του Σαούλ το πρωί, ανήγγειλαν στον Σαμουήλ, λέγοντας: Ο Σαούλ ήρθε στον Κάρμηλο, και να, έστησε στον εαυτό του τρόπαιο· έπειτα στράφηκε, και διαπέρασε, και κατέβηκε στα Γάλαλα.

¹³ Και ο Σαμουήλ πήγε στον Σαούλ· και ο Σαούλ είπε σ' αυτόν: Ευλογημένος να είσαι από

τον Κύριο! Εκτέλεσα τον λόγο του Κυρίου.

14 Και ο Σαμουήλ είπε: Και ποια είναι αυτή η φωνή των προβάτων στα αυτιά μου, και η φωνή των βοδιών, που ακούω;

15 Και ο Σαούλ είπε: Τα έφερα από τους Αμαληκίτες· επειδή, ο λαός λυπήθηκε τα καλύτερα από τα πρόβατα, και τα βόδια, για να θυσιάσει στον Κύριο τον Θεό σου· τα υπόλοιπα, όμως, τα εξολοθρεύσαμε.

16 Τότε, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Άφησε, και θα σου αναγγείλω τι μου είπε ο Κύριος τη νύχτα. Κι εκείνος του είπε: Λέγε.

17 Και ο Σαμουήλ είπε: Ενώ εσύ ήσουν μικρός μπροστά στα μάτια σου, δεν έγινες το κεφάλι των φυλών του Ισραήλ, και ο Κύριος σε έχρισε βασιλιά επάνω στον Ισραήλ;

18 Και ο Κύριος σε έστειλε στον δρόμο, και είπε: Πήγαινε και εξολόθρευσε εκείνους που αμαρτάνουν σε μένα, τους Αμαληκίτες, και πολέμησε εναντίον τους μέχρις ότου τους εξαφανίσεις·

19 γιατί, λοιπόν, δεν υπάκουσες στη φωνή του Κυρίου, αλλά όρμησες επάνω στα λάφυρα, και έπραξες το κακό μπροστά στον Κύριο;

20 Και ο Σαούλ είπε στον Σαμουήλ: Ναι, υπάκουσα στη φωνή του Κυρίου, και πήγα στον δρόμο, που ο Κύριος με απέστειλε, και έφερα τον Αγάγ τον βασιλιά του Αμαλήκ, αλλά τους Αμαληκίτες τούς εξολόθρευσα·

21 όμως, ο λαός πήρε από τα λάφυρα, πρόβατα, και βόδια, τα καλύτερα από τα απαγορευμένα, για να θυσιάσει στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.

22 Και ο Σαμουήλ είπε: Μήπως ο Κύριος αρέσκεται στα ολοκαυτώματα και στις θυσίες, όπως στο να υπακούμε στη φωνή του Κυρίου; Δες, η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία· η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών·

23 επειδή, η απείθεια είναι όπως το αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, όπως η ασέβεια και η ειδωλολατρεία· επειδή, εσύ απέρριψες τον λόγο του Κυρίου, γι' αυτό και ο Κύριος σε απέρριψε από το να είσαι βασιλιάς.

24 Και ο Σαούλ είπε στον Σαμουήλ: Αμάρτησα· για τον λόγο ότι, παρέβηκα το πρόσταγμα του Κυρίου, και τους λόγους σου, επειδή φοβήθηκα τον λαό, και υπάκουσα στη φωνή τους·

25 τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, συγχώρεσε το αμάρτημά μου, και επίστρεψε μαζί μου, για να προσκυνήσω τον Κύριο.

26 Και ο Σαμουήλ είπε: Δεν θα επιστρέψω μαζί σου· επειδή, απέρριψες τον λόγο του Κυρίου, και ο Κύριος σε απέρριψε από το να είσαι βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ.

27 Και καθώς ο Σαμουήλ στράφηκε για να αναχωρήσει, εκείνος τον έπιασε από το κράσπεδο του ιματίου του· και ξεσχίστηκε.

28 Και ο Σαμουήλ του είπε: Ξέσχισε από σένα σήμερα ο Κύριος τη βασιλεία του Ισραήλ, και την έδωσε στον κοντινό σου, τον καλύτερό σου·

29 ούτε θα πει ψέματα ο Ισχυρός του Ισραήλ ούτε θα μεταμεληθεί· επειδή, αυτός δεν είναι άνθρωπος, ώστε να μεταμεληθεί.

30 Κι εκείνος είπε: Αμάρτησα· αλλά, τίμησέ με τώρα, παρακαλώ, μπροστά στους πρεσβύτερους του λαού μου, και μπροστά στον Ισραήλ, και επίστρεψε μαζί μου, για να προσκυνήσω τον Κύριο τον Θεό σου.

31 Και ο Σαμουήλ επέστρεψε πίσω από τον Σαούλ, και προσκύνησε ο Σαούλ τον Κύριο.

32 Τότε, ο Σαμουήλ είπε: Φέρτε μου εδώ τον Αγάγ τον βασιλιά των Αμαληκιτών. Και ο Αγάγ ήρθε σ' αυτόν με έκδηλη χαρά· επειδή, ο Αγάγ έλεγε: Σίγουρα, η πικρία του θανάτου πέρασε.

33 Και ο Σαμουήλ είπε: Καθώς η ρομφαία σου ατέκνωσε γυναίκες, έτσι θα ατεκνωθεί και η

μητέρα σου ανάμεσα στις γυναίκες. Και ο Σαμουήλ κατέκοψε τον Αγάγ μπροστά στον Κύριο στα Γάλγαλα.

³⁴ Τότε, ο Σαμουήλ αναχώρησε στη Ραμά· και ο Σαούλ ανέβηκε στο σπίτι του, στη Γαβαά Σαούλ.

³⁵ Και ο Σαμουήλ δεν είδε πλέον τον Σαούλ μέχρι την ημέρα τού θανάτου του· πένθησε, όμως, ο Σαμουήλ για τον Σαούλ. Και ο Κύριος μεταμελήθηκε που έκανε τον Σαούλ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Μέχρι πότε θα πενθείς εσύ για τον Σαούλ, επειδή, εγώ τον αποδοκίμασα από το να βασιλεύει επάνω στον Ισραήλ; Γέμισε με λάδι το κέρας σου, και πήγαινε· εγώ σε στέλνω στον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτη· επειδή, πρόβλεψα για τον εαυτό μου έναν βασιλιά ανάμεσα στους γιους του.

² Και ο Σαμουήλ είπε: Πώς να πάω; Επειδή, ο Σαούλ θα το ακούσει, και θα με θανατώσει. Και ο Κύριος είπε: Πάρε μαζί σου μια δάμαλη, και πες: Ήρθα να θυσιάσω στον Κύριο.

³ Και κάλεσε στη θυσία τον Ιεσσαί, κι εγώ θα σου φανερώσω τι θα κάνεις· και θα κρίσεις σε μένα όποιον σου πω.

⁴ Και ο Σαμουήλ έκανε εκείνο που του είπε ο Κύριος, και ήρθε στη Βηθλεέμ. Οι πρεσβύτεροι της πόλης, όμως, τρόμαξαν στη συνάντησή του, και είπαν: Έρχεσαι ειρηνικά;

⁵ Και εκείνος είπε: Ειρηνικά· έρχομαι για να θυσιάσω στον Κύριο· αγιαστείτε, και ελάτε μαζί μου στη θυσία. Και αγίασε τον Ιεσσαί και τους γιους του, και τους κάλεσε στη θυσία.

⁶ Και ενώ έμπαιναν, βλέποντας τον Ελιάβ, είπε: Σίγουρα, μπροστά στον Κύριο αυτός είναι ο χρισμένος του.

⁷ Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Μη επιβλέψεις στο πρόσωπό του ή στο ύψος τού αναστήματός του, επειδή τον αποδοκίμασα· δεδομένου ότι ο Κύριος δεν βλέπει όπως βλέπει ο άνθρωπος· επειδή, ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο Κύριος όμως βλέπει την καρδιά.

⁸ Τότε, ο Ιεσσαί κάλεσε τον Αβιναδάβ, και τον πέρασε μπροστά στον Σαμουήλ. Και είπε: Ούτε τούτον δεν έκλεξε ο Κύριος.

⁹ Τότε ο Ιεσσαί πέρασε τον Σαμμά. Κι εκείνος είπε: Ούτε τούτον δεν έκλεξε ο Κύριος.

¹⁰ Και ο Ιεσσαί πέρασε μπροστά από τον Σαμουήλ επτά από τους γιους του. Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Ο Κύριος δεν έκλεξε αυτούς.

¹¹ Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Τελείωσαν τα παιδιά; Κι εκείνος είπε: Μένει ακόμα ο νεότερος· και δες, ποιμαίνει τα πρόβατα. Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Στείλε και φέρ' τον· επειδή, δεν θα καθήσουμε στο τραπέζι, μέχρις ότου έρθει εδώ.

¹² Και έστειλε, και τον έφερε. Ήταν δε ξανθός, και με ωραία μάτια, και όμορφος στην όψη. Και ο Κύριος είπε: Σήκω, και χρίσε αυτόν· επειδή, αυτός είναι.

¹³ Τότε, ο Σαμουήλ πήρε το κέρας με το λάδι, και τον έχρισε ανάμεσα στα αδέρφια του· και ήρθε επάνω στον Δαβίδ το Πνεύμα τού Κυρίου από εκείνη την ημέρα και στο εξής. Και αφού ο Σαμουήλ σηκώθηκε, αναχώρησε στη Ραμά.

¹⁴ ΚΑΙ το Πνεύμα τού Κυρίου αποσύρθηκε από τον Σαούλ, και ένα πονηρό πνεύμα από τον Κύριο τον τάραζε.

¹⁵ Και οι δούλοι τού Σαούλ είπαν σ' αυτόν: Δες, τώρα, ένα πονηρό πνεύμα από τον Θεό σε ταράζει·

¹⁶ ας προστάξει τώρα ο κύριός μας τους δούλους σου, που είναι μπροστά σου, να αναζητήσουμε έναν άνθρωπο ειδήμονα στο να παίζει κιθάρα· και όταν το πονηρό πνεύμα

από τον Θεό είναι επάνω σου, να παίζει με το χέρι του, και θα σου κάνει καλό.

17 Και ο Σαούλ είπε στους δούλους του: Προβλέψτε σε μένα, λοιπόν, έναν άνθρωπο, που να παίζει καλά, και φέρτε τον σε μένα.

18 Τότε, ένας από τους δούλους του αποκρίθηκε, και είπε: Δες, είδα τον γιο τού Ιεσσαί τού Βηθλεεμίτη, είναι ειδήμονας στο να παίζει, και ανδρειότατος, και άνδρας πολεμιστής, και σε λόγο συνετός, και ωραίος άνθρωπος, και ο Κύριος είναι μαζί του.

19 Και ο Σαούλ έστειλε στον Ιεσσαί μηνυτές, λέγοντας: Στείλε μου τον Δαβίδ τον γιο σου, που είναι μαζί με τα πρόβατα.

20 Και ο Ιεσσαί πήρε ένα γαϊδούρι φορτωμένο με ψωμιά, και ένα ασκί κρασί, και ένα ερίφιο από κατσίκια, και τα έστειλε στον Σαούλ διαμέσου του γιου του, του Δαβίδ.

21 Και ο Δαβίδ ήρθε στον Σαούλ, και στάθηκε μπροστά του· και τον αγάπησε υπερβολικά· και έγινε οπλοφόρος του.

22 Και ο Σαούλ έστειλε στον Ιεσσαί μηνυτές, λέγοντας: Ας στέκεται, παρακαλώ, ο Δαβίδ μπροστά μου· επειδή, βρήκε χάρη στα μάτια μου.

23 Και όταν το πνεύμα από τον Θεό ήταν επάνω στον Σαούλ, ο Δαβίδ έπαιρνε την κιθάρα, και έπαιζε με το χέρι του· τότε, ο Σαούλ ανακουφιζόταν, και αναπαυόταν, και το πονηρό πνεύμα αποσυρόταν απ' αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

ΚΑΙ οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους για πόλεμο, και ήσαν συγκεντρωμένοι στη Σοκχώ, που ανήκει στον Ιούδα, και εκεί στρατοπέδευσαν, ανάμεσα στη Σοκχώ και την Αζηκά, στην Εφές-δαμμείμ.

2 Και ο Σαούλ και οι άνδρες του συγκεντρώθηκαν, και στρατοπέδευσαν στην κοιλάδα Ηλά, και παρατάχθηκαν σε μάχη ενάντια στους Φιλισταίους.

3 Και οι μεν Φιλισταίοι στέκονταν επάνω στο βουνό από την εδώ πλευρά, και ο Ισραήλ στεκόταν επάνω στο βουνό από την εκεί πλευρά· ενώ η κοιλάδα ήταν ανάμεσά τους.

4 Και ένας άνδρας προμαχητής βγήκε από το στρατόπεδο των Φιλισταίων, ονομαζόμενος Γολιάθ, από τη Γαθ, ύψους έξι πηχών και μιας σπιθαμής.

5 Και είχε χάλκινη περικεφαλαία επάνω στο κεφάλι του, και ήταν ντυμένος με αλυσιδωτό θώρακα· και το βάρος τού θώρακα ήταν 5.000 σίκλοι χαλκού·

6 και επάνω στα σκέλη του είχε κνημίδες χάλκινες, κι ανάμεσα στους ώμους του ένα χάλκινο δόρυ.

7 Και το κοντάρι τού δόρατός του ήταν σαν το αντί τού υφαντή· και η λόγχη τού δόρατός του ζύγιζε 600 σίκλους σιδήρου· και ένας, κρατώντας την επιμήκη ασπίδα, προπορευόταν μπροστά του.

8 Και όταν στάθηκε, βόησε προς τις παρατάξεις τού Ισραήλ, και τους είπε: Γιατί βγαίνετε να παραταχθείτε σε μάχη; Δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, κι εσείς δούλοι τού Σαούλ; Διαλέξτε για τον εαυτό σας έναν άνδρα, και ας κατέβει σε μένα·

9 και αν μεν μπορέσει να πολεμήσει μαζί μου, και με θανατώσει, τότε εμείς θα γίνουμε δούλοι σας· αλλά, αν εγώ υπερισχύσω εναντίον του, και τον θανατώσω, τότε εσείς θα είστε δούλοι μας, και θα δουλεύετε σε μας.

10 Και ο Φιλισταίος είπε: Εγώ εξουθένωσα τις παρατάξεις τού Ισραήλ αυτή την ημέρα· δώστε μου έναν άνδρα, για να μονομαχήσουμε.

11 Όταν άκουσε ο Σαούλ και ολόκληρος ο Ισραήλ εκείνα τα λόγια τού Φιλισταίου, ταραχτήκαν και φοβήθηκαν υπερβολικά.

- ¹² Και ήταν ο Δαβίδ, ο γιος εκείνου τού Εφραθαίου, από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, του ονομαζόμενου Ιεσσαί· και είχε οκτώ γιους· και ο άνθρωπος αυτός στις ημέρες τού Σαούλ είχε την τάξη τού γέροντα ανάμεσα στους ανθρώπους.
- ¹³ Και πήγαν οι τρεις γιοι τού Ιεσσαί, οι μεγαλύτεροι, στη μάχη ακολουθώντας τον Σαούλ· και τα ονόματα των τριών γιων του, που πήγαν στη μάχη, ήσαν: Ο Ελιάβ, ο πρωτότοκος, και ο δεύτερός του, ο Αβιναδάβ, και ο τρίτος ο Σαμμά.
- ¹⁴ Και ο Δαβίδ ήταν ο νεότερος· και οι τρεις οι μεγαλύτεροι ακολουθούσαν τον Σαούλ.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ αναχωρούσε και επέστρεφε από τον Σαούλ, για να βόσκει τα πρόβατα του πατέρα του στη Βηθλεέμ.
- ¹⁶ Και ο Φιλισταίος πλησίαζε πρωί και βράδυ, και στυλωνόταν για 40 ημέρες.
- ¹⁷ Και ο Ιεσσαί είπε στον Δαβίδ τον γιο του: Πάρε, τώρα, για τα αδέρφια σου ένα εφά από τούτο το φρυγανισμένο σιτάρι, και τούτα τα δέκα ψωμιά, και τρέξε στο στρατόπεδο στα αδέρφια σου·
- ¹⁸ και φέρε στον χιλιάρχο τούτα τα δέκα νωπά τυριά, και δεξ αν οι αδελφοί σου υγιαίνουν, και πάρει απ' αυτούς ένα σημάδι.
- ¹⁹ Και ο Σαούλ, κι αυτοί, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, ήσαν στην κοιλάδα Ηλά, σε μάχη με τους Φιλισταίους.
- ²⁰ Και ο Δαβίδ σηκώθηκε το πρωί ενωρίς· και αφήνοντας τα πρόβατα σε έναν φύλακα, πήρε, και πήγε, όπως τον πρόσταξε ο Ιεσσαί· και ήρθε στο περιχαράκωμα, ενώ ο στρατός έβγαινε σε παράταξη· και αλάλαξαν για μάχη·
- ²¹ επειδή, ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν, στρατός απέναντι σε στρατό.
- ²² Και ο Δαβίδ, αφήνοντας από πάνω του τα σκεύη στο χέρι τού σκευοφύλακα, έτρεξε προς τον στρατό, και ήρθε, και ρώτησε, τα αδέρφια του πώς έχουν.
- ²³ Και ενώ μιλούσε μαζί τους, να, από τα στρατεύματα των Φιλισταίων ανέβαινε ο Φιλισταίος προμαχητής, αυτός από τη Γαθ, το όνομά του ήταν Γολιάθ, και μίλησε τα ίδια εκείνα λόγια· και ο Δαβίδ τα άκουσε.
- ²⁴ Και όλοι οι άνδρες του Ισραήλ, καθώς είδαν τον άνδρα, έφυγαν από μπροστά του, και φοβήθηκαν υπερβολικά.
- ²⁵ Και οι άνδρες τού Ισραήλ έλεγαν: Είδετε αυτόν τον άνδρα, που ανεβαίνει; Σίγουρα ανέβηκε για να εξουθενώσει τον Ισραήλ· και όποιος τον θανατώσει, αυτόν θα τον πλουτίσει ο βασιλιάς με μεγάλα πλούτη, και θα του δώσει τη θυγατέρα του, και την οικογένειά του θα την κάνει ελεύθερη ανάμεσα στον Ισραήλ.
- ²⁶ Και ο Δαβίδ είπε στους άνδρες που στέκονταν κοντά του, λέγοντας: Τι θα γίνει στον άνδρα, που θα πατάξει αυτόν τον Φιλισταίο, και θα αφαιρέσει από τον Ισραήλ το όνειδος; Επειδή, ποιος είναι αυτός ο απερίτμητος Φιλισταίος, ώστε να εξουθενώνει τα στρατεύματα του ζωντανού Θεού;
- ²⁷ Και ο λαός τού αποκρίθηκε σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο: Έτσι θα γίνει στον άνδρα, που θα τον πατάξει.
- ²⁸ Και ο μεγαλύτερος αδελφός του, ο Ελιάβ, άκουσε, καθώς μιλούσε στους άνδρες· και ο θυμός τού Ελιάβ άναψε εναντίον του Δαβίδ, και είπε: Γιατί κατέβηκες εδώ; Και σε ποιον άφησες εκείνα τα λίγα πρόβατα στην έρημο; Εγώ ξέρω την υπερηφάνειά σου, και την πονηρία τής καρδιάς σου· σίγουρα, για να δεις τη μάχη κατέβηκες.
- ²⁹ Και ο Δαβίδ είπε: Τι έκανα τώρα; Δεν είναι αιτία;
- ³⁰ Και στράφηκε απ' αυτόν σε έναν άλλον, και μίλησε με τον ίδιο τρόπο· και ο λαός πάλι τού απάντησε σύμφωνα με τον πρώτο λόγο.
- ³¹ Και όταν ακούστηκαν τα λόγια που μίλησε ο Δαβίδ, ανήγγειλαν το πράγμα στον Σαούλ· και τον παρέλαβε.

³² Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ας μη ταπεινώνεται η καρδιά κανενός ανθρώπου εξαιτίας του· ο δούλος σου θα πάει και θα πολεμήσει με τούτον τον Φιλισταίο.

³³ Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Δεν μπορείς να πας ενάντια σ' αυτόν τον Φιλισταίο για να πολεμήσεις μαζί του· επειδή, εσύ είσαι παιδί, κι αυτός είναι άνδρας πολεμιστής από τη νιότη του.

³⁴ Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ο δούλος σου έβασκε τα πρόβατα του πατέρα του, και ήρθε ένα λιοντάρι και μια αρκούδα, και άρπαξε ένα πρόβατο από το κοπάδι·

³⁵ και βγήκα πίσω απ' αυτό, και το πάταξα, και το ελευθέρωσα από το στόμα του· και καθώς σηκώθηκε εναντίον μου, το άρπαξα από τη σιαγόνα, και το χτύπησα, και το θανάτωσα·

³⁶ ο δούλος σου χτύπησε και το λιοντάρι και την αρκούδα· και ο Φιλισταίος αυτός, ο απερίτμητος, θα είναι σαν ένα απ' αυτά, επειδή εξουθένωσε τα στρατεύματα του ζωντανού Θεού.

³⁷ Και ο Δαβίδ είπε: Ο Κύριος που με ελευθέρωσε από το χέρι τού λιονταριού, και από το χέρι τής αρκούδας, αυτός θα με ελευθερώσει και από το χέρι αυτού του Φιλισταίου. Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε, και ο Κύριος ας είναι μαζί σου.

³⁸ Και ο Σαούλ όπλισε τον Δαβίδ με την πανοπλία του, και έβαλε στο κεφάλι του μια χάλκινη περικεφαλαία· και τον έντυσε με θώρακα.

³⁹ Και ο Δαβίδ ζώστηκε τη ρομφαία του επάνω από την πανοπλία του, και θέλησε να περπατήσει· επειδή, δεν είχε δοκιμάσει. Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Δεν μπορώ μ' αυτά να περπατήσω· επειδή, ποτέ δεν έχω δοκιμάσει. Και τα ξεντύθηκε ο Δαβίδ από πάνω του.

⁴⁰ Και πήρε στο χέρι του τη ράβδο του, και διάλεξε για τον εαυτό του πέντε ομαλές πέτρες από τον χείμαρρο, και βάζοντάς τες στο ποιμενικό του σακί και στο θυλάκιο, και τη σφενδόνη του στο χέρι του, πλησίαζε στον Φιλισταίο.

⁴¹ Ο δε Φιλισταίος ερχόταν προχωρώντας, και πλησίαζε στον Δαβίδ· και ο ασπιδοφόρος άνδρας μπροστά απ' αυτόν.

⁴² Και όταν ο Φιλισταίος κοίταξε ολόγυρά του, και είδε τον Δαβίδ, τον καταφρόνησε· επειδή, ήταν παιδί, και ξανθός, και ωραίος στην όψη.

⁴³ Και ο Φιλισταίος είπε στον Δαβίδ: Σκύλος είμαι εγώ, ώστε έρχεσαι σε μένα με ράβδους; Και ο Φιλισταίος καταράστηκε τον Δαβίδ στους θεούς του.

⁴⁴ Και ο Φιλισταίος είπε στον Δαβίδ: Έλα σε μένα και θα παραδώσω τις σάρκες σου στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τού χωραφιού.

⁴⁵ Και ο Δαβίδ είπε στον Φιλισταίο: Εσύ έρχεσαι εναντίον μου με ρομφαία, και δόρυ, και ασπίδα· εγώ, όμως, έρχομαι εναντίον σου στο όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων τού Ισραήλ, που εσύ εξουθένωσες·

⁴⁶ αυτή την ημέρα ο Κύριος θα σε παραδώσει στο χέρι μου· και θα σε πατάξω, και θα αφαιρέσω από σένα το κεφάλι σου· και θα παραδώσω τα πτώματα του στρατοπέδου των Φιλισταίων αυτή την ημέρα στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης· για να γνωρίσει όλη η γη ότι υπάρχει Θεός στον Ισραήλ·

⁴⁷ και ολόκληρο αυτό το πλήθος θα γνωρίσει ότι ο Κύριος δεν σώζει με ρομφαία και δόρυ· επειδή, του Κυρίου είναι η μάχη, κι αυτός θα σας παραδώσει στο χέρι μας.

⁴⁸ Και όταν ο Φιλισταίος σηκώθηκε, και ερχόταν και πλησίαζε σε συνάντηση του Δαβίδ, έσπευσε ο Δαβίδ, και έτρεξε στη μάχη εναντίον του Φιλισταίου.

⁴⁹ Και ο Δαβίδ απλώνοντας το χέρι του στο σακί, πήρε από εκεί μια πέτρα, και την εκσφενδόνισε, και χτύπησε τον Φιλισταίο στο μέτωπό του, ώστε η πέτρα μπήχτηκε στο μέτωπό του· και έπεσε κατά πρόσωπο στη γη.

⁵⁰ Και ο Δαβίδ υπερίσχυσε ενάντια στον Φιλισταίο με τη σφενδόνη και με την πέτρα, και

χτύπησε τον Φιλισταίο, και τον θανάτωσε. Αλλά, δεν υπήρχε ρομφαία στο χέρι του Δαβίδ·

⁵¹ γι' αυτό, έτρεξε ο Δαβίδ, και αφού στάθηκε επάνω στον Φιλισταίο, πήρε τη ρομφαία του, και την έσυρε από τη θήκη της, και αφού τον θανάτωσε, έκοψε μ' αυτή το κεφάλι του. Βλέποντας οι Φιλισταίοι, ότι πέθανε ο ισχυρός τους, έφυγαν·

⁵² Τότε, σηκώθηκαν οι άνδρες τού Ισραήλ και του Ιούδα, και αλάλαξαν, και καταδίωξαν τους Φιλισταίους, μέχρι την είσοδο της κοιλάδας, και μέχρι τις πύλες τής Ακκαρών. Και έπεσαν οι τραυματισμένοι από τους Φιλισταίους στον δρόμο τής Σαρααείμ, μέχρι τη Γαθ, και μέχρι την Ακκαρών.

⁵³ Και οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν από την καταδίωξη των Φιλισταίων, και διάρπαξαν τα στρατόπεδά τους.

⁵⁴ Και ο Δαβίδ πήρε το κεφάλι τού Φιλισταίου, και το έφερε στα Ιεροσόλυμα· την πανοπλία του, όμως, την έβαλε στη σκηνή του.

⁵⁵ Και όταν ο Σαούλ είδε τον Δαβίδ να βγαίνει εναντίον του Φιλισταίου, είπε στον Αβενήρ, τον αρχηγό του στρατεύματος: Αβενήρ, τίνος γιος είναι αυτός ο νέος; Και ο Αβενήρ είπε: Ζει η ψυχή σου, βασιλιά, δεν ξέρω.

⁵⁶ Και ο βασιλιάς είπε: Ρώτησε εσύ, τίνος γιος είναι αυτός ο νεανίσκος.

⁵⁷ Και καθώς ο Δαβίδ επέστρεψε, αφού πάταξε τον Φιλισταίο, τον πήρε ο Αβενήρ, και τον έφερε μπροστά στον Σαούλ· και το κεφάλι τού Φιλισταίου ήταν στο χέρι του.

⁵⁸ Και ο Σαούλ τού είπε: Τίνος γιος είσαι εσύ, νέε; Και ο Δαβίδ αποκρίθηκε: Ο γιος τού δούλου σου Ιεσσαί τού Βηθλεεμίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Και καθώς τελείωσε να μιλάει στον Σαούλ, η ψυχή τού Ιωνάθαν συνδέθηκε με την ψυχή τού Δαβίδ, και ο Ιωνάθαν τον αγάπησε σαν τη δική του ψυχή.

² Και ο Σαούλ τον παρέλαβε εκείνη την ημέρα, και δεν τον άφησε πλέον να επιστρέψει στο σπίτι τού πατέρα του.

³ Τότε, ο Ιωνάθαν έκανε συνθήκη με τον Δαβίδ· επειδή, τον αγαπούσε σαν τη δική του ψυχή.

⁴ Και ο Ιωνάθαν αφού ξεντύθηκε το επανωφόρι που είχε επάνω του, το έδωσε στον Δαβίδ, και τη στολή του, μέχρι και το ξίφος του, και το τόξο του, και τη ζώνη του.

⁵ Και ο Δαβίδ έβγαινε παντού όπου τον έστελνε ο Σαούλ, και φερόταν με σύνεση· και ο Σαούλ τον έβαλε αρχηγό επάνω σε όλους τούς άνδρες τού πολέμου· και ήταν αρεστός στα μάτια ολόκληρου του λαού, κι ακόμα και στα μάτια των δούλων τού Σαούλ.

⁶ Και καθώς έρχονταν, ενώ ο Δαβίδ επέστρεφε από τη σφαγή τού Φιλισταίου, έβγαιναν γυναίκες από όλες τις πόλεις τού Ισραήλ, ψάλλοντας και χορεύοντας, σε συνάντηση του βασιλιά Σαούλ, με τύμπανα, με χαρά, και με κύμβαλα.

⁷ Και αποκρίνονταν η μία στην άλλη οι γυναίκες, που έπαιζαν, και έλεγαν: Ο Σαούλ πάταξε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του.

⁸ Και ο Σαούλ παροξύνθηκε σε υπερβολικό βαθμό, και φάνηκε δυσάρεστος στα μάτια του αυτός ο λόγος, και είπε: Απέδωσαν στον Δαβίδ τις μυριάδες, και σε μένα απέδωσαν τις χιλιάδες· και τι απολείπεται πλέον σ' αυτόν παρά η βασιλεία;

⁹ Και ο Σαούλ υπέβλεπε τον Δαβίδ από εκείνη την ημέρα και στο εξής.

¹⁰ Και την επόμενη ημέρα ήρθε επάνω στον Σαούλ ένα πονηρό πνεύμα από τον Θεό, και προφήτευε μέσα στο σπίτι· και ο Δαβίδ έπαιζε με το χέρι του κιθάρα, όπως κάθε ημέρα· και υπήρχε ένα μικρό δόρυ στο χέρι τού Σαούλ·

- 11** και ο Σαούλ έρριξε το μικρό δόρυ, λέγοντας: Θα χτυπήσω τον Δαβίδ μέχρι και στον τοίχο. Αλλά, ο Δαβίδ παρεξέκλινε δύο φορές από μπροστά του.
- 12** Και ο Σαούλ φοβήθηκε από μπροστά από τον Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ήταν μαζί του, ενώ από τον Σαούλ είχε απομακρυνθεί.
- 13** Γι' αυτό, ο Σαούλ τον απομάκρυνε από κοντά του, και τον έκανε χιλιάρχο· και έβγαине και έμπαινε μπροστά στον λαό.
- 14** Και ο Δαβίδ φερόταν με σύνεση σε όλους τούς δρόμους του· και ο Κύριος ήταν μαζί του.
- 15** Γι' αυτό ο Σαούλ, βλέποντας ότι φέρεται με μεγάλη σύνεση, φοβόταν από μπροστά του.
- 16** Και ολόκληρος ο Ισραήλ και ο Ιούδας αγαπούσε τον Δαβίδ, επειδή έβγαине και έμπαινε μπροστά τους.
- 17** Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Δες, η μεγαλύτερη θυγατέρα μου η Μεράβ· αυτήν θα σου δώσω για γυναίκα· μόνον να είσαι σε μένα ανδρείος, και να μάχεσαι τις μάχες του Κυρίου. Επειδή, ο Σαούλ είπε: Ας μη είναι το χέρι μου επάνω του, αλλά το χέρι των Φιλισταίων ας είναι επάνω του.
- 18** Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ποιος είμαι εγώ; Και ποια είναι η ζωή μου, και η οικογένεια του πατέρα μου ανάμεσα στον Ισραήλ, ώστε να γίνω γαμπρός του βασιλιά;
- 19** Αλλά, την εποχή που η Μεράβ, η θυγατέρα τού Σαούλ, επρόκειτο να δοθεί στον Δαβίδ, αυτή δόθηκε για γυναίκα στον Αδριήλ, τον Μεολαθίτη.
- 20** Τον Δαβίδ, όμως, αγαπούσε η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ· και το ανήγγειλαν στον Σαούλ· και του άρεσε αυτό το πράγμα.
- 21** Και ο Σαούλ είπε: Θα του τη δώσω, για να του γίνει παγίδα, και για να είναι επάνω του το χέρι των Φιλισταίων. Γι' αυτό, ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Σήμερα θα είσαι γαμπρός μου με τη δεύτερη θυγατέρα μου.
- 22** Και ο Σαούλ πρόσταξε τους δούλους του, λέγοντας: Μιλήστε κρυφά στον Δαβίδ, και πείτε του: Δες, ο βασιλιάς αρέσκεται σε σένα, και σε αγαπούν όλοι οι δούλοι του· τώρα, λοιπόν, γίνε γαμπρός τού βασιλιά.
- 23** Και οι δούλοι τού Σαούλ μίλησαν αυτά τα λόγια στα αυτιά τού Δαβίδ. Και ο Δαβίδ είπε: Σας φαίνεται τιποτένιο πράγμα να γίνει κανείς γαμπρός τού βασιλιά; Αλλ' εγώ είμαι φτωχός άνθρωπος, και τιποτένιος.
- 24** Και οι δούλοι τού Σαούλ ανήγγειλαν σ' αυτόν, λέγοντας: Σύμφωνα μ' αυτά τα λόγια μίλησε ο Δαβίδ.
- 25** Και ο Σαούλ είπε: Έτσι θα πείτε στον Δαβίδ: Ο βασιλιάς δεν θέλει νυφικά δώρα, αλλά 100 ακροβυστίες Φιλισταίων, για να εκδικηθεί ο βασιλιάς ενάντια στους εχθρούς του. Ο Σαούλ, όμως, στοχαζόταν να κάνει τον Δαβίδ να πέσει με το χέρι των Φιλισταίων.
- 26** Και όταν οι δούλοι του ανήγγειλαν στον Δαβίδ αυτά τα λόγια, άρεσε στον Δαβίδ να γίνει γαμπρός τού βασιλιά· ώστε, και πριν συμπληρωθούν οι ημέρες,
- 27** ο Δαβίδ σηκώθηκε και πήγε, αυτός και οι άνδρες του, και θανάτωσε 200 από τους άνδρες των Φιλισταίων· και ο Δαβίδ έφερε τις ακροβυστίες τους, και τις απέδωσε ολόκληρες στον βασιλιά, για να γίνει γαμπρός τού βασιλιά. Και ο Σαούλ τού έδωσε τη Μιχάλ τη θυγατέρα του για γυναίκα.
- 28** Και ο Σαούλ είδε και γνώρισε ότι ο Κύριος ήταν μαζί με τον Δαβίδ· και η Μιχάλ η θυγατέρα τού Σαούλ τον αγαπούσε.
- 29** Και ο Σαούλ φοβόταν ακόμα περισσότερο μπροστά από τον Δαβίδ· και ο Σαούλ έγινε παντοτινός εχθρός τού Δαβίδ.

³⁰ Και οι άρχοντες των Φιλισταίων βγήκαν σε πόλεμο· και από την ημέρα που βγήκαν, ο Δαβίδ φερόταν με μεγαλύτερη σύνεση από όλους τούς δούλους τού Σαούλ· ώστε, το όνομά του τιμήθηκε υπερβολικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

ΚΑΙ ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν, τον γιο του, και σε όλους τους δούλους του, να θανατώσουν τον Δαβίδ.

² Ο Ιωνάθαν, όμως, ο γιος τού Σαούλ, αγαπούσε τον Δαβίδ υπερβολικά· και ο Ιωνάθαν ανήγγειλε στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Σαούλ, ο πατέρας μου, ζητάει να σε θανατώσει· τώρα, λοιπόν, φυλάξου, παρακαλώ, μέχρι το πρωί, και μένε σε ένα κρυφό μέρος, και κρύψου·

³ κι εγώ θα βγω και θα σταθώ κοντά στον πατέρα μου στο χωράφι, όπου θα βρίσκεσαι, και θα μιλήσω στον πατέρα μου για σένα· και θα δω τι είναι, και θα σου το αναγγείλω.

⁴ Και ο Ιωνάθαν μίλησε στον Σαούλ τον πατέρα του ευνοϊκά για τον Δαβίδ και του είπε: Ας μη αμαρτήσσει ο βασιλιάς ενάντια στον δούλο του, ενάντια στον Δαβίδ· επειδή, δεν αμάρτησε εναντίον σου, και επειδή τα έργα του στάθηκαν πολύ καλά σε σένα·

⁵ δεδομένου ότι, ριψοκινδύνεψε τη ζωή του, και θανάτωσε τον Φιλισταίο, και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία σε ολόκληρο τον Ισραήλ· είδες και χάρηκες· γιατί, λοιπόν, θέλεις να αμαρτήσεις ενάντια σε αθώο αίμα, θανατώνοντας τον Δαβίδ χωρίς αιτία;

⁶ Και ο Σαούλ έδωσε προσοχή στη φωνή τού Ιωνάθαν· και ορκίστηκε ο Σαούλ, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, δεν θα θανατωθεί.

⁷ Και ο Ιωνάθαν φώναξε τον Δαβίδ, και του ανήγγειλε όλα αυτά τα λόγια. Και ο Ιωνάθαν έφερε τον Δαβίδ στον Σαούλ, και ήταν μπροστά του, όπως και άλλοτε.

⁸ Έγινε και πάλι πόλεμος· και ο Δαβίδ βγήκε, και πολέμησε με τους Φιλισταίους, και πάταξε τους Φιλισταίους με μεγάλη σφαγή· και έφυγαν από μπροστά του.

⁹ Και το πονηρό πνεύμα από τον Κύριο στάθηκε επάνω στον Σαούλ, ενώ καθόταν στο σπίτι του με το μικρό δόρυ στο χέρι του· και ο Δαβίδ έπαιζε με το χέρι του το όργανο.

¹⁰ Και ο Σαούλ ζήτησε να χτυπήσει τον Δαβίδ με το μικρό δόρυ και μέχρι τον τοίχο· ξέκλινε, όμως, από μπροστά από τον Σαούλ, και χτύπησε με το μικρό δόρυ τον τοίχο· και ο Δαβίδ έφυγε, και διασώθηκε εκείνη τη νύχτα.

¹¹ Και ο Σαούλ έστειλε μηνυτές στο σπίτι τού Δαβίδ, για να τον παραφυλάξουν, και να τον θανατώσουν το πρωί· η Μιχάλ, όμως, η γυναίκα του, ανήγγειλε στον Δαβίδ, λέγοντας: Αν δεν σώσεις τη ζωή σου αυτή τη νύχτα, αύριο θα θανατωθείς.

¹² Και η Μιχάλ κατέβασε τον Δαβίδ από το παράθυρο· και αναχώρησε, και έφυγε, και διασώθηκε.

¹³ Τότε, η Μιχάλ παίρνοντας ένα ομοίωμα, το έβαλε επάνω στο κρεβάτι, και στο κεφάλι του έβαλε ένα προσκέφαλο από τρίχες κατσικιών, και το σκέπασε με ένα φόρεμα.

¹⁴ Και όταν ο Σαούλ έστειλε μηνυτές για να πιάσουν τον Δαβίδ, εκείνη είπε: Είναι άρρωστος.

¹⁵ Ο Σαούλ έστειλε ξανά μηνυτές για να δουν τον Δαβίδ, λέγοντας: Φέρτε τόν μου επάνω στο κρεβάτι, για να τον θανατώσω.

¹⁶ Και όταν οι μηνυτές μπήκαν μέσα, να, επάνω στο κρεβάτι ήταν το ομοίωμα, και ένα προσκέφαλο στο κεφάλι του από τρίχες κατσικιών.

¹⁷ Και ο Σαούλ είπε στη Μιχάλ: Γιατί με εξαπάτησες έτσι, και έδιωξες τον εχθρό μου, και διασώθηκε; Και η Μιχάλ απάντησε στον Σαούλ: Αυτός μου είπε: Άφησέ με να φύγω· γιατί να σε θανατώσω;

- 18** Και ο Δαβίδ έφυγε, και διασώθηκε, και ήρθε στον Σαμουήλ στη Ραμά, και του ανήγγειλε όλα όσα του είχε κάνει ο Σαούλ· και πήγαν, αυτός και ο Σαμουήλ, και κατοίκησαν στη Ναυιώθ.
- 19** Και ανήγγειλαν στον Σαούλ, και είπαν: Δες, ο Δαβίδ είναι στη Ναυιώθ, στη Ραμά.
- 20** Και ο Σαούλ έστειλε μηνυτές για να πιάσουν τον Δαβίδ· και όταν είδαν τη συγκέντρωση των προφητών να προφητεύουν, και τον Σαμουήλ να προΐσταται σ' αυτούς, ήρθε το Πνεύμα τού Κυρίου επάνω στους μηνυτές τού Σαούλ, και προφήτευαν κι αυτοί.
- 21** Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Σαούλ, έστειλε και άλλους μηνυτές, κι αυτοί παρόμοια προφήτευαν. Και ο Σαούλ ξανάστειλε μηνυτές για τρίτη φορά, κι αυτοί επίσης προφήτευαν.
- 22** Τότε, πήγε κι αυτός στη Ραμά, και ήρθε μέχρι το μεγάλο πηγάδι που είναι στη Σοκχώ· και ρώτησε λέγοντας: Πού είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ; Και είπαν: Δες, στη Ναυιώθ, στη Ραμά.
- 23** Και πήγε εκεί στη Ναυιώθ, που ήταν στη Ραμά· και το Πνεύμα τού Θεού ήρθε επάνω του και εξακολουθούσε τον δρόμο του προφητεύοντας, μέχρις ότου ήρθε στη Ναυιώθ, στη Ραμά.
- 24** Και αφού ξεντύθηκε κι αυτός τα ιμάτιά του, προφήτευε μπροστά στον Σαμουήλ με τον ίδιο τρόπο, και ήταν καταγής γυμνός όλη εκείνη την ημέρα και όλη τη νύχτα. Γι' αυτό, λένε: Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Και ο Δαβίδ έφυγε από τη Ναυιώθ, που είναι στη Ραμά, και ήρθε, και είπε μπροστά στον Ιωνάθαν: Τι έκανα; Ποιο είναι το αδίκημά μου, και ποιο το αμάρτημά μου μπροστά στον πατέρα σου, για το οποίο ζητάει την ψυχή μου;

2 Κι εκείνος τού είπε: Μη γένοιτο! Εσύ δεν θα πεθάνεις· δες, ο πατέρας μου δεν θα κάνει τίποτε, ούτε μεγάλο ούτε μικρό, που να μη το φανερώσει σε μένα· και γιατί ο πατέρας μου θα έκρυβε αυτό το πράγμα από μένα; Δεν είναι έτσι.

3 Και ο Δαβίδ ορκίστηκε ακόμα, και είπε: Ο πατέρας σου, βέβαια, ξέρει ότι εγώ βρήκα χάρη μπροστά σου· γι' αυτό, λέει: Ας μη το ξέρει αυτό ο Ιωνάθαν, μήπως λυπηθεί. Αλλά, ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν είναι παρά ένα βήμα ανάμεσα σε μένα και τον θάνατο.

4 Τότε ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Ό,τι επιθυμεί η ψυχή σου θα το κάνω σε σένα.

5 Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωνάθαν: Δες, αύριο είναι νεομηνία, κατά την οποία συνηθίζω να κάθομαι να συντρώγω με τον βασιλιά· άφησέ με, λοιπόν, να πάω για να κρυφτώ στο χωράφι μέχρι την εσπέρα τής τρίτης ημέρας·

6 αν ο πατέρας σου κοιτάζοντας ολόγουρα με ζητήσει, τότε πες: Ο Δαβίδ ζήτησε από μένα ένθερμα να τρέξει στη Βηθλεέμ, την πόλη του· επειδή, γίνεται εκεί ετήσια θυσία, από όλη τη συγγένειά του·

7 Αν πει έτσι: Καλά· θα είναι ειρήνη στον δούλο σου· αν, όμως, οργιστεί πολύ, να ξέρεις ότι το κακό είναι αποφασισμένο απ' αυτόν.

8 Θα κάνεις, λοιπόν, έλεος στον δούλο σου· επειδή, έβαλες τον δούλο σου σε συνθήκη Κυρίου μαζί σου· αν, όμως, υπάρχει σε μένα αδικία, θανάτωσέ με εσύ· και γιατί να με φέρεις μέχρι τον πατέρα σου;

9 Και ο Ιωνάθαν είπε: Μη γένοιτο ποτέ κάτι τέτοιο σε σένα! Επειδή, αν πραγματικά γνωρίσω ότι είναι αποφασισμένο από τον πατέρα μου το κακό νάρθει επάνω σου, σίγουρα θα σου το αναγγείλω.

10 Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωνάθαν: Ποιος θα μου το αναγγείλει αν ο πατέρας σου

απαντήσει σε σένα με σκληρό τρόπο;

11 Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Έλα, και ας βγούμε στο χωράφι. Και βγήκαν και οι δύο στο χωράφι.

12 Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ! Όταν κάποτε την αυριανή ή τη μεθαυριανή ημέρα εξιχνιάσω τον πατέρα μου, και να, είναι κάτι καλό για τον Δαβίδ, αν δεν σου στείλω τότε να το αναγγείλω σε σένα,

13 έτσι να κάνει ο Κύριος στον Ιωνάθαν και έτσι να προσθέσει! Αν, όμως, ο πατέρας μου αποφάσισε το κακό εναντίον σου, θα σου το αναγγείλω, και θα σε εξαποστείλω, και θα πας με ειρήνη· και ο Κύριος ας είναι μαζί σου, καθώς στάθηκε με τον πατέρα μου!

14 Και όχι μονάχα όσο ζω θα δείξεις σε μένα το έλεος του Κυρίου, για να μη πεθάνω,

15 αλλά, και δεν θα αποκόψεις το έλεός σου από την οικογένειά μου, παντοτινά· όχι, ούτε όταν ο Κύριος αφανίσει τους εχθρούς τού Δαβίδ, κάθε έναν από το πρόσωπο της γης.

16 Και ο Ιωνάθαν έκανε συνθήκη με την οικογένεια του Δαβίδ, λέγοντας τελικά: Και ο Κύριος να ζητήσει λόγο από τους εχθρούς τού Δαβίδ!

17 Και ο Ιωνάθαν έκανε και τον Δαβίδ να ορκιστεί στην αγάπη του σ' αυτόν· επειδή, τον αγαπούσε όπως αγαπούσε τη δική του ψυχή.

18 Και ο Ιωνάθαν τού είπε: Αύριο είναι νεομηνία· και θα αναζητηθείς, επειδή η καθέδρα σου θα είναι αδειανή·

19 και αφού μείνεις τρεις ημέρες, θα κατέβεις με βιασύνη, και θάρθεις στον τόπο, όπου κρύφτηκες την ημέρα τής πράξης, και θα καθήσεις κοντά στην πέτρα Εζήλ·

20 και εγώ θα τοξεύσω τρία βέλη στα πλάγια της πέτρας, σαν να τοξεύω σε σημάδι·

21 και δες, θα αποστείλω τον υπηρέτη, λέγοντας: Πήγαινε, βρες τα βέλη· -αν πω στον υπηρέτη, ρητά: Δες, τα βέλη είναι προς τα δω από σένα, πάρ' τα· τότε, έλα, επειδή, είναι ειρήνη σε σένα, και καμιά βλάβη, ζει ο Κύριος·

22 αν, όμως, πω στον νέο: Δες, τα βέλη είναι πιο πέρα από σένα· -πήγαινε τον δρόμο σου, επειδή σε εξαπέστειλε ο Κύριος·

23 για τον λόγο, όμως, που μιλήσαμε εγώ κι εσύ, δες, ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα, παντοτινά.

24 Ο Δαβίδ κρύφτηκε, λοιπόν, στο χωράφι· και όταν ήρθε η νεομηνία, ο βασιλιάς κάθησε στο τραπέζι για να φάει.

25 Και ο βασιλιάς κάθησε επάνω στην καθέδρα του, όπως άλλοτε, επάνω σε καθέδρα κοντά στον τοίχο· και ο Ιωνάθαν σηκώθηκε, και ο Αβενήρ κάθησε κοντά στον Σαούλ, ο τόπος όμως του Δαβίδ ήταν αδειανός.

26 Ο Σαούλ, όμως, δεν μίλησε καθόλου εκείνη την ημέρα· επειδή, είπε στον εαυτό του: Κάτι θα του συνέβηκε, ώστε να μη είναι καθαρός· σίγουρα δεν είναι καθαρός.

27 Και το πρωί, τη δεύτερη του μήνα, ο τόπος τού Δαβίδ ήταν αδειανός· και ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν, τον γιο του: Γιατί δεν ήρθε ο γιος τού Ιεσσαί στο τραπέζι, ούτε χθες ούτε σήμερα;

28 Και ο Ιωνάθαν απάντησε στον Σαούλ: Ο Δαβίδ μού ζήτησε ένθερμα να πάει μέχρι τη Βηθλεέμ,

29 και είπε: Ας πάω, παρακαλώ, επειδή η συγγένειά μας κάνει θυσία στην πόλη· και ο αδελφός μου, αυτός μου παρήγγειλε να παραβρεθώ· τώρα, λοιπόν, αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, άφησέ με, παρακαλώ, να πάω, και να δω τα αδέλφια μου· -γι' αυτό δεν ήρθε στο τραπέζι τού βασιλιά.

30 Τότε, άναψε η οργή τού Σαούλ ενάντια στον Ιωνάθαν, και του είπε: Γιε διεφθαρμένης και αποστάτιδας γυναίκας, δεν ξέρω ότι εσύ διάλεξες τον γιο τού Ιεσσαί προς ντροπή σου, και προς ντροπή τής γύμνωσης της μητέρας σου;

- ³¹ Επειδή, ενόσω ο γιος τού Ιεσσαί ζει επάνω στη γη, εσύ δεν θα στερεωθείς ούτε η βασιλεία σου· τώρα, λοιπόν, στείλε, και φέρ' τον σε μένα· επειδή, εξάπαντος θα πεθάνει.
- ³² Και ο Ιωνάθαν απάντησε στον πατέρα του: Γιατί να θανατωθεί; Τι έκανε;
- ³³ Και ο Σαούλ έρριξε εναντίον του ένα μικρό δόρυ, για να τον χτυπήσει· τότε, ο Ιωνάθαν γνώρισε, ότι ήταν αποφασισμένο από τον πατέρα του να θανατώσει τον Δαβίδ.
- ³⁴ Και ο Ιωνάθαν σηκώθηκε από το τραπέζι με έξαψη θυμού, και δεν έφαγε τροφή τη δεύτερη ημέρα τού μήνα· για τον λόγο ότι, ήταν λυπημένος για τον Δαβίδ, επειδή τον είχε καταντροπιάσει ο πατέρας του.
- ³⁵ Και το πρωί ο Ιωνάθαν βγήκε στο χωράφι, τον χρόνο που είχε προσδιοριστεί με τον Δαβίδ, έχοντας μαζί του ένα μικρό παιδάκι.
- ³⁶ Και είπε στο παιδάκι του: Τρέξε, βρες τώρα τα βέλη, που εγώ τοξεύω. Και καθώς έτρεχε το παιδάκι, τόξευσε το βέλος πέρα απ' αυτό.
- ³⁷ Και όταν το παιδάκι ήρθε στο μέρος τού βέλους, που ο Ιωνάθαν είχε τοξεύσει, φώναξε ο Ιωνάθαν πίσω από το παιδάκι, και είπε: Δεν είναι το βέλος πέρα από σένα;
- ³⁸ Και ο Ιωνάθαν φώναξε πίσω από το παιδάκι: Βιάσου, σπεύσε, μη σταθείς. Και το παιδάκι μάζεψε τα βέλη τού Ιωνάθαν, και ήρθε στον κύριό του.
- ³⁹ Το παιδάκι, όμως, δεν ήξερε τίποτε· μόνος ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ ήξεραν την υπόθεση.
- ⁴⁰ Και ο Ιωνάθαν έδωσε τα όπλα στο παιδάκι, που ήταν μαζί του, και του είπε: Πήγαινε, φέρτ' τα στην πόλη.
- ⁴¹ Και καθώς το παιδάκι αναχώρησε, σηκώθηκε ο Δαβίδ από το μεσημβρινό μέρος, και έπεσε μπροστά του στη γη, και προσκύνησε τρεις φορές· και φιλήθηκαν μεταξύ τους, και έκλαψαν και οι δύο· ο Δαβίδ, μάλιστα, έκανε μεγάλο κλαυθμό.
- ⁴² Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε με ειρήνη, καθώς εμείς οι δύο ορκιστήκαμε στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Ο Κύριος ας είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ανάμεσα στο σπέρμα μου και στο σπέρμα σου, παντοτινά! Και σηκώθηκε και αναχώρησε· ενώ ο Ιωνάθαν μπήκε στην πόλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

- Κ**ΑΙ ο Δαβίδ ήρθε στη Νωδ, στον ιερέα Αχιμέλεχ· και ο Αχιμέλεχ εξεπλάγη στη συνάντηση του Δαβίδ, και του είπε: Γιατί εσύ είσαι μόνος, και δεν είναι κανένας μαζί σου;
- ² Και ο Δαβίδ είπε στον Αχιμέλεχ, τον ιερέα: Ο βασιλιάς πρόσταξε σε μένα κάποια υπόθεση, και μου είπε: Ας μη ξέρει κανένας τίποτε για την υπόθεση, για την οποία σε στέλνω εγώ, ούτε τι σε πρόσταξα· και διόρισα στους δούλους τον τάδε και τον τάδε τόπο· -
- ³ Τώρα, λοιπόν, τι σου είναι πρόχειρο; Δώσε πέντε ψωμιά στο χέρι μου ή ό,τι βρίσκεται.
- ⁴ Και ο ιερέας απάντησε στον Δαβίδ, και είπε: Δεν έχω πρόχειρο κανένα κοινό ψωμί, αλλά είναι άρτοι αγιασμένοι· φυλάχθηκαν οι νέοι καθαροί τουλάχιστον από γυναίκες;
- ⁵ Και ο Δαβίδ απάντησε στον ιερέα, και του είπε: Μάλιστα, οι γυναίκες είναι μακριά από μας αυτές τις τρεις ημέρες, από τότε που βγήκαμε, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· κι αυτός ο άρτος είναι κοινός κατά κάποιον τρόπο, επειδή μάλιστα σήμερα είναι στα σκεύη άλλος αγιασμένος.
- ⁶ Ο ιερέας, λοιπόν, του έδωσε τους άγιους άρτους· επειδή, εκεί δεν υπήρχε άρτος, παρά οι άρτοι τής πρόθεσης, που είχαν σηκωθεί μπροστά από τον Κύριο, για να βάλουν άρτους ζεστούς, την ημέρα που εκείνοι σηκώθηκαν.
- ⁷ Υπήρχε, όμως, εκεί κάποιος άνθρωπος από τους δούλους τού Σαούλ, εκείνη την ημέρα, που ήταν κρατούμενος μπροστά στον Κύριο· και το όνομά του ήταν Δωήκ, ο Ιδουμαίος,

επιστάτης των ποιμένων του Σαούλ.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Αχιμέλεχ: Και δεν έχεις εδώ κανένα πρόχειρο δόρυ ή ρομφαία; Επειδή, ούτε τη ρομφαία μου ούτε τα όπλα μου πήρα στο χέρι μου, επειδή η υπόθεση του βασιλιά ήταν κατεπείγουσα.

⁹ Και ο ιερέας είπε: Η ρομφαία τού Γολιάθ τού Φιλισταίου, που χτύπησες στην κοιλάδα Ηλά, δες, είναι περιτυλιγμένη σε ύφασμα πίσω από το εφόδ· αν θέλεις να την πάρεις, πάρ' την· επειδή, εδώ δεν υπάρχει άλλη εκτός από εκείνη. Και ο Δαβίδ είπε: Δεν υπάρχει καμιά, σαν κι αυτή· δώσε μου αυτή.

¹⁰ Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και έφυγε εκείνη την ημέρα μπροστά από τον Σαούλ, και πήγε στον Αγκούς, τον βασιλιά τής Γαθ.

¹¹ Και οι δούλοι τού Αγκούς είπαν σ' αυτόν: Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, ο βασιλιάς τού τόπου; Δεν είναι αυτός, στον οποίο έψαλλαν αμοιβαία σε χορούς γυναίκες, που έλεγαν: Ο Σαούλ χτύπησε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του;

¹² Και ο Δαβίδ έβαλε αυτά τα λόγια στην καρδιά του, και φοβήθηκε υπερβολικά από τον Αγκούς, τον βασιλιά τής Γαθ.

¹³ Και άλλαξε τον τρόπο μπροστά τους, και προσποιήθηκε τον τρελό ανάμεσα στα χέρια τους και έξιψε επάνω στις πόρτες τής πύλης, και άφηνε το σάλιο του να πέφτει κάτω στα γένια του.

¹⁴ Τότε, ο Αγκούς είπε στους δούλους του: Να, εσείς βλέπετε τον άνθρωπο ότι είναι τρελός· γιατί τον φέρατε σε μένα;

¹⁵ Μήπως εγώ στερούμαι από τρελούς, ώστε να τον φέρετε για να κάνει τον τρελό μπροστά μου; Αυτός θα έμπαινε μέσα στο σπίτι μου;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

ΚΑΙ ο Δαβίδ αναχώρησε από εκεί, και διασώθηκε στο σπήλαιο Οδολλάμ· και όταν οι αδελφοί του, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα του, το άκουσαν, κατέβηκαν εκεί σ' αυτόν.

² Και συγκεντρώθηκαν προς αυτόν, καθένας που ήταν σε στενοχώρια, και κάθε χρεοφειλέτης, και κάθε δυσαρεστημένος· και έγινε αρχηγός επάνω σ' αυτούς· και ήσαν μαζί του περίπου 400 άνδρες.

³ Και ο Δαβίδ αναχώρησε από εκεί στη Μισπά τού Μωάβ· και είπε στον βασιλιά τού Μωάβ: Ας έρθουν, παρακαλώ, ο πατέρας μου και η μητέρα μου σε σας, μέχρις ότου γνωρίσω τι θα κάνει σε μένα ο Θεός.

⁴ Και τους έφερε μπροστά στον βασιλιά τού Μωάβ· και κατοίκησαν μαζί του όλο τον καιρό κατά τον οποίο ο Δαβίδ ήταν στο οχύρωμα.

⁵ Και ο Γαδ ο προφήτης είπε στον Δαβίδ: Μη μένεις στο οχύρωμα· αναχώρησε, και μπες μέσα στη γη τού Ιούδα. Τότε, ο Δαβίδ αναχώρησε, και μπήκε στο δάσος Αρέθ.

⁶ Και καθώς ο Σαούλ άκουσε ότι ο Δαβίδ φανερώθηκε, και οι άνδρες του, και όσοι ήσαν μαζί του, (καθόταν μάλιστα ο Σαούλ στη Γαβαά, κάτω από το δέντρο στη Ραμά, έχοντας το δόρυ του στο χέρι του, και όλοι οι δούλοι του στέκονταν μπροστά του·)

⁷ τότε, ο Σαούλ είπε στους δούλους του, τους παριστάμενους μπροστά του: Ακούστε, τώρα, Βενιαμίτες: Μήπως θα δώσει σε όλους σας ο γιος τού Ιεσσαί χωράφια και αμπέλια ή και όλους σας θα σας κάνει χιλιάρχους και εκατόνταρχους,

⁸ ώστε όλοι εσείς να συνωμοτήσετε εναντίον μου, και να μη είναι κανένας που να αναγγείλει σε μένα ότι ο γιος μου έκανε συνθήκη με τον γιο τού Ιεσσαί, και να μη υπάρχει κανένας από σας που να πονάει για μένα ή να μου αναγγείλει ότι ο γιος μου διέγειρε τον

δούλο μου εναντίον μου, για να στήνει ενέδρες, όπως σήμερα;

⁹ Και ο Δωήκ ο Ιδουμαίος, που ήταν διορισμένος επάνω στους δούλους του Σαούλ, αποκρίθηκε και είπε: Είδα τον γιο τού Ιεσσαί, που ήρθε στη Νωβ, στον Αχιμέλεχ, τον γιο τού Αχιτώβ·

¹⁰ ο οποίος ρώτησε γι' αυτόν τον Κύριο, και του έδωσε τροφές, και του έδωσε και τη ρομφαία τού Γολιάθ τού Φιλισταίου.

¹¹ Τότε, ο βασιλιάς έστειλε να καλέσουν τον Αχιμέλεχ, τον γιο τού Αχιτώβ, τον ιερέα, και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του, τους ιερείς, που ήσαν στη Νωβ· και ήρθαν όλοι στον βασιλιά.

¹² Και ο Σαούλ είπε: Άκουσε τώρα, γιε τού Αχιτώβ. Κι εκείνος αποκρίθηκε: Ορίστε εγώ, κύριέ μου.

¹³ Και ο Σαούλ είπε σ' αυτόν: Γιατί συνωμοτήσατε εναντίον μου, εσύ και ο γιος τού Ιεσσαί, ώστε να του δώσεις ψωμί, και ρομφαία, και να ρωτήσεις τον Θεό γι' αυτόν, ώστε να σηκωθεί εναντίον μου, να στήνει ενέδρες, όπως σήμερα;

¹⁴ Και ο Αχιμέλεχ αποκρίθηκε στον βασιλιά, και είπε: Και ποιος ανάμεσα σε όλους τους δούλους σου είναι καθώς ο Δαβίδ, πιστός, και γαμπρός τού βασιλιά, και κινούμενος στο πρόσταγμά σου, και τιμώμενος στην οικογένειά σου;

¹⁵ Σήμερα άρχισα να ρωτάω γι' αυτόν τον Θεό; Μη γένοιτο! Ας μη βάλει ο βασιλιάς τίποτε επάνω στον δούλο του ούτε σε όλη την οικογένεια του πατέρα μου· επεδή, ο δούλος σου δεν ξέρει τίποτε για όλα αυτά, ούτε μικρό ούτε μεγάλο.

¹⁶ Και ο βασιλιάς είπε: Αχιμέλεχ, θα πεθάνεις οπωσδήποτε, εσύ, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα σου.

¹⁷ Και ο βασιλιάς είπε στους δορυφόρους του, που στέκονταν ολόγυρά του: Στραφείτε και θανατώστε τούς ιερείς τού Κυρίου· επειδή, κι αυτοί έχουν το χέρι τους μαζί με τον Δαβίδ, και επειδή γνώρισαν ότι αυτός έφευγε, και δεν μου το ανήγγειλαν. Οι δούλοι τού βασιλιά, όμως, δεν θέλησαν να απλώσουν τα χέρια τους και να πέσουν επάνω στους ιερείς τού Κυρίου.

¹⁸ Και ο βασιλιάς είπε στον Δωήκ: Στρέψε εσύ, και πέσε επάνω στους ιερείς. Και ο Δωήκ ο Ιδουμαίος στράφηκε και έπεσε επάνω στους ιερείς, και εκείνη την ημέρα θανάτωσε 85 άνδρες που φορούσαν λινό εφόδ.

¹⁹ Και χτύπησε τη Νωβ, την πόλη των ιερέων, με μάχαιρα, άνδρες και γυναίκες, παιδιά και βρέφη που θήλαζαν, και βόδια και γαϊδούρια, και πρόβατα, με μάχαιρα.

²⁰ Διασώθηκε, όμως, ένας από τους γιους τού Αχιμέλεχ, γιου τού Αχιτώβ, με το όνομα Αβιάθαρ, και έφυγε πίσω από τον Δαβίδ.

²¹ Και ο Αβιάθαρ ανήγγειλε στον Δαβίδ, ότι ο Σαούλ θανάτωσε τους ιερείς τού Κυρίου.

²² Και ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ: Ήξερα εκείνη την ημέρα, κατά την οποία ο Δωήκ ο Ιδουμαίος ήταν εκεί, ότι επρόκειτο σίγουρα να το αναγγείλει στον Σαούλ· εγώ στάθηκα αιτία τού θανάτου όλων των ανθρώπων της οικογένειας του πατέρα σου·

²³ μένε μαζί μου, μη φοβάσαι· επειδή, αυτός που ζητάει τη ζωή μου ζητάει και τη ζωή σου· εσύ, εντούτοις, θα είσαι μαζί μου σε ασφάλεια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 23

ΚΑΙ ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Δες, οι Φιλισταίοι πολεμούν στην Κειλά, και αρπάζουν τα αλώνια.

² Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να πάω και να χτυπήσω αυτούς τους Φιλισταίους; Και ο Κύριος είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε, και χτύπησε τους Φιλισταίους, και

σώσε την Κεειλά.

³ Και οι άνδρες τού Δαβίδ τού είπαν: Δες, εμείς εδώ στην Ιουδαία φοβόμαστε· πόσο δε μάλλον, αν πάμε στην Κεειλά, ενάντια στα στρατεύματα των Φιλισταίων;

⁴ Και ο Δαβίδ ξαναρώτησε τον Κύριο. Και ο Κύριος του απάντησε, και είπε: Σήκω, κατέβα στην Κεειλά· επειδή, θα παραδώσω τους Φιλισταίους στο χέρι σου.

⁵ Τότε, ήρθε ο Δαβίδ και οι άνδρες του στην Κεειλά, και πολέμησε με τους Φιλισταίους, και πήρε τα κτήνη τους, και τους χτύπησε με μεγάλη σφαγή. Και ο Δαβίδ έσωσε τους κατοίκους τής Κεειλά.

⁶ Και όταν ο Αβιάθαρ, ο γιος τού Αχιμέλεχ, έφυγε προς τον Δαβίδ στην Κεειλά, αυτός είχε κατέβει με εφόδο στο χέρι του.

⁷ Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ ότι ο Δαβίδ είχε έρθει στην Κεειλά. Και ο Σαούλ είπε: Ο Θεός τον παρέδωσε στο χέρι μου· επειδή, αποκλείστηκε, μπαίνοντας σε πόλη, που έχει πύλες και μοχλούς.

⁸ Και ο Σαούλ συγκάλεσε ολόκληρο τον λαό σε πόλεμο, για να κατέβει στην Κεειλά, να πολιορκήσει τον Δαβίδ και τους άνδρες του.

⁹ Και ο Δαβίδ έμαθε ότι ο Σαούλ μηχανευόταν κακό εναντίον του· και είπε στον Αβιάθαρ, τον ιερέα: Φέρε εδώ το εφόδο.

¹⁰ Και ο Δαβίδ είπε: Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, ο δούλος σου άκουσε με βεβαιότητα ότι ο Σαούλ ζητάει νάρθει στην Κεειλά, για να εξολοθρεύσει την πόλη εξαιτίας μου.

¹¹ Θα με παραδώσουν σ' αυτόν οι άνδρες τής Κεειλά; Θα κατέβει ο Σαούλ, καθώς ο δούλος σου άκουσε; Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, φανέρωσε, παρακαλώ, στον δούλο σου. Και ο Κύριος είπε: Θα κατέβει.

¹² Ο Δαβίδ είπε ξανά: Οι άνδρες τής Κεειλά θα παραδώσουν εμένα και τους άνδρες μου στο χέρι τού Σαούλ; Και ο Κύριος είπε: Θα παραδώσουν.

¹³ Τότε ο Δαβίδ και οι άνδρες του, περίπου 600, σηκώθηκαν και βγήκαν έξω από την Κεειλά, και πήγαν όπου μπορούσαν. Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ, ότι διασώθηκε ο Δαβίδ από την Κεειλά· γι' αυτό, παραιτήθηκε από το να βγει έξω.

¹⁴ Και ο Δαβίδ κάθησε στην έρημο, σε οχυρωμένους τόπους, και έμενε σε κάποιο βουνό στην έρημο Ζιφ. Και ο Σαούλ τον ζητούσε όλες τις ημέρες· ο Θεός, όμως, δεν τον παρέδωσε στο χέρι του.

¹⁵ Και ο Δαβίδ είδε ότι ο Σαούλ βγήκε για να ζητάει τη ζωή του· και ο Δαβίδ ήταν στην έρημο Ζιφ, μέσα στο δάσος.

¹⁶ Τότε σηκώθηκε ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, και πήγε στον Δαβίδ στο δάσος, και ενίσχυσε το χέρι του στην εξάρτησή του από τον Θεό.

¹⁷ Και του είπε: Μη φοβάσαι, επειδή δεν θα σε βρει το χέρι τού Σαούλ, του πατέρα μου· κι εσύ θα βασιλεύσεις στον Ισραήλ, κι εγώ θα είμαι δεύτερος από σένα· μάλιστα, και ο Σαούλ ο πατέρας μου το ξέρει αυτό.

¹⁸ Και έκαναν και οι δυο τους συνθήκη μπροστά στον Κύριο· και ο Δαβίδ καθόταν μέσα στο δάσος, και ο Ιωνάθαν αναχώρησε στο σπίτι του.

¹⁹ Και ανέβηκαν οι Ζιφαίοι στον Σαούλ στη Γαβαά, λέγοντας: Δεν είναι κρυμμένος σε μας ο Δαβίδ, σε οχυρώματα μέσα στο δάσος, επάνω στο βουνό Εχελά, που είναι προς τα δεξιά τού Γεσιμών;

²⁰ Τώρα, λοιπόν, βασιλιά, κατέβα, με όλη την επιθυμία τής ψυχής σου στο να κατέβεις· και δικό μας έργο θα είναι, να τον παραδώσουμε στο χέρι τού βασιλιά.

²¹ Και ο Σαούλ είπε: Ευλογημένοι εσείς από τον Κύριο, επειδή δείξατε συμπάθεια σε μένα·

²² πηγαίνετε, λοιπόν, και βεβαιωθείτε με περισσότερη ακρίβεια, και μάθετε και δείτε τον τόπο του, πού κρύβεται, ποιος τον είδε εκεί· επειδή, μου είπαν ότι μηχανεύεται

πανουργίες·

²³ δείτε, λοιπόν, και μάθετε σε ποιον από τους απόκρυφους τόπους είναι κρυμμένος, και, αφού βεβαιωθείτε, γυρίστε σε μένα· και θα πάω μαζί σας· και, αν είναι σ' αυτή τη γη, σίγουρα θα τον εξιχνιάσω ανάμεσα σε όλες τις χιλιάδες τού Ιούδα.

²⁴ Και σηκώθηκαν και πήγαν στη Ζιφ πριν από τον Σαούλ· ο Δαβίδ, όμως, και οι άνδρες του ήσαν στην έρημο Μαών, στην πεδιάδα, προς τα δεξιά τού Γεσιμών.

²⁵ Και πήγε ο Σαούλ και οι άνδρες του να τον αναζητήσουν. Κι αυτό αναγγέλθηκε στον Δαβίδ· γι' αυτό, κατέβηκε στην πέτρα, και καθόταν στην έρημο Μαών. Και όταν ο Σαούλ το άκουσε, έτρεξε πίσω από τον Δαβίδ, στην έρημο Μαών.

²⁶ Και ο μεν Σαούλ πορευόταν κατά τούτο το μέρος τού βουνού, ο Δαβίδ όμως και οι άνδρες του κατ' εκείνο το μέρος τού βουνού· και ο Δαβίδ βιάστηκε να φύγει μπροστά από τον Σαούλ· όμως, ο Σαούλ και οι άνδρες του περικύκλωσαν τον Δαβίδ και τους άνδρες του, για να τους πιάσουν.

²⁷ Ήρθε δε ένας μηνυτής στον Σαούλ, λέγοντας: Βιάσου, και έλα, επειδή οι Φιλισταίοι έκαναν επιδρομή στη γη.

²⁸ Και ο Σαούλ γύρισε πίσω από το να καταδιώκει τον Δαβίδ, και πήγε σε συνάντηση των Φιλισταίων· γι' αυτό, ονόμασαν εκείνο τον τόπο, Σελά-αμμαλεκώθ.

²⁹ Ανέβηκε δε ο Δαβίδ από εκεί και κάθησε στους οχυρωμένους τόπους τής Εν-γαδδί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Και αφού ο Σαούλ γύρισε από το να κυνηγάει πίσω από τους Φιλιισταίους, του ανήγγειλαν, λέγοντας: Δες, ο Δαβίδ είναι στην έρημο Εν-γαδδί.

² Τότε, ο Σαούλ πήρε 3.000 εκλεκτούς άνδρες, από όλο τον Ισραήλ, και πήγε στο να αναζητάει τον Δαβίδ και τους άνδρες του επάνω στους βράχους των άγριων κατσικιών.

³ Και ήρθε στις μάνδρες των προβάτων επάνω στον δρόμο, όπου ήταν το σπήλαιο· και ο Σαούλ μπήκε για να σκεπάσει τα πόδια του· και ο Δαβίδ και οι άνδρες του κάθονταν στο εσώτερο μέρος τού σπηλαίου.

⁴ Και οι άνδρες τού Δαβίδ τού είπαν: Να, η ημέρα, για την οποία ο Κύριος μίλησε σε σένα, λέγοντας: Δες, εγώ θα παραδώσω τον εχθρό σου στο χέρι σου, και θα κάνεις σ' αυτόν όπως σου φανεί καλό. Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε, και έκοψε κρυφά το κράσπεδο από το επανωφόρι τού Σαούλ.

⁵ Και ύστερα απ' αυτά, η καρδιά τού Δαβίδ τον χτύπησε, επειδή είχε κόψει το κράσπεδο του Σαούλ.

⁶ Και στους άνδρες του είπε: Μη γένοιτο σε μένα από τον Κύριο, να κάνω αυτό το πράγμα στον Κύριό μου, τον χρισμένο τού Κυρίου, να βάλω το χέρι μου επάνω του· επειδή, είναι χρισμένος τού Κυρίου.

⁷ Και ο Δαβίδ εμπόδισε μ' αυτά τα λόγια τούς άνδρες του, και δεν τους άφησε να σηκωθούν ενάντια στον Σαούλ. Και αφού σηκώθηκε ο Σαούλ από το σπήλαιο, πήγε στον δρόμο του.

⁸ Και ύστερα απ' αυτά, αφού ο Δαβίδ σηκώθηκε, βγήκε από το σπήλαιο, και φώναξε δυνατά πίσω από τον Σαούλ, λέγοντας: Κύριέ μου, βασιλιά. Και όταν κοίταξε πίσω του, ο Δαβίδ έσκυψε με το πρόσωπό του στη γη, και τον προσκύνησε.

⁹ Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Γιατί ακούς τα λόγια ανθρώπων που λένε: Δες, ο Δαβίδ ζητάει το κακό σου;

¹⁰ Δες, αυτή την ημέρα είδαν τα μάτια σου με ποιον τρόπο ο Κύριος σε παρέδωσε σήμερα στο χέρι μου, στο σπήλαιο· και μερικοί είπαν να σε θανατώσω· όμως, το μάτι μου σε

λυπήθηκε· και είπα: Δεν θαβάλω το χέρι μου ενάντια στον Κύριό μου· επειδή, είναι χρισμένος του Κυρίου.

11 Δες, ακόμα, πατέρα μου, δες μάλιστα το κράσπεδο από το επανωφόρι σου στο χέρι μου· επειδή, από το γεγονός ότι έκοψα το κράσπεδο από το επανωφόρι σου και δεν σε θανάτωσα, γνώρισε και δες ότι δεν υπάρχει κακία ούτε παράβαση στο χέρι μου, και δεν αμάρτησα εναντίον σου· εσύ, όμως, κυνηγάς τη ζωή μου για να την αφαιρέσεις.

12 Ας κρίνει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ας με εκδικήσει ο Κύριος από σένα· το χέρι μου, όμως, δεν θα είναι επάνω σου·

13 καθώς η παροιμία των αρχαίων λέει: Από ανόμους βγαίνει ανομία· γι' αυτό, το χέρι μου δεν θα είναι επάνω σου.

14 Πίσω από ποιον βγήκε ο βασιλιάς του Ισραήλ; Πίσω από ποιον τρέχεις εσύ; Πίσω από έναν νεκρωμένο σκύλο, πίσω από έναν ψύλλο.

15 Ο Κύριος, λοιπόν, ας είναι δικαστής, και ας κρίνει ανάμεσα σε μένα και σε σένα· κι ας δει, κι ας δικάσει τη δίκη μου, και ας με ελευθερώσει από το χέρι σου.

16 Και αφού ο Δαβίδ τελείωσε μιλώντας προς τον Σαούλ αυτά τα λόγια, ο Σαούλ είπε: Η φωνή σου είναι αυτή, παιδί μου Δαβίδ; Και ο Σαούλ σήκωσε τη φωνή του και έκλαψε.

17 Και είπε στον Δαβίδ: Είσαι δικαιότερος από μένα· επειδή, εσύ μου ανταπέδωσες καλό, ενώ εγώ σου ανταπέδωσα κακό.

18 Κι εσύ έδειξες σήμερα με πόση αγαθότητα μου φέρθηκες· επειδή, ενώ ο Κύριος με απέκλεισε στα χέρια σου, εσύ δεν με θανάτωσες.

19 Και, ποιος, βρίσκοντας τον εχθρό του, θα τον άφηγε να πάει στον δρόμο του αβλαβώς; Ο Κύριος, λοιπόν, να σου ανταποδώσει καλό, για εκείνο που έκανες σε μένα σήμερα.

20 Και τώρα, δες, εγώ γνωρίζω ότι σίγουρα θα βασιλεύσεις, και η βασιλεία του Ισραήλ στο χέρι σου θα στερεωθεί.

21 Τώρα, λοιπόν, ορκίσου σε μένα στον Κύριο, ότι δεν θα εξολοθρεύσεις το σπέρμα μου ύστερα από μένα, και ότι δεν θα αφανίσεις το όνομά μου από την οικογένεια του πατέρα μου.

22 Και ο Δαβίδ ορκίστηκε στον Σαούλ. Και ο Σαούλ αναχώρησε στο σπίτι του· και ο Δαβίδ και οι άνδρες του ανέβηκαν στο οχύρωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

ΚΑΙ ο Σαμουήλ πέθανε· και ολόκληρος ο Ισραήλ συγκεντρώθηκαν, και τον έκλαψαν, και τον ενταφίασαν στο σπίτι του στη Ραμά. Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και κατέβηκε στην έρημο Φαράν.

2 Υπήρχε δε στη Μαών ένας άνθρωπος, του οποίου τα κτήματα ήσαν στον Κάρμηλο, και ο άνθρωπος αυτός ήταν υπερβολικά πλούσιος, και είχε 3.000 πρόβατα, και 1.000 γίδες· και κούρευε τα πρόβατά του στον Κάρμηλο.

3 Και το όνομα του ανθρώπου ήταν Νάβαλ· το δε όνομα της γυναίκας του ήταν Αβιγαία· και η μεν γυναίκα του ήταν καλή σε σύνεση, και ωραία στην όψη· ο άνθρωπος, όμως, αυτός ήταν σκληρός, και κακός στις πράξεις του· καταγόταν δε από τη γενεά του Χάλεβ.

4 Και ο Δαβίδ στην έρημο άκουσε, ότι ο Νάβαλ κούρευε τα πρόβατά του.

5 Και έστειλε ο Δαβίδ δέκα νέους, και είπε ο Δαβίδ στους νέους: Ανεβείτε στον Κάρμηλο, και πηγαίνετε στον Νάβαλ, και χαιρετήστε τον εξ ονόματός μου·

6 και πείτε του: Πολύχρονος να είσαι! Ειρήνη και σε σένα, ειρήνη και στο σπίτι σου, ειρήνη και σε όλα όσα έχεις!

- ⁷ Και, τώρα, άκουσα ότι έχεις κουρευτές· δες, τους ποιμένες σου, που ήσαν μαζί μας, δεν τους βλάψαμε ούτε χάθηκε σ' αυτούς κάτι, όλο τον καιρό που ήσαν στον Κάρμηλο·
- ⁸ ρώτησε τους νέους σου, και θα σου πουν· ας βρουν, λοιπόν, χάρη στα μάτια σου αυτοί οι νέοι· επειδή, σε καλή ημέρα ήρθαμε· δώσε, παρακαλούμε, στους δούλους σου ό,τι έρθει στο χέρι σου, και στον γιο σου τον Δαβίδ·
- ⁹ Και καθώς οι νέοι τού Δαβίδ ήρθαν, μίλησαν στον Νάβαλ, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, στο όνομα του Δαβίδ, και σταμάτησαν·
- ¹⁰ Αλλ' ο Νάβαλ απάντησε στους δούλους τού Δαβίδ, και είπε: Τι είναι ο Δαβίδ; Και ποιος είναι ο γιος του Ιεσσαί; Πολλοί δούλοι είναι σήμερα, που αποσκιρτούν κάθε ένας από τον κύριό του·
- ¹¹ Θα πάρω, λοιπόν, το ψωμί μου, και το νερό μου, και το σφαχτό μου, που έσφαξα για τους κουρευτές μου, και θα τα δώσω σε ανθρώπους που δεν ξέρω από πού είναι;
- ¹² Και οι νέοι τού Δαβίδ στράφηκαν στον δρόμο τους, και αναχώρησαν, και καθώς ήρθαν ανήγγειλαν σ' αυτόν όλα αυτά τα λόγια·
- ¹³ Και ο Δαβίδ είπε στους άνδρες του: Ζωστείτε κάθε ένας τη ρομφαία του· και ο Δαβίδ παρόμοια ζώστηκε τη δική του ρομφαία· κι ανέβηκαν πίσω από τον Δαβίδ περίπου 400 άνδρες· 200, όμως, έμειναν κοντά στην αποσκευή·
- ¹⁴ Ένας από τους νέους, όμως, ανήγγειλε στην Αβιγαία, τη γυναίκα τού Νάβαλ, λέγοντας: Δες, ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές από την έρημο για να χαιρετήσουν τον κύριό μας, κι εκείνος τους έδιωξε·
- ¹⁵ οι άνδρες, όμως, στάθηκαν σε μας πολύ καλοί, και δεν υποστήκαμε βλάβη ούτε χάσαμε κανένα ζώο, όσον καιρό συναναστραφήκαμε μαζί τους,όταν ήμασταν στα χωράφια·
- ¹⁶ ήσαν σαν ένα τείχος γύρω μας, και νύχτα και ημέρα, όλο τον καιρό που ήμασταν μαζί τους βόσκοντας τα πρόβατα·
- ¹⁷ Τώρα, λοιπόν, γνώρισε και δες τι θα κάνεις εσύ· επειδή, αποφασίστηκε κακό ενάντια στον κύριό μας, και ενάντια σε ολόκληρο το σπίτι του· μια που είναι άνθρωπος δύστροπος, ώστε κανένας δεν μπορεί να του μιλήσει·
- ¹⁸ Τότε, η Αβιγαία βιάστηκε, και πήρε 200 ψωμιά, και δύο αγγεία κρασί, και πέντε ετοιμασμένα πρόβατα, και πέντε μέτρα φρυγανισμένο σιτάρι, και 100 δέσμες σταφίδες, και 200 πίπτες από σύκα, και τα έβαλε επάνω σε γαϊδούρια·
- ¹⁹ Και είπε στους νέους της: Προπορεύεστε μπροστά μου· δέστε, εγώ έρχομαι έπειτα από σας· Στον Νάβαλ, όμως, τον άνδρα της, δεν το φανέρωσε·
- ²⁰ Και καθώς αυτή, καθισμένη επάνω σε ένα γαϊδούρι, κατέβαινε κάτω από τη σκέπη τού βουνού, να, ο Δαβίδ και οι άνδρες του κατέβαιναν προς αυτήν· και τους συνάντησε·
- ²¹ Και ο Δαβίδ είχε πει: Στ' αλήθεια, μάταια φύλαξα όλα όσα αυτός είχε στην έρημο, και δεν χάθηκε τίποτε από όλα τα αποκτήματά του· και μου ανταπέδωσε κακό αντί για καλό·
- ²² έτσι να κάνει ο Θεός στους εχθρούς του Δαβίδ, και έτσι να προσθέσει, αν μέχρι το πρωί αφήσω αρσενικό από όλα τα πράγματά του·
- ²³ Και καθώς η Αβιγαία είδε τον Δαβίδ, βιάστηκε, και κατέβηκε από το γαϊδούρι, και έπεσε μπροστά στον Δαβίδ μπρούμυτα, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος·
- ²⁴ Και έπεσε στα πόδια του, και είπε: Επάνω μου, επάνω μου, κύριέ μου, ας είναι αυτή η αδικία· και ας μιλήσει, παρακαλώ, η δούλη σου στα αυτιά σου, και άκουσε τα λόγια της δούλης σου·
- ²⁵ Ας μη δώσει καμιά προσοχή, παρακαλώ, ο κύριός μου σε τούτον τον δύστροπο άνθρωπο, τον Νάβαλ· επειδή, σύμφωνα με το όνομά του, τέτοιος είναι· Νάβαλ είναι το όνομά του, και αφροσύνη είναι μαζί του· εγώ, όμως, η δούλη σου δεν είδα τους νέους τού κυρίου μου, που είχες στείλει·

26 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, ζει ο Κύριος και ζει η ψυχή σου, ο Κύριος βέβαια σε κράτησε από το να μπεις σε αίμα, και να εκδικηθείς με το χέρι σου· τώρα, μάλιστα, οι εχθροί σου, κι εκείνοι που ζητούν κακό στον κύριό μου, ας είναι όπως ο Νάβαλ!

27 Και, τώρα, αυτή η προσφορά, που η δούλη σου έφερε στον κύριό μου, ας δοθεί στους νέους που ακολουθούν τον κύριό μου.

28 Συγχώρεσε, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· επειδή, ο Κύριος θα κάνει στον κύριό μου κατοικία ασφαλή, για τον λόγο ότι, ο κύριός μου μάχεται τις μάχες τού Κυρίου, και σε σένα κακία δεν βρέθηκε ποτέ.

29 Αν και σηκώθηκε άνθρωπος που σε καταδιώκει, και ζητάει την ψυχή σου, η ψυχή όμως του κυρίου μου θα είναι δεμένη στον δεσμό τής ζωής κοντά στον Κύριο τον Θεό σου· τις δε ψυχές των εχθρών σου, αυτές θα τις εκσφενδονίσει μέσα από τη σφενδόνη.

30 Και όταν ο Κύριος κάνει στον κύριό μου σύμφωνα με όλα τα αγαθά που μίλησε για σένα, και σε κάνει κυβερνήτη επάνω στον Ισραήλ,

31 δεν θα είναι αυτό σκάνδαλο σε σένα ούτε πρόσκομμα καρδιάς στον κύριό μου ή ότι έχυσες αναίτιο αίμα ή ότι ο κύριός μου εκδίκησε τον εαυτό του· όμως, όταν ο Κύριος αγαθοποιήσει τον κύριό μου, τότε θυμήσου τη δούλη σου.

32 Και ο Δαβίδ είπε στην Αβιγαία: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που σε έστειλε αυτή την ημέρα σε συνάντησή μου·

33 και ευλογημένη η βουλή σου, και ευλογημένη εσύ, που με φύλαξες αυτή την ημέρα από το να μπω σε αίματα, και να εκδικηθώ με το χέρι μου·

34 επειδή, στ' αλήθεια, ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που με εμπόδισε από το να κακοποιήσω, αν δεν έσπευδες νάρθεις σε συνάντησή μου, δεν θάμηνε στον Νάβαλ μέχρι την αυγή αρσενικός άνθρωπος.

35 Και ο Δαβίδ πήρε από το χέρι της τα όσα τού έφερε· και της είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου με ειρήνη· δες, εισάκουσα τη φωνή σου, και τίμησα το πρόσωπό σου.

36 Και η Αβιγαία ήρθε στον Νάβαλ· και να, είχε στο σπίτι του συμπόσιο, σαν συμπόσιο βασιλιά· και η καρδιά τού Νάβαλ ήταν μέσα του εύθυμη, και ήταν υπερβολικά μεθυσμένος· γι' αυτό δεν του ανήγγειλε τίποτε, μικρό ή μεγάλο, μέχρι την αυγή.

37 Το πρωί, όμως, αφού ο Νάβαλ είχε ξεμεθύσει, η γυναίκα του φανέρωσε σ' αυτόν αυτά τα πράγματα· και η καρδιά του νεκρώθηκε μέσα του, και έγινε σαν πέτρα.

38 και ύστερα από δέκα ημέρες, ο Κύριος χτύπησε τον Νάβαλ, και πέθανε.

39 Και όταν ο Δαβίδ άκουσε ότι ο Νάβαλ πέθανε, είπε: Ευλογητός ο Κύριος, που έκρινε την κρίση μου για τον ονειδισμό μου, που έγινε από τον Νάβαλ, και εμπόδισε τον δούλο του από κακό· και την κακία τού Νάβαλ ο Κύριος έστρεψε επάνω στο κεφάλι του! Και ο Δαβίδ έστειλε και μίλησε στην Αβιγαία, για να την πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του.

40 Και καθώς οι δούλοι τού Δαβίδ ήρθαν στην Αβιγαία, στον Κάρμηλο, της μίλησαν, λέγοντας: Ο Δαβίδ μάς έστειλε σε σένα, για να σε πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του.

41 Και σηκώθηκε, και προσκύνησε μπρούμυτα μέχρι το έδαφος, και είπε: Δες, ας είναι η δούλη σου υπηρέτρια για να πλένει τα πόδια των δούλων τού Κυρίου μου.

42 Και η Αβιγαία έσπευσε, και σηκώθηκε, και ανέβηκε σε ένα γαϊδούρι, με πέντε κορίτσια της, που ακολουθούσαν από πίσω της· και πήγε πίσω από τους απεσταλμένους τού Δαβίδ, και έγινε γυναίκα του.

43 Και ο Δαβίδ πήρε και την Αχινοάμ από την Ιεζραέλ· και ήσαν και οι δύο γυναίκες του.

44 Ο δε Σαούλ είχε δώσει τη Μιχάλ, τη θυγατέρα του, τη γυναίκα τού Δαβίδ, στον Φαλτί, τον γιο τού Λαείς, που ήταν από τη Γαλλείμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

ΚΑΙ οι Ζιφάιοι ήρθαν στον Σαούλ στη Γαβαά, λέγοντας: Δεν κρύβεται ο Δαβίδ στο βουνό Εχελά, απέναντι από τη Γεσιμών;

² Και σηκώθηκε ο Σαούλ, και κατέβηκε στην έρημο Ζιφ, έχοντας μαζί του 3.000 εκλεκτούς άνδρες από τον Ισραήλ, για να αναζητάει τον Δαβίδ στην έρημο Ζιφ.

³ Και ο Σαούλ στρατοπέδευσε επάνω στο βουνό Εχελά, που είναι απέναντι από τη Γεσιμών, κοντά στον δρόμο. Ο Δαβίδ, όμως, καθόταν στην έρημο, και είδε ότι ο Σαούλ ερχόταν στην έρημο πίσω απ' αυτόν.

⁴ Γι' αυτό, ο Δαβίδ έστειλε κατασκόπους, και έμαθε ότι ο Σαούλ ήρθε πραγματικά.

⁵ Και αφού ο Δαβίδ σηκώθηκε, ήρθε στον τόπο όπου είχε στρατοπεδεύσει ο Σαούλ· και ο Δαβίδ παρατήρησε τον τόπο όπου κοιμόταν ο Σαούλ, και ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, ο αρχιστράτηγός του· ο δε Σαούλ κοιμόταν μέσα στον περίβολο, και ο λαός ήταν στρατοπεδευμένος ολόγυρά του.

⁶ Τότε, ο Δαβίδ μίλησε και είπε στον Αχιμέλεχ, τον Χετταίο, και στον Αβισαί, τον γιο τής Σερουΐας, τον αδελφό τού Ιωάβ, λέγοντας: Ποιος θα κατέβει μαζί μου προς τον Σαούλ στο στρατόπεδο; Και ο Αβισαί είπε: Εγώ θα κατέβω μαζί σου.

⁷ Ήρθε, λοιπόν, ο Δαβίδ και ο Αβισαί στον λαό μέσα στη νύχτα· και να, ο Σαούλ κοιμόταν ξαπλωμένος μέσα στον περίβολο, και το δόρυ του ήταν μπηγμένο στη γη, κοντά στο κεφάλι του· και ο Αβενήρ και ο λαός κοιμόνταν ολόγυρά του.

⁸ Και ο Αβισαί είπε στον Δαβίδ: Ο Θεός απέκλεισε σήμερα τον εχθρό σου στο χέρι σου· τώρα, λοιπόν, ας τον χτυπήσω με το δόρυ μέχρι τη γη, μονομιάς· και δεν θα δευτερώσω επάνω του.

⁹ Αλλ' ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί: Μη τον θανατώσεις· επειδή, ποιος βάζοντας το χέρι του επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου θα είναι αθώος;

¹⁰ Ο Δαβίδ, μάλιστα, είπε: Ζει ο Κύριος, ο Κύριος θα τον χτυπήσει· ή, θάρθει η ημέρα του, και θα πεθάνει· ή, θα κατέβει σε πόλεμο, και θα θανατωθεί·

¹¹ μη γένοιτο σε μένα από τον Κύριο, να βάλω το χέρι μου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου! Πάρε, όμως, τώρα, παρακαλώ, το δόρυ, που είναι κοντά στο κεφάλι του, και το δοχείο τού νερού, και ας φύγουμε.

¹² Πήρε, λοιπόν, ο Δαβίδ το δόρυ και το δοχείο τού νερού, κοντά από το κεφάλι τού Σαούλ· και αναχώρησε, και κανένας δεν είδε, και κανένας δεν ενόησε, και κανένας δεν ξύπνησε, επειδή όλοι κοιμόνταν, για τον λόγο ότι ύπνος βαθύς είχε πέσει επάνω τους από τον Κύριο.

¹³ Τότε, ο Δαβίδ πέρασε απέναντι, και στάθηκε επάνω στην κορυφή τού βουνού από μακριά· και ήταν μεγάλη απόσταση ανάμεσά τους.

¹⁴ Και ο Δαβίδ φώναξε δυνατά στον λαό, και στον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, λέγοντας: Δεν απαντάς, Αβενήρ; Και ο Αβενήρ απάντησε και είπε: Ποιος είσαι εσύ, που φωνάζεις δυνατά στον βασιλιά;

¹⁵ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβενήρ: Δεν είσαι εσύ άνδρας; Και ποιος είναι όμοιός σου ανάμεσα στον Ισραήλ; Γιατί, λοιπόν, δεν προστατεύεις τον κύριό σου τον βασιλιά; Επειδή, μπήκε μέσα κάποιος από τον λαό για να θανατώσει τον βασιλιά τον κύριό σου·

¹⁶ δεν είναι καλό αυτό το πράγμα, που έπραξες· ζει ο Κύριος, εσείς είστε άξιοι θανάτου, επειδή δεν φυλάξατε τον κύριό σας, τον χρισμένο τού Κυρίου. Και τώρα, δέστε, πού είναι το δόρυ τού βασιλιά, και το δοχείο τού νερού, που ήταν κοντά στο κεφάλι του.

¹⁷ Και ο Σαούλ γνώρισε τη φωνή τού Δαβίδ, και είπε: Η φωνή σου είναι, παιδί μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ είπε: Η φωνή μου είναι, κύριέ μου, βασιλιά.

18 Και είπε: Γιατί ο κύριός μου καταδιώκει έτσι πίσω από τον δούλο του; Επειδή, τι έκανα; Ή, τι κακό είναι στο χέρι μου;

19 Τώρα, λοιπόν, ας ακούσει, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλιάς τα λόγια τού δούλου του: Αν ο Κύριος σε διέγειρε εναντίον μου, ας δεχθεί θυσία· αλλά, αν γιοι των ανθρώπων, αυτοί ας είναι επικατάρατοι μπροστά στον Κύριο· επειδή, σήμερα με έδιωξαν από το να κατοικώ στην κληρονομιά τού Κυρίου, λέγοντας: Πήγαινε, λάτρευσε άλλους θεούς· -

20 τώρα, λοιπόν, ας μη πέσει το αίμα μου στη γη μπροστά στον Κύριο· επειδή, ο βασιλιάς τού Ισραήλ βγήκε έξω να ζητήσει έναν ψύλλο, όπως όταν κάποιος καταδιώκει μια πέρδικα στα βουνά.

21 Και ο Σαούλ είπε: Αμάρτησα· γύρνα πίσω, παιδί μου Δαβίδ· επειδή, δεν θα σε κακοποιήσω πλέον, για τον λόγο ότι η ψυχή μου στάθηκε σήμερα πολύτιμη στα μάτια σου· δες, έπραξα με αφροσύνη, και πλανήθηκα υπερβολικά.

22 Και ο Δαβίδ απάντησε και είπε: Να το δόρυ του βασιλιά· και ας περάσει κάποιος από τους νέους, και ας το πάρει·

23 και ο Κύριος ας αποδώσει στον κάθε έναν σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του, και σύμφωνα με την πίστη του· επειδή, σήμερα ο Κύριος σε παρέδωσε στο χέρι μου, εγώ όμως δεν θέλησα να βάλω το χέρι μου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου·

24 δες, λοιπόν, όπως η ζωή σου στάθηκε σήμερα πολύτιμη στα μάτια μου, έτσι ας σταθεί πολύτιμη και η ζωή μου στα μάτια τού Κυρίου, και ας με ελευθερώσει από όλες τις θλίψεις.

25 Τότε, ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Ευλογημένος να είσαι, παιδί μου Δαβίδ! Σίγουρα θα κατορθώσεις μεγάλα πράγματα, και σίγουρα θα υπερισχύσεις. Και ο μεν Δαβίδ αναχώρησε στον δρόμο του, ενώ ο Σαούλ γύρισε πίσω στον τόπο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

ΚΑΙ ο Δαβίδ είπε μέσα στην καρδιά του: Σίγουρα μια ημέρα θα χαθώ από το χέρι τού Σαούλ· δεν υπάρχει καλύτερο για μένα, παρά να διασωθώ γρήγορα στη γη των Φιλισταίων· τότε, ο Σαούλ, αφού απελπιστεί από μένα, θα παραιτηθεί από το να με ζητάει πλέον σε όλα τα όρια του Ισραήλ· έτσι, θα σωθώ από το χέρι του.

2 Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και διάβηκε, αυτός και οι 600 άνδρες που ήσαν μαζί του, προς τον Αγκούς, τον γιο τού Μαώχ, βασιλιά τής Γαθ.

3 Και ο Δαβίδ κάθησε μαζί με τον Αγκούς στη Γαθ, αυτός και οι άνδρες του, κάθε ένας μαζί με την οικογένειά του, και ο Δαβίδ μαζί με τις δύο γυναίκες του, την Αχινοάμ την Ιεζραελίτισσα, και την Αβιγαία την Καρμηλίτισσα, τη γυναίκα τού Νάβαλ.

4 Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ ότι ο Δαβίδ έφυγε στη Γαθ· γι' αυτό δεν τον αναζήτησε πλέον.

5 Και ο Δαβίδ είπε στον Αγκούς: Αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, ας μου δοθεί τόπος σε κάποια από τις πόλεις τής εξοχής για να καθήσω εκεί· επειδή, πώς να κάθεται ο δούλος σου μαζί σου στη βασιλική πόλη;

6 Και ο Αγκούς τού έδωσε εκείνη την ημέρα τη Σικλάγ· γι' αυτό, η Σικλάγ έμεινε στους βασιλιάδες τού Ιούδα μέχρι σήμερα.

7 Και ο αριθμός των ημερών, που ο Δαβίδ κάθησε στη γη των Φιλισταίων, έγινε ένας χρόνος και τέσσερις μήνες.

8 Ανέβαινε δε ο Δαβίδ, και οι άνδρες του, και έκαναν εισβολές στους Γεσσουρίτες, και τους Γεζραίους, και στους Αμαληκίτες· επειδή, αυτοί ήσαν από παλιά οι κάτοικοι της γης, προς την είσοδο Σουρ, και μέχρι τη γη τής Αιγύπτου.

9 Και ο Δαβίδ χτυπούσε τη γη, και δεν άφηνε ζωντανόν ούτε άνδρα ούτε γυναίκα· και

έπαιρνε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και καμήλες, και ενδύματα· και καθώς γύριζε ερχόταν στον Αγχούς.

¹⁰ Και ο Αγχούς έλεγε στον Δαβίδ: Πού κάνατε σήμερα εισβολή; Και ο Δαβίδ απαντούσε: Προς το μεσημβρινό μέρος τού Ιούδα, και προς το μεσημβρινό των Ιεραμεηλιτών, και προς το μεσημβρινό των Κεναίων.

¹¹ Και ο Δαβίδ δεν άφηνε ούτε άνδρα ούτε γυναίκα ζωντανή, για να φέρει είδηση στη Γαθ, λέγοντας: Μήπως αναγγείλουν εναντίον μας, λέγοντας: Έτσι κάνει ο Δαβίδ, και τέτοιος είναι ο τρόπος του, καθ' όλες τις ημέρες, όσες ο Δαβίδ κάθεται στη γη των Φιλισταίων.

¹² Και ο Αγχούς πίστευε τον Δαβίδ, λέγοντας: Αυτός έκανε τον εαυτό του εξολοκλήρου μισητόν στον λαό του τον Ισραήλ· γι' αυτό, θα είναι πάντοτε δούλος σε μένα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 28

ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους για εκστρατεία, για να πολεμήσουν με τον Ισραήλ. Και ο Αγχούς είπε στον Δαβίδ: Να ξέρεις, με σιγουριά, ότι θα βγεις μαζί μου, στον πόλεμο, εσύ και οι άνδρες σου.

² Και ο Δαβίδ είπε στον Αγχούς: Θα γνωρίσεις με βεβαιότητα τι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Αγχούς είπε στον Δαβίδ: Γι' αυτό, θα σε κάνω για πάντα αρχισωματοφύλακά μου.

³ Πέθανε δε ο Σαμουήλ, και ολόκληρος ο Ισραήλ τον θρήνησε, και τον έθαψε στη Ραμά, την πόλη του. Και ο Σαούλ έβγαλε από τον τόπο εκείνους που είχαν πνεύμα μαντείας, και τους μάγους.

⁴ Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι Φιλισταίοι, και ήρθαν και στρατοπέδευαν στη Σουνήμ· και ο Σαούλ συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και στρατοπέδευαν στη Γελβουέ.

⁵ Και όταν ο Σαούλ είδε το στρατόπεδο των Φιλισταίων, φοβήθηκε και η καρδιά του τρόμαξε υπερβολικά.

⁶ Και ο Σαούλ ρώτησε τον Κύριο· αλλ' ο Κύριος δεν του απάντησε, ούτε με όνειρα ούτε με το Ουρίμ ούτε με προφήτες.

⁷ Τότε, ο Σαούλ είπε στους δούλους του: Αναζητήστε για μένα κάποια γυναίκα, που να έχει πνεύμα μαντείας, για να πάω σ' αυτή, και να τη ρωτήσω. Και οι δούλοι του τού είπαν: Δες, στην Εν-δώρ είναι μια γυναίκα που έχει πνεύμα μαντείας.

⁸ Και ο Σαούλ μετασχηματίστηκε, και ντύθηκε άλλα ιμάτια, και πήγε αυτός, και δύο άνδρες μαζί του, και ήρθαν στη γυναίκα μέσα στη νύχτα· και είπε: Μάντεψέ μου, παρακαλώ, με το πνεύμα τής μαντείας, και ανέβασέ μου όποιον σου πω.

⁹ Και η γυναίκα τού είπε: Δες, εσύ ξέρεις όσα έκανε ο Σαούλ, με ποιον τρόπο εξολόθρευσε αυτούς που είχαν πνεύμα μαντείας, και τους μάγους, από τον τόπο· γιατί, λοιπόν, εσύ παγιδεύεις τη ζωή μου, για να με θανατώσουν;

¹⁰ Και ο Σαούλ τής ορκίστηκε στον Κύριο, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, δεν θα σου συμβεί κανένα κακό γι' αυτό.

¹¹ Τότε, η γυναίκα είπε: Ποιον να σου ανεβάσω; Και ο Σαούλ είπε: Ανέβασέ μου τον Σαμουήλ.

¹² Και όταν η γυναίκα είδε τον Σαμουήλ, έκραξε με μεγάλη φωνή· και η γυναίκα είπε στον Σαούλ, λέγοντας: Γιατί με εξαπάτησες; Κι εσύ είσαι ο Σαούλ.

¹³ Και ο βασιλιάς τής είπε: Μη φοβάσαι· τι είδες, λοιπόν; Και η γυναίκα είπε στον Σαούλ: Είδα να ανεβαίνουν από τη γη θεοί.

¹⁴ Και της είπε: Ποια είναι η μορφή του; Κι εκείνη είπε: Ένας γέροντας ανεβαίνει, και είναι περιτυλιγμένος με επανωφόρι. Και ο Σαούλ γνώρισε ότι ήταν ο Σαμουήλ, και έσκυψε με το πρόσωπο στη γη, και προσκύνησε.

- 15** Και ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Γιατί με παρενόχλησες, ώστε να με κάνεις να ανέβω; Και ο Σαούλ απάντησε: Βρίσκομαι σε μεγάλη αμηχανία· επειδή, οι Φιλισταίοι πολεμούν εναντίον μου, και ο Θεός απομακρύνθηκε από μένα, και δεν μου απαντάει πια, ούτε με προφήτες ούτε με όνειρα· γι' αυτό σε κάλεσα, για να μου φανερώσεις τι να κάνω.
- 16** Τότε, ο Σαμουήλ είπε: Γιατί, λοιπόν, ρωτάς εμένα, αφού ο Κύριος απομακρύνθηκε από σένα, και έγινε εχθρός σου;
- 17** Ο Κύριος, βέβαια, έκανε για τον εαυτό του καθώς σου μίλησε με μένα· επειδή, ο Κύριος ξέσχισε τη βασιλεία σου από το χέρι σου, και την έδωσε στον κοντινό σου, τον Δαβίδ·
- 18** επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου ούτε εκτέλεσες τον μεγάλο θυμό του ενάντια στον Αμαλήκ, γι' αυτό ο Κύριος έκανε σε σένα αυτό το πράγμα τούτη την ημέρα·
- 19** και ο Κύριος θα παραδώσει και τον Ισραήλ μαζί με σένα στο χέρι των Φιλισταίων· και αύριο, εσύ και οι γιοι σου θα βρίσκεστε μαζί μου· και θα παραδώσει ο Κύριος το στρατόπεδο του Ισραήλ στο χέρι των Φιλισταίων.
- 20** Τότε, ο Σαούλ έπεσε αμέσως ολόκληρος ξαπλωμένος καταγής· επειδή, κατατρόμαξε από τα λόγια τού Σαμουήλ· και δεν υπήρχε μέσα του δύναμη, επειδή, δεν είχε φάει ψωμί όλη την ημέρα, και όλη τη νύχτα.
- 21** Και η γυναίκα ήρθε στον Σαούλ, και είδε ότι ήταν υπερβολικά ταραγμένος, και του είπε: Δες, η δούλη σου υπάκουσε στη φωνή σου, και έβαλα τη ζωή μου στο χέρι μου, και υποτάχθηκα στα λόγια σου, που μου μίλησες·
- 22** τώρα, λοιπόν, άκουσε κι εσύ, παρακαλώ, στη φωνή τής δούλης σου, και ας βάλω λίγο ψωμί μπροστά σου· και φάε, για να πάρεις δύναμη, επειδή πηγαίνεις σε οδοιπορία.
- 23** Όμως, δεν ήθελε, λέγοντας: Δεν θα φάω. Οι δούλοι του, όμως, μαζί με τη γυναίκα, τον βίαζαν, και εισάκουσε στη φωνή τους· και αφού σηκώθηκε από τη γη, κάθησε επάνω στο κρεβάτι.
- 24** Και η γυναίκα είχε ένα παχύ δαμάλι στο σπίτι και έσπευσε, και τόσφαξε· και παίρνοντας αλεύρι, ζύμωσε, και έψησε απ' αυτό άζυμα.
- 25** Και έφερε μπροστά στον Σαούλ, και μπροστά στους δούλους του· και έφαγαν. Και σηκώθηκαν, και αναχώρησαν εκείνη τη νύχτα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 29

ΚΑΙ οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν όλα τα στρατεύματά τους στην Αφέκ· και οι Ισραηλίτες στρατοπέδευσαν κοντά στην πηγή, που ήταν στην Ιεζραέλ.

2 Και οι σατράπες των Φιλισταίων διάβαιναν κατά εκατοντάδες και χιλιάδες· ο Δαβίδ, όμως, και οι άνδρες του διάβαιναν από πίσω, μαζί με τον Αγχούς.

3 Και οι στρατηγοί των Φιλισταίων είπαν: Τι θέλουν αυτοί οι Εβραίοι; Και ο Αγχούς είπε στους στρατηγούς των Φιλισταίων: Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, ο δούλος τού Σαούλ, του βασιλιά τού Ισραήλ, που στάθηκε μαζί μου όλες αυτές τις ημέρες ή αυτά τα χρόνια; Και δεν βρήκα σ' αυτόν κανένα σφάλμα, αφότου κατέφυγε σε μένα μέχρι αυτή την ημέρα.

4 Και οι στρατηγοί των Φιλισταίων αγανάκτησαν εναντίον του· και οι στρατηγοί των Φιλισταίων τού είπαν: Διώξε αυτόν τον άνθρωπο, και ας γυρίσει στον τόπο του, που διόρισες γι' αυτόν, και ας μη κατέβει μαζί μας στη μάχη, μήπως μέσα στη μάχη γίνει πολέμιός μας· επειδή, πώς θα συμφιλιωνόταν αυτός με τον κύριό του; Όχι με τα κεφάλια αυτών των ανδρών;

5 Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, για τον οποίο έψαλλαν αμοιβαία με χορούς, λέγοντας: Ο Σαούλ χτύπησε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του;

6 Τότε, ο Αγχούς κάλεσε τον Δαβίδ, και του είπε: Ζει ο Κύριος, βέβαια στάθηκες ευθύς, και

η έξοδός σου και η είσοδός σου μαζί μου στο στρατόπεδο υπήρξε αρεστή μπροστά στα μάτια μου· επειδή, δεν βρήκα σε σένα κακό, από την ημέρα που ήρθες σε μένα μέχρι αυτή την ημέρα· αλλ' όμως, δεν είσαι αρεστός στα μάτια των σατραπών·

⁷ τώρα, λοιπόν, γύρνα πίσω, και πήγαινε σε ειρήνη, για να μη φέρεις δυσαρέσκεια στους σατράπες των Φιλισταίων.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Αγκούς: Αλλά, τι έκανα; Και τι βρήκες στον δούλο σου από την ημέρα που είμαι μπροστά σου, μέχρι την ημέρα αυτή, ώστε να μη πάω να πολεμήσω ενάντια στους εχθρούς τού κυρίου μου του βασιλιά;

⁹ Και ο Αγκούς απάντησε στον Δαβίδ: Ξέρω ότι είσαι αρεστός στα μάτια μου, σαν άγγελος Θεού· όμως, οι σατράπες των Φιλισταίων είπαν: Δεν θα ανέβει μαζί μας στη μάχη· -

¹⁰ τώρα, λοιπόν, σήκω ενωρίς το πρωί, μαζί με τους δούλους τού κυρίου σου, που ήρθαν μαζί σου· και καθώς σηκωθείτε ενωρίς το πρωί, αμέσως όταν φέξει, αναχωρήστε.

¹¹ Και ο Δαβίδ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, και οι άνδρες του, για να αναχωρήσουν, να επιστρέψουν στη γη των Φιλισταίων. Και οι Φιλισταίοι ανέβηκαν στην Ιεζραέλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Και όταν ο Δαβίδ και οι άνδρες του, την τρίτη ημέρα μπήκαν στη Σικλάγ, οι Αμαληκίτες είχαν κάνει εισβολή στο μεσημβρινό μέρος, και στη Σικλάγ, και είχαν χτυπήσει τη Σικλάγ, και την είχαν κατακάψει με φωτιά·

² και είχαν αιχμαλωτίσει τις γυναίκες, που ήσαν μέσα σ' αυτή, από μικρόν μέχρι μεγάλον· δεν θανάτωσαν κανέναν, αλλά τους πήραν, και πήγαν στον δρόμο τους.

³ Και ο Δαβίδ και οι άνδρες του ήρθαν στην πόλη, και να, ήταν πυρπολημένη· και οι γυναίκες τους, και οι γιοι τους, και οι θυγατέρες τους, αιχμαλωτισμένοι.

⁴ Τότε, ο Δαβίδ, και ο λαός που ήταν μαζί του, ύψωσε τη φωνή τους και έκλαψαν, μέχρις ότου δεν έμεινε μέσα τους δύναμη για να κλαίνε.

⁵ Και οι δύο γυναίκες τού Δαβίδ αιχμαλωτίστηκαν, η Αχινοάμ η Ιεζραελίτισσα, και η Αβιγαία η γυναίκα τού Νάβαλ τού Καρμηλίτη.

⁶ Και ο Δαβίδ στενοχωρήθηκε υπερβολικά· επειδή, ο λαός έλεγε να τον πετροβολήσουν, για τον λόγο ότι η ψυχή ολόκληρου του λαού ήταν κατάπικρη, κάθε ένας για τους γιους του και για τις θυγατέρες του· ο Δαβίδ, όμως, δυναμώθηκε στον Κύριο τον Θεό του.

⁷ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ τον ιερέα, τον γιο του Αχιμέλεχ: Φέρε μου εδώ, παρακαλώ, το εφόδ. Και ο Αβιάθαρ έφερε το εφόδ στον Δαβίδ.

⁸ Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να καταδιώξω πίσω απ' αυτούς τους ληστές; Θα τους προφτάσω; Και ο Κύριος του είπε: Να καταδιώξεις· επειδή, σίγουρα θα τους προφτάσεις, και οπωσδήποτε θα ελευθερώσεις τα πάντα.

⁹ Τότε, ο Δαβίδ πήγε, αυτός και οι 600 άνδρες που ήσαν μαζί του, και ήρθαν μέχρι τον χείμαρρο Βοσόρ, όπου στάθηκαν αυτοί που απέμειναν.

¹⁰ Και ο Δαβίδ, αυτός και οι 400 άνδρες, καταδίωκαν, επειδή έμειναν πίσω 200, που, επειδή απέκαμαν, δεν μπορούσαν να διαβούν τον χείμαρρο Βοσόρ.

¹¹ Και βρήκαν έναν άνθρωπο Αιγύπτιο στο χωράφι, και τον έφεραν στον Δαβίδ· και του έδωσαν ψωμί, και έφαγε, και τον πότισαν νερό·

¹² και του έδωσαν ένα κομμάτι πίτα από σύκα, και δύο τσαμπιά σταφίδες· και έφαγε, και επανήλθε σ' αυτόν το πνεύμα του· επειδή, δεν είχε φάει ψωμί ούτε είχε πει νερό, τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.

¹³ Και ο Δαβίδ τού είπε: Τίνος είσαι; Και από πού είσαι; Και είπε: Είμαι νέος Αιγύπτιος, δούλος κάποιου Αμαληκίτη· και ο κύριός μου με άφησε, επειδή αρρώστησα τρεις ημέρες

τώρα·

14 εμείς κάναμε εισβολή στο μεσημβρινό μέρος των Χερεθαίων, και στα μέρη τής Ιουδαίας, και στο μεσημβρινό τού Χάλεβ· και πυρπολήσαμε τη Σικλάγ.

15 Και ο Δαβίδ τού είπε: Μπορείς να με οδηγήσεις κάτω σ' αυτούς τους ληστές; Κι εκείνος είπε: Να μου ορκιστείς στον Θεό ότι δεν θα με θανατώσεις ούτε θα με παραδώσεις στο χέρι τού κυρίου μου, και θα σε οδηγήσω κάτω σ' αυτούς τους ληστές.

16 Και όταν τον οδήγησε κάτω, να, ήσαν διασκορπισμένοι επάνω στο πρόσωπο ολόκληρου του τόπου, τρώγοντας, και πίνοντας, και χορεύοντας, για όλα τα μεγάλα λάφυρα, που πήραν από τη γη των Φιλισταίων, και από τη γη τού Ιούδα.

17 Και ο Δαβίδ τούς χτύπησε, από την αυγή μέχρι την εσπέρα τής επόμενης ημέρας· και δεν διασώθηκε ούτε ένας απ' αυτούς, εκτός από 400 νέους, που κάθονταν επάνω σε καμήλες, και έφυγαν.

18 Και ο Δαβίδ ελευθέρωσε όσα άρπαξαν οι Αμαληκίτες· ο Δαβίδ ελευθέρωσε και τις δύο γυναίκες του.

19 Και δεν τους έλειψε ούτε μικρό ούτε μεγάλο ούτε γιοι ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρο ούτε τίποτε από όσα άρπαξαν απ' αυτούς· ο Δαβίδ ξαναπήρε τα πάντα.

20 Και ο Δαβίδ πήρε όλα τα πρόβατα και τα βόδια, και φέρνοντάς τα μπροστά από τα άλλα κτήνη, έλεγαν: Αυτά είναι τα λάφυρα του Δαβίδ.

21 Και ο Δαβίδ ήρθε στους 200 άνδρες, που είχαν αποκάμει, ώστε δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν τον Δαβίδ, γι' αυτό κάθησαν στον χείμαρρο Βοσόρ· και βγήκαν σε συνάντηση του Δαβίδ, και σε συνάντηση του λαού που ήταν μαζί του· και όταν ο Δαβίδ πλησίασε στον λαό, τους χαιρέτησε.

22 Και αποκρίθηκαν όλοι οι πονηροί και διεστραμμένοι από τους άνδρες, που είχαν πάει με τον Δαβίδ, και είπαν: Επειδή, αυτοί δεν ήρθαν μαζί μας, δεν θα τους δώσουμε από τα λάφυρα, που πήραμε, παρά στον κάθε έναν τη γυναίκα του, και τα παιδιά του· και ας τα πάρουν, και ας φύγουν.

23 Ο Δαβίδ, όμως, είπε: Δεν θα κάνετε έτσι, αδελφοί μου, σ' εκείνα που ο Κύριος μας έδωσε, που μας φύλαξε, και παρέδωσε στο χέρι μας τους ληστές, που είχαν έρθει εναντίον μας·

24 και ποιος θα σας ακούσει σ' αυτή την υπόθεση; Αλλά, σύμφωνα με τη μερίδα εκείνου που κατεβαίνει σε πόλεμο, έτσι θα είναι και η μερίδα εκείνου που κάθεται κοντά στην αποσκευή· εξίσου θα μοιράζονται.

25 Έτσι και έγινε από την ημέρα εκείνη και στο εξής· και το έκανε αυτό νόμο και διάταγμα στον Ισραήλ μέχρι τούτη την ημέρα.

26 Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στη Σικλάγ, έστειλε από τα λάφυρα στους πρεσβύτερους του Ιούδα, τους φίλους του, λέγοντας: Δέστε, ευλογία σε σας, από τα λάφυρα των εχθρών τού Κυρίου· -

27 προς εκείνους που ήσαν στη Βαιθήλ, και προς εκείνους, που ήσαν στη Ραμώθ τη μεσημβρινή, και προς εκείνους που ήσαν στην Ιαθείρ,

28 και προς εκείνους που ήσαν στην Αροήρ, και προς εκείνους που ήσαν στη Σιφμώθ, και προς εκείνους που ήσαν στην Εσθεμώ,

29 και προς εκείνους που ήσαν στη Ραχάλ, και προς εκείνους που ήσαν στις πόλεις των Ιεραμεηλιτών, και προς εκείνους που ήσαν στις πόλεις των Κεναίων,

30 και προς εκείνους που ήσαν στην Ορμά, και προς εκείνους που ήσαν στη Χωρ-ασάν, και προς εκείνους που ήσαν στην Αθάχ,

31 και προς εκείνους που ήσαν στη Χεβρών, και προς όλους τούς τόπους, στους οποίους περιερχόταν ο Δαβίδ, αυτός και οι άνδρες του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Και οι Φιλιισταίοι πολεμούσαν ενάντια στον Ισραήλ· και οι άνδρες τού Ισραήλ έφυγαν μπροστά από τους Φιλιισταίους, και έπεσαν φονευμένοι στο βουνό Γελβουέ.

² Και οι Φιλιισταίοι κατέφτασαν τον Σαούλ και τους γιους του· και οι Φιλιισταίοι χτύπησαν τον Ιωνάθαν, και τον Αβιναδάβ, και τον Μελχί-σουέ, τους γιους τού Σαούλ.

³ Και η μάχη βάρυνε επάνω στον Σαούλ, και τον πέτυχαν οι άνδρες οι τοξότες· και πληγώθηκε βαριά από τους τοξότες.

⁴ Και ο Σαούλ είπε στον οπλοφόρο του: Σύρε τη ρομφαία σου και διαπέρασέ με μ' αυτή, για να μη έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι, και με διαπεράσουν, και με εμπαίζουν. Όμως, ο οπλοφόρος του δεν ήθελε, επειδή φοβόταν υπερβολικά. Γι' αυτό, ο Σαούλ πήρε τη ρομφαία του, και έπεσε επάνω της.

⁵ Και καθώς ο οπλοφόρος του είδε ότι ο Σαούλ πέθανε, έπεσε κι αυτός επάνω στη ρομφαία του, και πέθανε μαζί του.

⁶ Έτσι, πέθανε ο Σαούλ, και οι τρεις γιοι του, και ο οπλοφόρος του, και όλοι οι άνδρες του, την ίδια εκείνη ημέρα, μαζί.

⁷ Και οι άνδρες του Ισραήλ, εκείνοι που ήσαν πέρα από την κοιλάδα, κι εκείνοι που ήσαν πέρα από τον Ιορδάνη, βλέποντας ότι οι άνδρες Ισραήλ έφυγαν, και ότι ο Σαούλ και οι γιοι του πέθαναν, άφησαν τις πόλεις, και έφυγαν· και αφού ήρθαν οι Φιλιισταίοι, κατοίκησαν σ' αυτές.

⁸ Και την επόμενη ημέρα, όταν οι Φιλιισταίοι ήρθαν για να γυμνώσουν τους φονευμένους, βρήκαν τον Σαούλ και τους τρεις γιους του να έχουν πέσει επάνω στο βουνό Γελβουέ.

⁹ Και απέκοψαν το κεφάλι του, και του έβγαλαν τα όπλα του, και έστειλαν ολόγυρα στη γη των Φιλιισταίων, για να διαδώσουν την αγγελία στον οίκο των ειδώλων τους, και ανάμεσα στον λαό.

¹⁰ Και έκαναν τα όπλα του ανάθημα στον οίκο τής Ασταρώθ, και κρέμασαν το σώμα του στο τείχος τής Βαιθ-σάν.

¹¹ Και όταν οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ άκουσαν γι' αυτό, το τι έκαναν οι Φιλιισταίοι στον Σαούλ,

¹² σηκώθηκαν όλοι οι δυνατοί άνδρες, και οδοιπόρησαν ολόκληρη τη νύχτα, και πήραν το σώμα τού Σαούλ και τα σώματα των γιων του από το τείχος τής Βαιθ-σάν, και ήρθαν στην Ιαβείς, και εκεί τα έκαψαν·

¹³ και πήραν τα κόκαλά τους, και τα έθαψαν κάτω από το δέντρο στην Ιαβείς, και νήστεψαν επτά ημέρες.

For other languages please go to www.wordproject.org